

**MİSÂFİR
HASTA
HELÂL ve HARÂM
ZEKÂT**

Naif GÜNAŞAN

Bitlis- Hizan 2017 Cilt- 6

KİTAP NO: 6

BU KİTAP'TA

1—MİSAFİR,

2—HASTA,

3—HELAL- HARAM,

4—ZEKÂT ,

Bu konular da diğer konular gibi çok detaylı olarak hazırlanmış diğer kitaplar gibi iftiharla bilgilerinize sunulmuştur. Elden bırakılmayacak nefes, nefese okunacak bir çok faydalı bir kitap olarak hazırlanmıştır.

NAİF GÜNAŞAN

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

M İ S A F İ R

Yüce Allah Teâlâ Şöyle buyuruyor :

>>Mallarını Allah yolunda harcayanlar; sonra da peşinden harcadıkları kimselerin başlarına kalkmayan ve gönüllerini kırmayanlar Allah katında yaptıklarının mükafatını göreceklerdir. Onlar ne korku çekecek, ne de üzüleceklerdir.” Bakara, Ayet: 262

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) Bir Hadisinide şöyle buyuruyor :

>> Misafir Allah tarafından gönderilen bir bereket ve nimettir. Misafiri gereği gibi ağırlayan kimse Cennette benimle beraber olacaktır. Misafiri hor gören ise benden değildir.”

Hz. Aişe (r.a.) Peygamber (s.a.v.)

“Melekler sofranız kurulu oldukça size dua eder.” buyurduğunu rivayet etmiştir.

İbn Abbas (r.a.) der ki Peygamber (s.a.v.)

“ Kim namazı dosdoğru kılar, zekatı verir Ramazan orucunu tutar. Misafiri ağırlarsa, cennete girer.”buyurdu . (üstteki her iki hadis Tenbihu'l Gafilin)

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor :

“Güzel bir söz ve bir suç bağışlama, başa kalkan bir sadakadan daha hayırlıdır.”

Bakara S.Ayet :263)

Ebü Hüreyre Rivayet ediyor :

>> Üç kişi vardır ki, dualarını geri çevirmemek Allah üzerinde bir haktır. Orucunu açıncaya kadar oruçlu, hakkını alıncaya kadar mazlum, Evine dönünceye kadar misafir.” Camiü-s-Sağır H.No: 3452-

Ebü Hüreyre den (r.a.) rivayetle :

>> Şu üç dua vardır ki , hiç şüphe yok kabul edilir. Mazlumun duası, Misafirin duası, Babanın çocuklarına duası.<< Cemiü-S-Sağır. İbni Macce Dua.11 Ebu Davud Vitir Tirmizi birr .7 Davat 47 : Müsned: 258

Enes (r.a) den rivayetle: Peygamber Efeindimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“Misafir rızkı ile gelir. Ev halkının günahlarını götürerek gider. günahlarını silip süpürür.” (Deyleminin Müsnedü'l Firdevsinden, C. Sağır Cilt 1/184)

İki dakika Tefekkür edelim mi?

Biz Misafiri küflet görürüz, yani misafir gelince aklımıza küflet / masraf ‘a gireceğiz aklımıza gelir oysa misafirin getirdiği ile götürdüğünü yukarıdaki hadiste belirtilmiştir.

Peygamber Efendimizin verdiği bu müjdeye bütün misafir besleyenlere nasip olur inşallah.

Allah Teâlâ Şöyle buyuruyor.

Davet edildiğiniz zaman icabet edin, yemek yenildikten sonra da dağılın, (Ahzap Suresi Ayet: 53)

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) buyuruyor ki :

Bir davete çağrıldığı zaman karnını doyurmak esas amac değilde, Efendimizin sünnetine uymaya niyet etmelidir. çünkü Peygamber efendimiz (s.a.v.) bir Hadisi Şerifinde.

“Çağırıda gitmeyen, yani davete icabed etmeyen, Allahu Tealaya ve Resulün’e asi olmuş olur.” buyurmaktadır. (Kimya-yı Saadet 207)

Başaka bir hadisi şerifinde şöyle buyurmuştur.

“Mümin’e ikram eden, Allahu Teala’ya ikram etmiş olur.Mü’mini sevindiren Allahu Teala’yı sevindirmiş olur.” (Kimya-yı Saadet 207)

Başka bir hadis de ise Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyuruyor.

“Davet edildiği ziyafete icabet etmeyen kimse, Allah ve resulüne isyan etmiştir. Davetsiz bir ziyafete giden de hırsız gibi gitmiş, gasp olarak çıkmıştır.” (Nura Doğru 973)

Seni yemeye çağıran kişinin evi yol mesafesi uzak olsa bile, davetine katılmalıdır.

Çünkü Tevrat’ta şöyle yazılıyor.

“ Bir mil uzağa gidip hastayı ziyaret eyle, iki millik yere cenazeyi teşrin / defin için git, üç mil uzaktaki yere dâvet edilersen, kabul eyle. Dört millik yere de din kardeşini ziyaret için git.” (Kimya’yı Saadet Sayfa : 207)

Bir Hikaye

HZ. ÖMER İLE MİSAFİRİ

Halife Ömer Misafirlerine her zaman bizzat kendisi hizmet ederdi .Bir gün sahabelerden biri O’nun bu güzel hareketinin sebebini sorarlar.

Ey Ömer siz mü’minlerin koskoca bir halifesisiniz, buna rağmen gelen misafirlerinizin hizmetlerini adamlarınıza da götürebileceğiniz halde bizzat kendin görmekten zevk duyuyorsunuz. Bunun sebebi ve hikmeti nedir ? diye sorar.

Hiz. Ömer şöyle cevap verir : Peygamberimiz şöyle (s.a.v.) şöyle Derken duydum : Misafirin bulunduğu yerde melekler saygılarından ayakta dikilirler. işte ben de O melekler ayakta dururken, oturup çakılmaktan utanıyorum. Onun için misafire bizzat kendim hizmet ediyorum. (A’ Reciye D. Vaizin 172)

Batıkent Kardelen Camisinde bir akşam namazı kıldıktan sonra cami çıkışı, bir ayak üstü cami arkadaşı ile sohbet yaparken, Cami cemaatinden çok da sevdiğim ve saydığım, doğru özlü ve sözlü Hacı Arif Yolal ’ dan Allah Teâlâ kendisinden bin defa razı olsun, bana şöyle dedi,

Abi dün gece TV. da çok önemli bir kişinin dini programını izliyordum bir vatandaş, Tv. canlı **programında** hocaya şöyle bir soru soruyordu.

“ Hocam bizim eve çok misafir geliyor, Evimize misafir gelmemesi için her hangi bir dua var mı? okuyalım de evimize misafir gelmesin.”

Böyle bir çirkef soruyu ilk kez duyduğum için şok’a olmadım, hayrete düşmedim desem yalan olur.

Öncelikle o zavallının cevabını iki Hadisle yazalım.

Hadis no: 3185 – Ukbe bin Âmir (r.a.) rivayet ediyor.

“Misafiri evinde bulundurmaman topluluk ne kötüdür.”

(Beyhaki'nin Şibul'i İman'ından Cemiu's-.Sağır. C.İlt : 2 , Sayfa: 80 4)

Ukbe bin Amir'den (r.a.) rivayetele: Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

Misafir ağırlamayan kimsede hayır yoktur.(Müsned 4, 155 C. ilt 4/ sayfa 1647, Camiü'üs-Sağır)

Ayrıca:

İsterseniz o Tv deki hocanın verdiği cevabı, değil de bizim içimizden geçen cevabı yazalım.

Allah-u Teâlâ ile Peygamberimiz (s.a.v.) Misafir konusuna bu kadar çok önem verdikleri halde, bazıları:

Müslümanlıktan, İslamiyet 'ten, insaniyetten nasibini almayan, aile edep, terbiye ve ahlak olmayan kişiler ancak bu ibretlik soruyu sorabilirler.

Ne diyelim?

“ Allah Teâlâ, öyle kişilere akıl Versin, şuur versin, izan versin, ahlak versin.”

Yine o kişi hakkın da hüsnü zan düşünelim, o bir anlık boş bulunma veya dil sürtmeci olarak düşünelim. Dilerim bir daha böyle hoş olmayan sorular duymayız. Allah Teâlâ bizleri de onu da hidayet etsin.

Başka bir Hadis de Efendimiz Resulüllah (s.a.v) şöyle buyurmuştur.

“ Evine misafir gelip de ona izzet ve ikramda bulunan kimseye Allah cennet kapılarından bir kapı açar.” (Dürretül Nasihin Sayfa 171)

Ebü Hüreyre den (r.a.) rivayet edilmiştir.Efendimiz şöyle buyurmuştur.

>>Size, cennete girmenize vesile olacak şeyleri haber vereyim mi?

Bunlar cihad etmek, Allah yolunda vuruşmak, misafire yemek vermek

Namazı vaktinde kılmaya özen göstermek, soğuk gecede güzelce abdest almak

ve Allah için yemek yedirmektir.<<

(D. Vazini ve İbni Azakir'den)

Enes (r.a.) rivayet ediyor:

“ Müslüman kardeşini evinde ziyaret edip yemeğinden yiyen kişi, kendisine yemek yediren o kardeşinden daha üstün derecededir.” (Hatibin

Tarihin'den ve Camiü's-Sağır 1058 Selman dan (r.a.) rivayetele:)

Hadis No : 9378 Selman'dan (r.a.) rivayetele:

>> Hz. Peygamberimiz misafir için aşırı külfete girmekten men etti.<<

(Hakimin Müstedrikinden, Camiü'Sağır cil 4, sayfa 1626)

Peygamberimiz (s.a.v.) misafirleri çok sever yakından ilgilenir imkanları zorlayarak da olsa ikramda bulunur. Onları küflet değil nimet gibi gördü nitekim bir hadisi şerifinde şöyle buyurmuştur.

“ Kim Allah’a ve airet gününe inanıyorsa misafirine ikram etsin.”(
Buhari, Edeb, 15;Ebü Davud, Et’ime,5)

Bir Hikaye

-----:

Hz. Ebü Hüreyre ile Hz. Telba her ikisinde hem komşu hem de eshabe dirler.

Hz. Telba bir gece Hz Hüreyre’ye misafir gider, oysa ebü Hüreyre çok fakir o gecelik aile yemekleri yalnız bir tas çorba iki ekmektir. Başkada yiyecekleri yoktur.

Fakat onlar aç kalmaya razı ama misafiri aç göndermeye razı değiller. Bu nedenle, yiyecekleri olan bir tas çorba ile iki ekmeği sofraya getirip misafire ikram ettiler.

Ebü hüreyre misafire gazımız bitti onun için kusura bakma karanlıkta yemek yiyelim dedi, misafir olan Hz. Ebü Telba anlayışla kabul etti , ev sahibi ile misafir yemeye oturdular. Yemek az olduğu için ev sahibi olan Hz. ebü Hüreyre karanlıkta nasılsa misafir görmüyor. Kaşığına çorba tasına vurup ses çıkartıyor ve yemek yer gibi ağzını homurdlatıyor,amaç misafir yemek azdır diye sofradan aç kalkmasın doya doya yemek yesin.

Sabah olunca Resulullah (s.a.v.) hazretleri onları çağırıyor siz dün ne yaptınız ki, Yüce Allah sizin hakkınız da hoşnutluğunu bildirmiş bu hususta ayet inmiştir. Buyurmuştur.

Ebu Hüreyenin rivayetine göre ayet şudur.

Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“.....ve Ensar kendilerinin ihtiyacı olsa bile misafir ve muhacirleri nefislerine tercih ederler...” (Haşr süresi ayet 9)

Bu hususta biraz tefekküre ne dersiniz.hem de derin bir tefekküre, biz olsak acaba böyle yapabilir miyiz iki dakika ferdi olarak tefekkür edelim mi.?

Ukbe bin Amir’den (r.a.) rivayetele: Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

>Misafir ağırlamayan kimsede hayır yoktur.<(Müsned 4, 155 C. ilt 4/ sayfa 1647, Camiü’üs-Sağir)

Efendimiz (s.a.v.) Bir hadisi şerifte)
>> **Misafire birkaç lira veren (harcıyan) kimse Allah yolunda birkaç bin harcamış derecesinde sevap elde eder.<<Buyurmuştur.**

Resulüllah (s.a.v.) şöyle buyurdu :
>>**Evine misafir gelip de ona izzet ve ikramda bulunan kimseye, Allah Teâlâ Cennet kapılarından bir kapı açar.<<**

Efendimiz (s.a.v.) Bir hadisinde şöyle buyurdu :
>> **Misafire ikram eden bana, bana ikram eden ise ALLAH'a ikram etmiş demektir, misafiri kötü karşılayan beni, beni kötü karşılayan da Allah' kötü karşılamış sayılır. <(Yukarıdaki üç hadisDürret-ül Vaizin Kitabının C.1, S.171-172) <**

Bir Hikaye

-----:

Yüce Allah'ın iki Salih kulları bir birlerini Allah için seven iki arkadaş tan birisi diğer arkadaşını yemeye çağırarak ister.

Hanımına der ki, Hanım! Bilirsin ben şu arkadaşımı Allah için seven bir kişiyim oda beni Allah için seviyor. Bu nedenle ben onu eve yemeye çağırarak istiyorum. Eğer müsaitsen işin gücün yoksa bu gün çağırarak işin gücün varsa sağlığın yerinde değilse başka bir zaman çağırarak der.

Veli zatın, hanımı asla olmaz ne bu gün nede yarın ben sizinle uğraşamam yemek memek de hazırlayamam der.

Veli zat, arkadaşına mahçup olmaması için hanımına azarlamayı değil yalvarmayı tercih eder. sonuçta hanımı bir şartla yemek hazırlarım, şartım ise dizlerin ve ellerin üzerine çömeleceksin ben sırtına binecem beni üç defa odanın içinde gezdireceksin der.

Şartları çok ağırda olsa Veli kul hemen şartı kabul eder, çömelir karısını sırtına bindirir, hanımı ise ona çu,çu,çu, veli kula arkadan vura, vura odanın içinde gezdirir.

Misafiri ağırlama şartı oluştu, veli adam hanımı hoşlukla razı etti, Şartlar yerine geldi,

Ev sahibi hemen bir horoz keser, hanımı temizler pişirir akşam diğer Allah' için sevdiği veli kul yemeye gelir. Yemek hazırlanır. Ev sahibi buyurun yemeye der,

Yüce Allah o evde olan biteni, misafir ve Veli kuluna bir televizyon izletir gibi ona her şeyi izletir.

Misafir, konuyu öğrenince arkadaşına çok üzülür, benim için ne hallere girmiş dercesine yavaşça sofradan çekilir.

Ev Sahibi veli kul, konuyu hemen anlar hiç bozuntuya vermeden, Misafirine sen yemeğini ye sonradan sana konuyu izah ederim der.

İki arkadaş yemeklerini yerler. Ev sahibi horozun tüm kemiklerini bir araya toplar. Allah'a dua eder ve hadi kiş, kiş, kiş, horoz oradan kaçıp gider.

Ev sahibi arkadaşına bak, eşim bana çu,çu demeseydi, ben kiş, kiş diyemezdin der.

Peygamber Efendimiz buyuruyor ki.

“Bir gün bana Cebrail (a.s.) gelerek şöyle dedi: Misafir bir mümin kardeşinin evine girdiğinde o eve onunla birlikte binlerce rahmet ve bereket girer. Allah dalga köpüğü ve ağaç yaprakları sayısınca günahları olsa bile af o ev halkının küçük günahlarını af eder. yine Allah ev sahibine şehid sevabı verir. Ve misafir ağzına attığı her lokma karşılığında ona sevap yazar.” (Kenzin Ahbar. Ve Durettül vaizin 172)

Başka bir hadisinde,şöyle buyurmaktadır. Efendimiz. (s.a.v.)

>> Misafir, Mü'min kişinin evinden içeri ayak bastığında kendisiyle birlikte O eve bin rahmet ve bin bereket getirir.<<(Dürret-ül Vaizin)

Zeyd bin Halid'den (r.a.) rivayetle :

“Kim bir oruçluya iftar ettirirse veya cihada çıkan bir kimseyi donatırsa onun savebı kadar sevap kazanır.” Beyhakinin Sünef'den ve C.Sağır 1584)

Başka bir hadisinde Efendimiz (s.a.v.)

>> Misafir gelip de evinde ne varsa (Allah ne veriyse) onu ikram eden kimseye Allah cennette bir kapı açar. Bir açığı doyurana Cennette girmek vaciptir. Aç tan ekmeğini sakıman Allah kıyamet günü lütfundan mahrum eder ve de onu cehennemde azaba çarpar. Allah rızası için açığı doyuran kimseye cennet vaciptir.”(Dürret-ül Vaizin C.1, S,172)

CANLI BİR HİKAYE :

Allah bin defa razı olsun Siirtli Mehmet Tahir Ekinci, bir anımı şöyle anlatırdı., bin dokuz yüz atmışlı yıllarda ben bir hemşerim ile birlikte bir at ve bir katırla çerçilik yapıyorduk, Bitlis'in Hizan ilçesinin bir köyüne gittik, soğuk ve hava azıcık yağmurlu idi, köy içinde bir yerinde oturduk bir köylü gelip bizi evine misafir etmesini bekledik, maalesef yatsı namazına kadar kimse gelmedi veya bizi kimse evine götürüp misafir etmedi.

Nihayet annem yaşında bir hanım efendi geldi, bize şöyle dedi,

Sizi bu köyde kimse misafir etmedi mi? hayır dedik.

Kalkın bizim eve gidelim dedi. Kalktık beraberce evlerine gittik,

Kadın çağız, önce bizi ahıra götürdü, ahır küçük olduğu için bizim hayvanlara yer yoktu, o kadın ahırda bulunan kendi iki katır'ını o yağmurda ve o soğukta dışarı çıkardı bir ağaca bağladı, bizim at ve katırımızı ahıra aldı ot verdi saman verdi, bizim hayvanlarımız sıcak ve güvenli yerde onun o hayvanları ise yağmurda ve soğukta üstelik kurtlara aylara yem olarak bıraktı dağ köyü her şeye müsait idi.

O, hanım kadın bizi evine aldı eşi ile tanıştık ne yazık ki,“ **Eşi de yıllardır yatalakolarak yataktaydı ve her şeye muhtacdı**” bir yandan ona çok acıdık biryandan da biz çok acıkmıştık, on, on beş dakika sonra o hanım efendi, bize sofraya hazırladı. Sofraya her birimizi ikişer tandır ekmeği bir tas ayran bıraktı ve bize seslenerek şöyle dedi.

Kardeşlerim, Yüce Allah'ta biliyor ki benim evimde size ikram edilecek bundan başka hiçbir şeyim yoktur.

Belki siz başka yemekler bekliyordunuz ama, kısmetiniz bu kadarmış, evde bir şey olmayınca ben ne yapabilirim, ne olursunuz sizde kusura bakmayın dedi.

Bu konuya anlatan ve o evde misafir olan Ekinci, sözlerine göz yaşları arasında şöyle devam etti, biz geç saatlerde anladık ki, o bize verilen bir tas ayran ile ekmeğe, o ev sahibi hanımın ve kocasının o akşam için yiyecekleri idi, o yiyeceklerini bize vermişlerdi ve o karı koca aç yattılar, hayvanlarını dışarı yağmura bırakıp bizim hayvanları içeri aldılar. Ben bu insanları nasıl unuturum, bu misafirperverliği nasıl unuturum nasıl dua etmem, nasıl minnettar olmam. Ama, şimdi nesil çok dejener olmuş dedi. Acaba Hizan da bana ve arkadaşşıma yapılan bu misafir perverliği Türkiye de belki dünya da bile şimdi kim yapabilir, mühim olan çeşitli yemekler etler kuzu kızartmalar değil, işte mühim olan yukarıdaki gibi Allah Teâlâ için misafir ağırlamak kendi hayvanlarını dışarı çıkarıp hayvanlarını kurda kuşa yem olarak kapıda soğukta ve yağmurda bırakıyor, bizim hayvanları ağıla alıyor, ve kendi akşam yemekleri olan ayran ile ekmeği bize ikram ediyorlar,

ben nasıl bu anı unuturum deyip hüzünlenip ağlıyordu ağlıyordu ben bu anımı hiçbir zaman unutamam, ve elimden gelinceye kadar unutturmayacağım zamana da örnek olsun diyordu. Ve o zat beni de ağlattı.

Tefekkür edelim mi?

İşte ev sahipliği budur misafire önem vermek budur, mühim olan Allah Teâlâ için içten gelen sevgiyi saygıyı misafire iletmektir. Yemek içmek değildir.

Kardeşlerim bilirsiniz ben de Hızanlıyım Hızanlıların misafir perverliğini anlatmamam gerek yoktur yukarıdaki tipik bir örneğidir inanın ben bu hikayeyi dinlerken göz yaşları döktüm ve şimdide yazarken göz yaşları içinde yazıyorum. Bir yandan da her kes gibi memleketimin bu örnek misafir perverliğinden de gurur duyuyorum Allah Teâlâ onlardan o ev sahiplerinden razı olsun ve onlara Rahmet etsin.

Başka bir Hadis de Efendimiz Resulüllah (s.a.v) şöyle buyurmuştur.

“ Evine misafir gelip de ona izzet ve ikramda bulunan kimseye Allah cennet kapılarından bir kapı açar.” (Dürretül Nasihin Sayfa 171)

Misafirlik Âdab-ı

Misafir olan kimse: Ev sahibine zora sokacak isteklerde / siparişlerde bulunmamalıdır. Şu şu yemekleri çok seviyorum bunları yaparsanız çok memnun olurum gibi istek ve taleplere kalkışmamalıdır.

Misafirliğe çağrılan kimse çok mütevazı davranmalı ve ev sahibi bir isteğiniz varsa sorusuna şöyle demelidir. **Tuz , su ve ekmek bizim için yeterlidir.”** diyebilmelidir.

Ev sahibi tarafından sunulan yemeği ayıplayıp,kusur bulmamalıdır. Bulduğunu iştahla yemelidir ve Hamd etmesini de bilmelidir. Yurdumuzda meşhur bir söz var, “ Misafir umduğunu değil de bulduğunu yer!” nitekim bu bir derbimeselede, misafir arzuladığını değil de, kendisine sunulanla yetinmelidir,

Denilir ki, Biri bir gün bir bilge kişiyi evine dâvet eder. bilge kişi, dâvet edene şu üç şart ile davetine katılabiliyim.ve şartlarını sayar.

- 1- Sıkıntıya girmeyeceksin, aşırı gitmeyeceksin.
- 2- İhanet etmeyeceksin,
- 3- Zulmetmeyeceksin.

Dâvet eden kişi sorar : “ Sıkıntıya sokmamak nasıl olur? “

Bilge kişi : “ Evinde olmayan bir şeyi sırf benim için gidip almaya zorlamandır ve özel yemekler hazırlaman ve masraf yapmandır

Dâvet eden kişi : “ İhanet nedir? “ diye sorar.

Bilge Kişi : Şöyle cevap verir. Yanında / evinde hazır bulununan şeyleri cimrilik edip misafirine sunmamandır.

Davet eden kişi : Son soruyu şöyle sorar öyleyse “ Zulüm nedir? “

Bilgi kişi : Çoluk çocuğunu / aileni mahrum bırakır, kalkar misafire ikram edersin. Ama çocuklarından ailenden esirgediğini misafirinden esirgemezsın, buda zulumdur der.

Şunlar seni davet etseler de sakın davete katılma / icabet etme :

1--Şayet seni davet eden kişinin kazancı hâram mal varlığı hâramdan ise, o davete katılma.

2- Eğer açıkça ataist'se, münafiksa veya fasıksa yine o davete katılma.

3--Allah'a isyanı, içeren veya Allah Teâlâ'nın rızası olmayan bir davet ise yine o davete sakın katılma.

Bu daveti yapanlar böylece kendilerini veya kendisini porotesto ettiğini öğrenmiş ve anlamış olsun münafıklığını, ataistliğini fasıklığını, bilmiş ve sezmiş olsun.

4-Eğer bir düğün ziyafetine, bir toplantıya gider, ve orada münker Allah'ın rızası olmayan şey göreceksan hemen onları nehy etmeye çalış, yaptıklarına engel olmaya çalış, buna rağmen başaramazsan veya seni davet edenlerde bu Allah Teâlâ'nın hoşlanmadığı şeyleri onlar hoş görüyorsa sen orayı terk etmelisin o meclisten ayrılmalısın.

Allah Teâlâ'nın rızasını alman için onların rızasını kırmalısın tanımamalısın.

Efendimiz (s.a.v.) bir hadisi şerifde şöyle buyurmuştur.

“ Kim bir kavme/topluma benzerse, o da, onlardandır.”

(Ebü Dâvud., Libas, H.4031 Ahmed b. Hanbel Müsned,2/92)

Misafirlik / Konukluk Âdâbı:

Fakih, Bostânü'l Ârifin kitabının 264. sayfasında şöyle diyor : Misâfir / konuk olan bir kimseye düşen, ev sahibinin kendisine gösterdiği yere oturmasıdır. Çünkü evinin konumunu ev sahibi çok daha iyi bilir. mahremiyet bakımından neresi uygun ya da değil, bunu tayindeev sahibi daha yetkilidir.

Denilir ki, Misafir olan Şu dört noktaya dikkat etmelidir.

- 1- Kendisine gösterilen yere oturmalıdır,
- 2- Kendisine sunulana rıza göstermelidir. Asla büyüklük taslamamalıdır, yapılan ikramlara beğenmemelik etmemelidir.
- 3- Ev sahibinin izni olmadan kalkıp gitmemelidir, ev sahibinin izni / rızasını alınmalıdır
- 4- Ayrılırken ev sahibine hayır duada bulunmalıdır.

Resulüllah (s.a.v.) Şöyle buyuruyor.

“Yemekten önce ve yemekten sonra elleri yıkamakta bereket vardır.”

(Hakim'in Mstedrikinden)

Allah Teâlâ Şöyle buyuruyor:

“.....Mallarına, çocuklarına ortak ol.... “ (İsrâ süresi ayet 64)

NOT: yukarıdaki ayeti anlamak için isra süresinin 62. ayetten 66. ayete kadar mealini okumamız gerekir.

Her Şeyi karŐımıza hazır gelmesin. biraz da Kur'ân meali üzerinde inceleme yapalım.

Yemeğe başlarken :

Eğer kendimizden yaşa veya ilimce ya da rtbece üstün birileri var ise. Ondn önce yemeğe baŐlanmamalıdır.

Kişi yemekte **“ Bismillahi'r-Rahmani'r-Rahim “** dediğin zaman normal tonlu sesle söylemesi lazım ki, evrendekiler / sofradakiler de hatırlayıp besmele çeksinler.

Abdullah b. Mes'd diyor ki: Kişi evine girince her hangi bir Şey yer ve yerken de **“ Bismillahi'r-Rahmani'r-Rahim “** ekmezse, Şeytan da onunla birlikte yer. Besmele çektiğinde ise, geri de kalan yemeği yiyemez.

Eğer yemek yerken bismillahi unutursak, yemekteyken ne zaman hatırmıza gelirse o zaman aşağıdaki Hadisi-i Őerife dikkat etmemiz lazım.

H. iŐe (r.a.) anlatıyor. Resulüllah (s.a.v.) buyurdular ki:

“ Sizden bir kimse bir Şey yerse “ Bismillahi (Allah'ın adıyla) desin.”söylemeyi unutmuaŐa, sonunda Şöyle sylesn. “ Bismillahi” fi evvelihi ve hirihi (Başında da sonunda da Bismillah.” (Ebu Dâvud , ET'ime, 16,(3767) Tirmizi, Et'ime, 47, (1859 9 Kütüb-i Sitte 10 /z 398)

Buna dikkat etmemiz lazım :

Öce dikkat edilmesi gereken husus, kişi doyduktan sonra “ **Allah Teâlâ’ya Hamd** “ ederken, sesli olarak değilde sesizce içinden “ **Elhemdülillah** “ söylemelidir. Çünkü yemekten çekilen ilk kişi sesli olarak **Elhemdülillah** derse, sofradaki misafirler de bundan alınabilir veya etkilenebilirler ve her halde bizim artık çekilmemiz gerekir gibi ister istemez etki altına alınmış olur, çünkü, bazısı yemeği yavaş, şavaş yer, bazısı çok hızlı yemek yer iki dakikada midesini doyurur, bazısı çeşitli rahatsızlığı nedeniyle kısıtlı ve sık sık yemek yer bazısı ise çok sağlıklıdır iştahı yerinde iştahla yemek yer, daha doğrusu her yiğitin bir yoğurt yiyişi var derler ya, bunlar içinde her hangi bir nedenle yemekten çekilen bir adam sesli olarak “ **Elhemdülillah** “ dememesi gerekir içten ve kısıtlı sesle “**Rabbi’ne Hamd ve şükür eder.**”

Hele ki, misafirler yemek yerken, ev sahibi sesli olara “ **Elhemdülillah** “ dememesi gerekir bu adab-ı mahşere / görgü / kurallara ve edebe çok aykırıdır. Bu cümleyi kullanan adam misafir kim olursa olsun, doymuş olsun aç olsun ister istemez sofradan çekilmesine sebep olur vesile olur.

Başka bir hadisi şerif de Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ Yemeği soğutun, çünkü sıcak yemekte bereket yoktur. sakın yemek yerken yemeği koklamayın....”

“..Yiyecek ve içeceğe üfleme....” (Kenzu'l-Ummal, Heysemi, “Mecma” Taberâni Bostanü'l Arifin sayfa 254-255)

Peygamberimiz (s.a.v.) bir hadisinde şöyle buyurmuştur.

“ Herhengi biriniz yemek yerken, Yüce Allah’ın adını ansın / Besmele çeksin. Önünden yesin, sağ eliyle yesin. Sakın ha yemeği tam tabağın ortasından alıp yemeyin çünkü: bereket yukarıdan aşağıya iner. Her hengi biriniz sol eliyle de (yemek) yemesin.... Hep birlikte sofranıza oturun ki, bundan size bereket var edilsin / yemeğiniz bereketli kılınsın.” (Ebu Davud, Et’ime, H:3767 Ahmed b. Hanbel , Müsned. 6/264,265)

Efendimiz şöyle buyuruyor.

“Yemeğin üzerine / sofraya birlikte oturun, çünkü Yüce Allah sizin için bunda bereket var etmiştir.” (İbni Mâce Et’ime, 3286. ve Ahmet b. Hanbel,)

Yine sünnet gereği, sonunda yere düşen ekmek kırıntılarını alıp yemek gerekir. Haccac Sülemi’den riv ayete göre Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ Kim sonradan dökülün kırıntıları yerse, rızkı hep bol olur. bu, onun kendisinde, çocuğunda ve torununda bir hak olarak devam eder. “ .

Bu bilgilerimizi tazeleyelim / hatırlayalım mı?

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

...Yiyin, için, fakat israf etmeyin; çünkü Allah israf edenleri sevmez.”

(A'raf süresi ,31)

Bu ayetin bir açıklaması da aşırı derecede oburca yemekten dolayı her türlü hastalık doğar anlamındadır. En doğrusunu Allah Teâlâ bilir.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) zamanında bir hristiyan hekim Mekke'ye gelir muayene hane açar tam bir yıl açık kalır adam sıftah etmez.

Konuyu Efendimize anlatır, Efendimiz (s.a.v.) benim ümmetim acıkmayınca yemek yemez, doymadan da sofradan kalkar, Bu nedenle, hastalık bize gelmez buyurur.

Peygamber Efendimiz şöyle buyurmuştur.

“ ..Eğer mutlaka yemesi gerekiyor ise, o taktirde midesinin üçte birini yiyecek, üçte birini içecek ve üçte birini de nefes alıp vermesi için

ayırmalıdır.” (İbni Mâce, Et'ime,H.3349, Tirmizi, Kitabuzzuhd, hadis,2380 Nesâi , Sünnenülkübra, Kitabulvelime.)

Denilir ki : Aşırı yemek yeme ve içmede / oburlukta beş kötü özellik vardır.

Şöyle ki:

- 1- Kalben Allah Teâlâ korkusunun kalkmasına neden olur.
- 2- Allah'a itâatte bulunmak kendisine ağır gelir.
- 3- Hikmet dolu bir söz dinlediğinde gönlünde/ kalbinde bir etkisi olmaz. Kalbi incelemeyiz / hüznü duymaz.
- 4- Kendisi anlamlı ve mânidar hikmetli sözler edince başkalarının üzerinde etkisi olmaz.

5 Her türlü hastalığa gayet kolayca yakalanabilir. (Ahmed bin Hanbel, Müsned, 4/132)

Yine denilir ki:

Yeme de dört haslet farzdır / gereklidir. Dört tanisi sünnettir. dördü de âdâbtandır.

Farz olan dört haslet şunlardır.

- a) Yemek sadece helâl'dan olmalıdır.
- b) Gelen rızkı/ nimetlerin Allah Teâlâ'dan olduğunu bilmelidir.
- c) Verilen rızka/ nimete, hoşnut olmalı isyan etmemelidir.
- d) Kimseyi kıskanmamalı, az veya çok verilen rızka , Allahu Teâlâ'ya Hamdü senalar etmeli hiçbir zaman isyan etmemelidir. Rızık devam etsede etmesede.

Sünnet olan Hasletler ise şunlardır.

- a) Yemeğe başlarken Besmele çekmelidir.
- b) Yemeğin sonunda Allahu Teâlâ'ya Hamd etmelidir.
- c) Yemekten önce ve sonra ellerini yıkamalıdır.
- d) (Yemeye masa değilde) yerde otururken sağ ayağını altına yaymalı, sol ayağını da dikmelidir.

Âdâb olanlar da şunlardır:

- a) Yemek yerken önünden yemelidir.
- b) Lokmaları küçük küçük yapmalıdır,
- c) yemek yerken başkasının lokmasına bakmamalıdır. (Sık sık gözünün içine bakmamalıdır.)
- d) Lokmaları iyice ağızda çiğnedikten sonra yutmalıdır. (Bostanü'l Ârifin S. 272)

Yüce Allah cümlemizi malını aydınlık yoluna misafir yoluna, öksüz düşkün ve kimsesiz yoluna harcıyan kullarından eylesin

H A S T A

Önce bir ayetle başlayalım, Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“Kur’an’dan indirdiklerimiz. şifadır; müminlere rahmettir.” (Süre:17 Ayet: 82)

“ Racim Şeytandan Allah’a sığın “ (Süre,16 Ayet : 98)

Bu ayet üzerine çok kısa olarak tefekkür edelim mi?

Allah Teâla bize bir hastalık veya bir ızdırap verirse, sakın Şeytanın fitine (vesvesesine) uyup isyan edip “ Allah’ım benimi buldun ben ne yapmışım Sana, Sen bu hastalığı bana verdin.” Sakın böyle bir şey aklımızdan bile geçirmeyelim. Yüce Allah Teâla yukarıdaki ayet te buyurduğu gibi “ Racim Şeytan dan Allah Teâlâ’ya sığın. Hastalığın günahlara ne kadar faydalı olduğunu bu konuyu okudukça daha iyi bilinçli olacağız. Şeytanın vesvesesine büyük engel ve set bırakıp böyle bir şey aklımızın ucundan bile geçirmeyeceğiz. Çünkü: Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor. **De ki, “ Bize hiçbir zaman Allah’ın yazdığından başkası başımıza gelmez.”** (Tövbe süresi Ayet:51)

Başka bir ayet te: Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ De ki: Allah’a Hamdolsun “ (İsrâ Süresi ayet 111)

Bu ayet üzerine bir dakika tefekkür edelim mi?

Sağlıklı olduğumuzda da, her türlü keder ve hastalıklarda da Allah Teâlâ’ya Hamd ve şükür edeceğiz, yalnız sağlıkta Hamd edip, hastalık ve musibetlerde Hamd şükür etmezsek bu ihlaslı ve samimi Hamd ve şükür olmaz. Her halimizde de Allah Teâlâ’ya

Hamd ve şükür edeceğiz O bizim Rabbimizdir, O'nun verdiği her türlü bela ve musibet ve hastalığa haşa isyan değil Hamd ve şükür edip sabır edeceğiz.

En doğrusunu Allah Teâlâ bilir.

“ Allah'ım Yalnız Sensin- Sen” Şiir kitabımdan yalnız bir beşlik okuyalım mı?

Allah'ın Salih kulları kah bolluk halinde, kah yokluk halinde,
Kah bela ve musibet halinde, kah sıkıntı ve sabır halinde,
Kah hastalık halinde, kah sağlık halinde, kah zorluk halinde,
Allah'ın iyi kulları her halinde de Allah'a Hamd ve şükür ederler,
Yüce Allah bizleri başıboş yarattığını mı zan ediyorsunuz.

Hasta'nın Tanımı :

Sıhhatı, sağlığı yerinde olmayan, üşüten veya vücudu bir illet, dert ve hastalığa maruz (Müzderip) kalıp, tedavi gören veya tedavi görmeyen kişiye hasta denir.

Aişe'den (r.a.) rivayetle Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuşlardır.

“ Mü'min hastalandığında körüğün pasını, pisini temizlediği gibi, hastalıkta onun günahlarını öyle temizler. “ (C.Sağır . İbni Hıbban, Buhari)

Abdullah b. Mes'ud'dan rivayetle, Efendimiz şöyle buyurmuştur.

“ Yüce Allah, (hiç) bir hastalık indirmemesi olsun ki, mutlaka onun ilacında indirmiştir. Sadece ölüm ve yaşlılık müstesna. “ (Bostanlı arifin)

Sufyan b. Uyeyne Ziyad b. Alaka vasıtasıyla Üssame b. Şerik'ten rivayet ediyor. Demiş ki, Mekke'de Resulullah (s.a.v.) mi gördüm. Araplar/ bedeviler Kendisine “ Biz tedavi yaptırduğumuz taktirde bize her hangi bir günah var mıdır? Diye soruyorlardı. Bunun üzerine Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu.

“ Ey Allah'ın kulları tedavi olunuz. Allah bir hastalığı yaratmamış olsun ki, mutlaka onun için bir de şifa var etmemiştir.” (Bostanlı Arifin)

KISA BİR HİKAYE

En çok Yüce Allah'la kelimullah eden (konuşan) Hz. Musa Peygamberin bir parmağında bir yara (çıban) çıkar. Çok rahatsızlaşır. Sabahı günü durumunu ehvalini arz etmek üzere Türa dağına çıkar ve orada nezaketen saygı içinde en sonunda derdini Yüce Allah'a anlatır.

Yüce Allah, Hz. Musa'ya, Hekime git der.

Hız. Musa, Ya Rabbi, senden büyük hekim olur mu, sen hekimler hekimisin der. Yüce Allah şunu, şunu karıştır parmağına sür buyurur. Hız. Musa eve gelir uygulama yapar, ama ağrı daha çok şiddetlenir.

Sabahı günü tekrar Tür dağına gider, Ya Rabbi sen haşa yanlış buyurmadın, acaba ben yanlış ilaç mı kullandım, benim durumum sence malum, ben acı çekmekten sabah'a kadar yatamadım der.

Yüce Allah, Hız. Musa'ya benim sana bu hususta ilk emrim git hekime oldu, bu emrime uy buyurdu.

Hız. Musa, bir hekime gitti, parmağını gösterdi, o hekim Yüce Allah'ın Hız. Musa'ya tavsiye ettiği aynı ilacı aynı miktarı ve aynı usul ile kullandı.

Hız. Musa çok şaşkınlık içinde sanki hekim, Yüce Allah'ın buyurduğunu duymuş gibi aynı ilacı ve ölçüyü kullanması Hız. Musayı hayrete düşürür. Hız. Musa eve gidiyor hiçbir acı ve rahatsızlanma duymadan Allah'a Hamd ve şükür ederek güzel bir uyku çekiyor. Ve sağlığına kavuşur.

Bir dakika tefekkür edelim mi?

Bakın Yüce Allah'ın Hız. Musa ya ilk emri git hekime, bu nedenle her hastalığımızda Hekime gidelim sağlığımızı ihmal etmeyelim.

Tabi ki, Hekim doktor, ilaç sebeptir birer vesiledir. Hekimler, Hekimi Yüce Allah'tır. *

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bir hadisi şerifinde şöyle buyurmuştur.

“ Musa Aleyisselam.

Ya Rabbi ! hastalığı yapan ve hastalığı iyi eden kimdir? dedi.

Cenab-ı Hakk:

--Her ikisini de yapan benim, buyurdu.

Musa Aleyisselam:

O halde tabibe ne lüzüm var? deyince

Cenabi hakk :

--Onlar, şifa için yarattığım sebepleri bilir ve kullarıma verir. bende onlara bu yoldan rızık ve sevap veririm. Buyurdu. (Duaların esrarı)

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) başka bir hadiste şöyle buyurmuştur.

“ Ey Allah'ın kulları! Tedavi olun. Çünkü Allah, yarattığı her hastalık için mutlaka bir şifa veya deva yaratmıştır. Sadece ölüm ve yaşlılık müstesna.” (Duaların Esrarı ve Bostanü'l –Arifin s,297)

Ebü İmame'den rivayetle Hadis no: 6971

Hız. Peygamber ani ölümden Allah'a sığındı. Ölmeden önce hastalanmayı isterdi. “

(Camiü's-Sağır ve Tabaraninin Kebirin'den)

Efendimiz. (s.a.v.) şöyle buyurdıklarını rivayet ediyorlar.

“ Her günün ameli mutlaka mühürlenir. Mümin hastalandığı zaman melekler şöyle derler. “ Falan kulunu (önce) Salih amel (işliyordu şimdi hastalandı)

“ Yüce Allah şöyle buyurur. “ İyileşinceye veya ölünceye kadar daha önce yaptığı amelinin benzerini mühürleyin.” (İbni Macece.Tıp 5, Müsned, 4,146C. Sağır.)

Yalnız bir dörtlük şiir kitabımdan şiir okuyalım mı ?

**Hasta olunca sağlığımıza kavuşmamız için bütün imkanlarımızı zorlarız,
Çocuğumuz dünya işlerinde başarılı olması için neler, neler yaparız,
Maalesef dinimizi öğrenmek ve yaşamak için aynı gayreti göstermeyiz,
Ey Rabbim, bizi affet kendimize ne kadar da yazıklar ediyoruz,**

Bediüzzaman Said-i Nursi Hazretlerinin Risale-i Nur Külliyatından Hastalar Risalesi'nden konuyla ilgili bazı özetler bilginiz için aşağıya çıkarılmıştır.

Ey biçare Hasta :

1- Merak etme sabret. **Senin hastalığın sana dert değil, belki bir nevi dermandır.** Çünkü ömür bir sermayedir. Gidiyor meyvesi bulunmasa zayi olur.

2- Ey sabırsız hasta !

Sabret belki şükret. **Senin bu hastalığın ömür dakikalarını birer saat ibadet hükmüne getirebilir.** Çünkü ibadet iki kısımdır.

Biri müsbet ibadettir ki; namaz, niyaz gibi malum ibadetlerdir.

Diğeri, menfi ibadetlerdir ki; hastalıklar musibetler vasıtasıyla musibettede, aczini zaafını his eder, halık-ı Rahim'ine iltica eder, yalvarı. Halis, riyasız, manevi bir ibadete mazhar olur.

3- Ey tahamülsüz hasta!

İnsan bu dünya ya keyif sürmek ve lezzet almak için gelmediğine, mütemadiyen gelenlerin gitmesi ve gençlerin ihtiyarlaşması ve mütemadiyen Zeval ve firakta yuvarlanması şahittir.

Eğer hastalık olmazsa; sıhhat ve afiyet gaflet verir dünyayı hoş gösterir. Ahreti unutturur. Kabri ve ölümü hatırına getirmek istemiyor. Sermaye-i ömrünü bad-i heva boş yere sarf ettiriyor.

Hastalık ise, birden gözünü açtırır vücuduna ve cesedine der ki; “Layemut değilsin, başiboş değilsin, bir vazifen var. Gururu bırak seni yaratanı düşün, kabre gireceğini bil öyle hazırlan.”

İşte hastalık bu nokta-i nazardan hiç aldatmaz bir nasih ve ikaz edici bir mürşiddir. Ondan şekva değil belki bi cihette ona teşekkür etmek; eğer fazla ağır gelse, sabır istemek gerekir.

4--Ey şekvacı hasta !

Senin hakkın şekva değil şükürdür. Sabırdır. Çünkü; senin vücudun ve aza ve cihazattın senin mülkün değildir. Sen onları yapmamışsın, başka tezgahlardan satın almamışsın. Demek başkasının mülküdür. Onların “ Maliki “ (olan Rabbimiz) mülkünde istediği gibi tasarruf eder.

5 – Ey maraza müptela hasta!

Bu zaman da tecrübemle kanaatıma gelmiştir ki; hastalık bazılara bir ihsan-i ilahidir. Bir hediye-i Rahmani'dir.

6 - Ey dünya zevkini düşünüp hastalıktan izdi rap çeken kardeşim.

Bu dünya eğer daimi olsaydı.. ve yolumuzda ölüm olmasaydı ve firak ve zevalin rüzgarları esmeseydi. ve musibetli fırtınalı istikbalde manevi kış mevsimleri olmasaydı. Bende seninle beraber senin haline acıyacaktım.

Fakat madem dünya bir gün bize “ haydi dışarı!” diyecek. Feryadımıza kulağını kapayacak, o bizi dışarı kovmadan biz bu hastalıkların ikazatıyla şimdiden onun aşkından vazgeçmeliyiz. O bizi terk etmeden kalben biz onu terke çalışmalıyız.

Evet, hastalık bu manayı bize ihtar edip der ki: “ **Senin vücudun taştan, demirden değildir. Belki daima ayrılmaya müsait muhtelif maddelerden terkip edilmiştir. Gururu bırak, aczini anla, Malikini tanı, vazifeni bil dünya ya ne için geldiğini öğren.**” Kalbin kulaklarına gizli ihtar ediyor.

Hem madem dünyanın zevki, lezzeti devam etmiyor. Hususan meşru olmazsa; hem devamsız, hem elemli, hem günahlı, oluyor. o zevki kayıp ettiğinden hastalık bahanesiyle ağlama bilakis hastalıklar manevi ibadet ve uhrevi sevap cihetini düşün, zevk almaya çalış.

7 – Ey sıhhatinin lezzetini kayıp eden hasta!

Senin hastalığın sıhhatteki nimet-i ilahiye'nin lezzetini kaçırmıyor. Bilakis tattırıyor. Ziyadeleştiriyor. Çünkü bir şey (sürekli) devam etse te'sirini kaybeder. Hatta ehl-i hakikat müttefiken diyorlar ki: her şey zıddıyla bilinir,

Mesela, karanlık olmazsa ışık bilinmez, lezzetsiz kalır.

Soğuk olmazsa hararet (sıcaklık) anlaşılmaz, zevksiz kalır.

Açlık olmazsa, yemek lezzet vermez.

Mide harareti olmazsa, su içmesi zevk vermez

İllet (dert) olmazsa afiyet zevksizdir.

Maraz (hastalık) olmazsa, sıhhat lezzetsizdir.

8 – Ey ahire tini düşünen hasta !

Hastalık sabun gibi günahların kirlerini yıkar, temizler. Hastalık kefareü’z- z zünup olduğu hadisi-i sahih ile sabittir. Hem hadiste vardır ki: “Ermiş (meyvesi olgunlaşmış) ağacı silkelemekle nasıl meyveleri düşer, imanlı bir hastanın titremesi de, öyle günahları dökülür .”

Günahlar, hayat-i ebediye de daimi hastalıklardır. Bu hayat-i dünyeviye de dahi kalb, vıjdan, ruh, için manevi hastalıklardır. Sen eğer sabır edip şekva etmezsen, şu muvakkat bir hastalık ile daimi pek çok hastalıklardan kurtuluyorsun.

Eğer günahları düşünmüyorsan, yahut ahreti bilmiyorsan veya Allah’ı tanımiyorsan, sende öyle dehşetli bir hastalık var ki; milyon defa sendeki bu küçük hastalıktan daha büyüktür. Ondan feryat et.

Evet Allah’ı tanımayanın, dünya dolusu bela başında vardır. Allah’ı tanıyanın dünyası nurla ve manevi sururla doludur. Derecesine göre iman kuvvetiyle hisseder. Bu imandan gelen manevi sürur ve şifa ve lezzet altında, cüz-i , maddi hastalıkların elemi erir, ezilir.

9 – Ey Halıkk’ımı (Rabbi’ni) tanıyan hasta!

Ölüm, suretten görüldüğü gibi dehşetli değil, çok risalelerde gayet kat’i şeksiz şüphesiz bir surette, Kur’an-i Hakimin verdiği bir nur ile ispat etmişiz ki:

Ehl-i iman için ölüm, vazife-i hayat külfetinden bir terhistir.

Hem dünya meydanındaki imtihanda, talim ve talimat olan ubudiyetten bir paydostur.

Hem öteki aleme gitmiş yüzde doksan dokuz ahabap ve akrabasına kavuşmak için bir vesiledir.

Hem hakiki vatanına ve ebedi makamı-ı saadetine girmeye bir vasıttır.

Hem zindan-ı dünyadan bostan-ı cinana bir davettir.

Hem halık-ı Rahimin fazlından kendi hizmetine mukabil ahz-ı ücret etmeye bir nöbettir.

Madem ölümün mahiyeti hakikat noktasında budur. Ona dehşetli bakmak değil; bilakis rahmet ve saadetin bir mukaddemesi nazarıyla bakmak gereklidir.

Hem ehlullahın bir kısmının ölümden korkmaları, ölümün dehşetinden değildir. Belki daha fazla hayır kazanacağım diye, vazife-i hayatın idamesinden kazanacakları hayat içindir.

Evet ehl-i iman için ölüm, rahmet kapısıdır.

Ehl-i delalet için, zulumat-i ebediye kuyusudur.

10 – Ey lüzümsüz merak eden hasta!

Evet, nasıl ki şükür nimeti ziyadeleştirir, öyle de, şekva, hastalığı musibeti tezyid eder.

Her merakın kendisi de bir hastalıktır. Onun ilacı, hastalığın hikmetini bilmektir. Madem hikmetini faydasını bildin; o merhemi meraka sür, kurtul, “ Ah ! “ yerine “ Oh ! “ de “ Va esafa!” ah, vah yerine (gafillik yerine içtenlikle) “ Elheamdülillah ala küli hal! “ söyle.

Bir Hikaye

Sultan selim amansız bir hastalığa düşmüş inim, inim inliyor. Baş hekimi olan (uzman doktoru) Hasan Han ,bütün imkanlarına rağmen ,Sultan Selim Han ‘ı bir türlü sağlığına kavuşturamıyor.

Bir gün , Sultan Selim Han, çok bitkin şekilde doktoru olan Hasan Han’ı yanına çağırıyor. doktoruna şöyle hitap ediyor.

Hasan, bu gün ne gündür.

Dr. Hasan Han ise, o büyük insan, Sultan Selim Han’a, şöyle cevap verir.

Sultanım, bu gün Allah’a kavuşma günüdür. der ve ağlar.

Sultan Selim Han, zar zor yerinden doğrularak, ey Hasan, Hasan kendine gel, ben ne zaman gafil oldum ki, ben her zaman Yüce Rabbim’e kavuşmaya hazırdım ve şimdi de hazırım, Bu gün benim için bir bayram günüdür der. Ne mutlu bana ki, Rabbim’e, kavuşacağım gündür bu gün der.

Rabbim, Sultan Selim Han’ a ve bütün müslümanlara rahmet eylesin.

İşte iman gücü budur. İman olunca, ihlas olunca, itikat olunca öleceği günü, Allah’a kavuşacağı günü kendisine bir bayram günü olarak kabul ediyor.

İki dakika kişisel olarak / fert olarak Tefekküre ne dersiniz....

Kur’an ışığında ki Şiir kitabımdan bir şiir okuyalım mı ?

H A S T A Y’ A

Normal de her kes her yaşta her an, hasta olabilir,
Bu bir gerçektir, bunu her insan mutlaka bilir,
Hasta istediği doktora, Hastaneye gidebilir,
Hasta hekimden gerekli ilacı ve tavsiyeyi alır,
Doktor ilaç sebeptir, Şifayı veren Yüce Allah’tır.

Ey Hasta kardeşim hastalığın süresince,
Hep dua, ibadet ve zikir et, İslami kuralca,
Günahların hazan yaprakları gibi dökülsün yeterince,
Hasta hekimden gerekli ilacı tavsiyeyi alır,
Hekim ilac sebeptir, Hekimler Hekimi Allah'tır.

Hastalıkta, sakın ağlama ah, vah etme boşuna,
O gibi şeyler gitmiyor Yüce Allah'ın hoşuna,
Allah'a Hamt ve şükür et, ilaçlarını kullan bırak oluşuna,
Hasta hekimden gerekli ilaç ve tavsiyeyi alır,
Hekim ilaç sebeptir, hekimler hekimi Yüce Allah'tır.

Bunu her kes bilmeli ki. Hasta değil, eceli gelen gider,
Yüce Allah dilerse tabii ki kuru otlar bile biter,
Allah'a tevekkül ve dua et, tedavi ol ilaçlarını kullan yeter,
Hasta hekimden gerekli ilacı alır tavsiyeyi alır,
Hekim ilaç sebeptir. Hekimler hekimi Yüce Allah'tır.

“ Bana dua edenin duasını kabul ederim.” (Bakara Suresi ayet:118)

**

Peygamber efendimiz (s.a.v.) bir hadisinde şöyle buyurmuştur.

“Bir kul hasta olunca, Allah-u Teala ona iki melek gönderir. Bir kimse ziyaretine gidince Hamd mi edecektir, şikayet mi, diye bakarlar.

Eğer elhamdülillah, bunda da bir hayır vardır. derse Allah-ü Teala: “Kulum bana güveniyor. Öldürürsem rahmetimle öldürür. Yerini cennet eylerim. İyi edersem bu hastalık sebebi ile günahlarını affederim. Buyurur.” (İmamı Gazali Kimyayı Saadet 293)

Hadis no : 6021 Şeddad bin, Evs'den rivayetle:

“ Allahu taala şöyle buyurdu: Mümin kullarımdan birine bir bela ve hastalık verdiğimde Bana Hamd eder ve verdiğim bela ve hastalığa sabır gösterirse, yatağından kalktığı anda annesinden doğduğu günkü gibi günahlardan temizlenmiş olarak kalkar. Allah-u Teâlâ Hafıza meleklerine şöyle buyurur. “ Ben bu kulumu yatağa esir ettim ve ona bela verdim. O halde ondan önce sıhhatteyken kendisine yazmış olduğunuz sevapları yazmaya devam edin. “ (C. Sağır. Ve Müsned)

Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ Gözün kör olması günahlara mağfirettir, kulakların sağır olmasında günahlara mağfirettir. İnsanın vücudundan kayıp ettiği her şey günahlarına mağfiret sebidir.” (Ramuz el- Ehadis)

Başka hadiste de:

Allah Teâlâ fermen etti; İzzetim hakkı için mağfiret etmek istediğim hiç kesmeyi bedenine bir hastalık, rızkına bir darlık vererek boynundaki günahları temizlemeden dünyadan çıkarmayacağım. (Rezin)

Kıssa Bir Hikaye :

Bir takva sahibi Bayan teyzemiz, hastalanmış, doktora gitmiş,

Doktor ona şu soruyu sormuş, Teyze şikayettin ney, üç defa üst üste sormuş maalesef teyzeden çıt yok. Ortaya oğlu atılmış hocam demiş, sen yüz defa da desen teyze şikayettin ney diye sorarsan annem sana cevap vermez.

Çünkü: Annem haşa Allah Teâlâ'dan şikayetçi değil, şöyle sorun Teyzen neren ağırıyor,

Doktor da aynisini soruyor teyzenin dili çözülür, ve ağırın yerlerinin tedavisi için doktora söyler.

İki dakika Tefekkür edelim mi?

İnceliğe bakın takvaya bakın, ben bin sene kalsam belki bu inceliği düşünmezdim.

BUNU HIÇ UNUTMAYIN KI:

Kainat'ta tesadüfen meydana gelen hiçbir şey yoktur. her şey İLAHİ İRADE ile meydana gelir. O halde hastalıkların da İlahi İrade'nin bir eseri olduğunu kabul etmek ve buna tam manasıyla inanmak gerekir.

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

De ki, “ Bize hiçbir zaman Allah'ın yazdığından başkası başımıza gelmez. O bizim Mevlamızdır. Onun için müminler yalnız Allah'a güvenip dayanmalıdırlar” (Tövbe süresi Ayet:51)

“ Allah'ım Yalnız Sensin- Sen” Şiir kitabımdan bir kıta okumaya ne dersiniz?

*Parayı sevenler, parayla her kapıyı açar diyenler, bir şey unutuyorsun,
Malına, mülküne, makamına güveniyorsun dünyalığa doymuyorsun,
Ömrün, hep para, para diye geçiyor. Gün gelir para geçmez biliyorsun,
Bunu bil ki, para her kapıyı açmaz, ibadetini ihlaslı yap nereye gidiyorsun,
Artık uyan, Belki bu hastalıktan, sağlığına kavuşmadın, ne biliyorsun?*

*

Bir rivayete göre : Hz. Ebü Bekir ile Hz. Ali bir sohbet arasında, Hz. Ebu Bekir sorar Ya Ali ölüm sana ne kadar yakındır, Hz. Ali, göz açıp kapayıncaya kadar. Hz. Ebu Bekir hayır, göz açmak var kapamak yok. Ölüm bu kadar bize yakındır. Buyururlar.

Bunu unutmayalım ki, her hasta veya her yaşlı ölmez, eceli gelen ölür. Bunu her Müslüman bilir. Yüce Allah her insana belirli bir ömür vermiştir. taktir edilen ömür müddeti dolunca, her hangi bir vesileyle mesela, trafik kazası, kalp krizi, beyin kanaması, şeker koması binlerce sebeple kendisine verilen can (ruh) emaneti alınır.

Hekimi Lokman çocuğuna nasihat ederken, bir nasihat'ında.

Ey oğul, insan üç'e ayrılır. Ruh Allah'ındır. Ceset toprağındır. Yaptığın amel (iyilikler.) senindir. Buyurmuştur.

Yine Hekimi lokman oğluna yaptığı başka bir nasihatte ise çok, çok manidardır. Şöyle buyurmuştur.

“ Ey oğul, iki şeyi hiç unutma,

- 1- Allah'ı unutma,
- 2 - ölümü unutma,

İki şeyi de hep unut.

- 1- Sana yapılan kötülüğü unut,
- 2-senin başkasına yaptığın iyiliklerini de unut.

Hekimi lokmanın oğluna yaptığı nasihat gibi bizde “ **Allah'ı unutmasak ölümü unutmasak**” inanın hiçbir kötülük yapmayız hiçbir günah işlemeyiz, kusursuz ibadet eder, kulluk görevimizi yapardık, ama maalesef bu zaman da ölümü hatırlayanımız pek az Yüce Allah Teâlâ'yı hatırlıyoruz ama emirlerini yerine getirmekte tembeliz, üşengeciz, ihmalkarız, günahkarız.

Yine Hekimi Lokman oğluna bir gün nasihat ederken şöyle buyurmuştur.

“ Ey oğul insan ölünce mezara kadar iki kısım seninle arkadaşlık eder, Bunun birincisi, senin eşin çocukların yakınların, dostların, arkadaşların, akrabaların. ikincisi ise Amelin.

Eşin, çocukların, yakınların, dostların akrabaların geri dönerler seni yalnız bırakırlar, yanında kalır yalnız Amelin (yaptığın iyilikler ibadetler, sevaplar.) buna göre düşün ve hayır(sevap) işlerine ibadetine ameline önem ver. Buyurmuştur.

Ve bu nasihatlar bizim içinde aynen geçerlidir. doğru söze ne demeli.

Bu hususta Peygamber Efendimiz (s.a.v.)

**“ Allah’u Taala buyurdu ki : hastalık benim kemendimdir, tuzağımdır ve fakirlik zindanımdır. Onlara sevdiklerimi sokarım. (veririm)
“ Müslüman’a fenalık, hastalık, keder, hüznün, eziyet iç sıkıntısından tutun da, bir diken batmasına kadar uğradığı her musibete karşılık Cenab-ı Hak, O’nun için suçlarını ve günahlarını örter. Buyurmuştur. (Duaların Esrarı)**

Bu iki hadis-i Şerif, hastalığın **“ bir imtihan ”** olduğunu gösteriyor. Öyleyse bu imtihanda başarılı olmak isteyenlerin;

Hastalığını sabırla karşılayıp, hoş görmesi,

Feryadı figan edip, isyan etmemesi, hep haline şükür etmesi, beterin beteri de var bunu düşünmesi,

Namazını terk etmemesi, gücünün yettiği kadar ızdırabını gizlemesi ah, vah edip ağlamaması.

Hastalığın ; günahlarına kefaret olmak üzere Cenab-ı Hak tarafından verildiğini düşünerek sık, sık tövbe istiğfar etmesi.

Sağlığına kavuşması için dua etmesi, bulunduğu haline her zaman

“ EL-HAMDÜLİ’LLAH “ demesi gerekir.

Gerekli her türlü tedavinin olması, ve taktiri Yüce Yaratana bırakması.

Bu hususta Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ Ey Allah’ın kulları! Tedavi olun. Çünkü Allah yarattığı her hastalık için mutlaka bir şifa veya deva yaratmıştır. Ancak bir dert müstesna o da ihtiyarlıktır.”(Duaların esrarı)

Hasta ne yapmalıdır.

Hasta; Doktor’a gidecek doktorun verdiği tavsiyelere uyacak ilaçlarını kullanacak, gerekir ise ameliyat olacak. bunlar hep vesiledir. Şifayı veren Cenab-ı Allah’tır, bunu bilmelidir ve inanmalıdır.

Ayrıca Hasta,

DUA ETMELİDİR.

Dua ne demektir. Yüce Mevla’mız Azze ve Celle Hazretlerin’den yardım dilemektir.

Dua; Teslimiyet içinde, gönülden ve devamlı olursa, te’siri çok çabuk görülen mucizevi bir tedavi şeklidir.

Dua; Hastada zihni ve uzvi rahatlık meydana getirir. Sükunet sağlar. Çabuk iyileşmesine yardımcı olur.

Dua’nın mutlak kabul olacağına inanmak şarttır.

Çünkü Yüce Allah, C.C. Bakara süresinin 188. ayet-i Kerimesinde;
Şöyle buyurmuştur.

“ Bana dua edenin duasını kabul ederim.” o halde; **Dua’** ettim de, kabul edilmedi “ demek doğru değildir. Dua’nın kabul edilmemesinin de bir **Hikmet-i İlahisi vardır.** çünkü Yüce Mevlamız C.C. Hazretleri kulunun isteklerinden kaza ve kaderine uygun olanları, ve hikmetine uygun bulunanları kabul eder.

Bu durumda dua;

“ Ya hemen kabul olur, Ya kısa zamanda kabul olur. Veya ahiret azığı olur. Veya Dua’sı karşılığında Yüce Allah, o kimsenin başından büyük bir belayı musibeti kaldırır.

Veyahud; **Dua edenin büyük bir günahını afeder ve duası, bu günaha kefarettir olur.**

O halde; dua etmekten asla usanmamalı, asla ve asla ümitsizliğe düşmemeli, azimle sebatla, sabırla, ısrarla dua etmelidir. Ayrıca Hastaya her kes dua edebilir, başkasının yapacağı dua İnşallah daha da tesirlidir.

Piskolojisi bozuk hastalar için tarif edilen reçete:

Adamın biri, bir Atar’a (Doğal bitkileri satan iş yeri)’ne gider oradan bazı şifa bitkilerden otlardan faydalanmak ister.

Adam : ile, *zühd sahibi “Aktar / Atar “* : arasında şu konuşma geçer.

Adam: Aktar amuca benim piskolojim çok bozuk, gece gündüz yatamıyorum, içim, içime sığmıyor, her türlü kötülük düşünüyorum, bu nedenle piskolojimin iyi olması için bana ot’mu, ilaçmı ne verersen kullanmaya hazırım,

AKTAR (ATTAR): *Evladım önce, Seni, Yaratanın kapısını tövbeyle çal, ondan sonra Bismillah dalını, takva yaprağı ile Sabır kökünü Tevvekül havanında, takdir kabuğuyla, birlikte güzelce karıştır itikad tozunu da ekle bunların hepsini nefsin ile birlikte ez toz haline getir.*

Bunları, duayla, ihlas suyuna karıştır, sabah akşam, Hamd ve şükür kaşığıyla iç kudret hapını, inanç şurubunu da almayı ihmal etme, şifayı da şifa verenden ve hastalık verenden bekle, asla umutsuz da olma. Bu ilaçları kullandıktan sonra da İsteddiğini helal olmak şartı ile ye ve iç. Atar amuca sözlerine şöyle devam eder.

HAAAA..... Günde yüz lâ Havlu velâ kuvvete illâ billahil âliyil âzim. yüzde salâvat okumayı unutma, Allah-u Teâlâ’nın Rahmet çeşmesinden faydalan namazını da kıl, İlâhi emirden çıkma, Gafil olma!

Bunları uygularsan buna kesin inan hiçbir şeyin kalmaz İnşallah şifaya kavuşursun!

Senin ilacın bunlardır, sen istediğin zaman bu ilaçları akıl edip bulursun.

Hasta Adam: Aktar ‘a çok teşekkür edip ellerinden öptükten sonra, şunu der Vallahi senin bu verdiğin reçeteyi ilk kez duydum, senin dediğini inşallah uygulayacağım ve şifayıda yalnız Rabbimden bekleyeceğim ve yüzde yüz sağlığıma kavuşacağıma inanıyorum der.

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“Kur’an’dan indirdiklerimiz. şifadır; müminlere rahmettir.” (Süre:17 Ayet: 82)

“ Bana dua edenin duasını kabul ederim.” (Bakara Suresi ayet:118)

Hastaya Okumak;

Başka bir Ayet’te ise Yüce Allah şöyle buyuduyor:

“ İndirdiğimiz bu kitap uğurlu mübarek bir kitaptır.” (Ayet: 6/ 155)

Urve b. Zübeyr (r.a.) ‘den, Resulullah (s.a.v.) hanımı Ümmü Seleme’nin evine girdi. Orada bir çocuk ağlıyordu. Ona göz değdiğini söylediklerinde Resulullah (s.a.v.)

“Ona (Göz) değmesinden (korunmak) için okutsaydınız.” Buyurdu. (Muvatta C.2 Sayfa: 600)

Nazar edilmesi (Göz Daeğmesi)

Resulullah (s.a.v.) Efendimiz dahibir hadisi şerifinde şöyle buyurdu:

“ Özelliği bulunun duaları okuyarak kendinizi efsunlayınız.Yani: korumaya çalışınız. Kadere tesir edecek bir şey var ise.. oda göz değmesidir.”

Resulullah (s.a.v.) Efendimiz. Bu manayı Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin için anlatmıştır. Allah onlardan razı olsun.

Kur’an vesile edilerek, her hangi bir korkulu meselede, (Şeytanın verdiği vesvese, nazar değmesinde, yolculukta, gece yatmada ve görülen kötü rüyalarda vesair korkulu meselede) Yüce Allah’a sığınmalıdır. Bu manada gelen Ayet-i Kerime şöyledir.

Yüce Allah buyuruyor.

“ Racim Şeytandan Allah’a sığın “ (Ayet (16/98)

Aynı manayı, şu ayet-i kerimeler de anlatır.

“ De ki; Falakın Rabbına sığınırım. “ (Falak suresi Ayet: 1)

“ De ki; Nasın Rabbine sığınırım. “ (Nas Süresi Ayet 1)

Bu manada Resulullah (s.a.v.) Efendimiz dahi şöyle anlatıldı.

“Kendisinde, her hangi bir şikayet olduğu zaman, Muavvezeteyn (İhlas,Felak ve Nas.) surelerini okur: üzerine üflerdi. (Gunyet’üt- Talibin)

Müslim (r.a.) den geçen bir Hadisi şerif de Resulullah (s.a.v.) Efendimiz şöyle buyurmuştur.

“ Rukye yapmada, şirk olmadığı müddetçe beis yoktur.”

O halde hastalık halindeyken, nefes (Rukye) etmeye izin verilmiştir. **Yasak olan rukyeler, içinde şirk manası olanlardır.**

Hz. Aişe (r.a.) ‘den rivayet edildiğine göre; Resulullah (s.a.v.) Efendimiz hastalığında, kendi üzerine, **“ İhlas, Felak ve Nas** sürelerini okurdu. Hastalığı şiddetlendiği zaman da, Aişe r.a. bu süreleri okur, Peygamber Efendimizin elini tutup, kendisini mesh ettirirdi. (Duaların Esrarı)

Peygamberimiz (s.a.v.) bir hadisinde şöyle buyurmuştur.

“Benim ümmetinden yetmiş bin kişi hiç hesaba çekilmeksizin doğrudan cennete gireceklerdir.”

Efendimiz yukarıdaki hadisi buyurup, hane-i saadetlerine/ evlerine gidince, ashab kendi aralarında, hiçbir hesap görmeksizin cennete girecek olanların kimler olduğunu kendi aralarında tartışmaya başlarlar. Kimi ashab dediler ki, Bunlar Müslüman olarak dünya ya gelip bu halleri üzere ölen ve hiç günah işlememiş olanlardır.

Sahabelerin böyle bir tartışma yaptıkları sırada, Resulullah (s.a.v.) çıka geldi ve tartışma sebeplerini sorduğunda onlar olanı bilen anlattılar. Bunun üzerine Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurdular.

“ Onlar kızgın demirle vücutlarını dağlamayanlar, efsun/ büyü/ yapmayanlar ve yaptırmayanlar, falcılık yapmayanlar / uğursuzluk türünde sapık inancı olmayanlar ve Rablerine dayanıp güvenenlerdir.” (Bostanü'l- Arifin)

Ebu Hüreyre (r.a.) den rivayete göre Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurduğu rivayet olundu:

“ İpe üflüyerek düğüm çalıp büyü yapan sihir yapmış olur, sihir yapan da Allah’a şirk koşmuş olur. Kim bir şeye bel bağlar güvenirse Allah yardımını keser, onu bırakır.” Buyurmuştur.

Başka bir hadiste ise İbni Mes’ud (r.a.) rivayet ediyor.)

“Kim falcıya veya sihirbaza yada büyücüye gider de dediklerine inanırsa, Hz. Muhammed (s.a.v.) ‘e indirilen Kur’an’a inanmamış olur.”

Yine başka bir hadis de Vasila bin. el- Eska (r.a.) Resulü Ekrem'in (s.a.v.) şöyle işittiğini rivayet etmiştir.

“Bir kimse büyüçüye gider yahut gaipden bildiğini iddia edene bir şeyler yaptırarak isterse, kırk gün tövbesi kabul olunmaz. Onun dediklerine aynen inanırsa küfre girer.” (Yukarıdaki üç hadis ,Tergib ve Terhib den)

İbni Abbas (r.a.) rivayet ediyor. Hadis No: 5745

“Göz Değmesi haktır dağı bile yıkar.” (Müsned 1.274,294) C. Sağır C.3.S.1227)

Başka bir hadiste. Ebü Zer (r.a.) Rivayet ediyor. **“Nazar insanı mezara deveyide kazana götürür.”**(İbni Aliyy'in ve Ebü Nuaym'ın HilyesiC.Sağır C. 3. S.1227)

Aişe (r.a.) rivayet ediyor.) Hadis no: 983 **“Nazar'dan Allah'a sığınınız. Çünkü nazar haktır.”** (İbni macce Tıb 32. C. sağır C. 1. Sayfa 282)

Başka bir hadist'e Ebu Hüreyre şöyle rivayet ediyor. Hadis no: 5748 **“Göz değmesi haktır. Aşırı bir hayranlıkla bakarken şeytan ve insanoğlunun hased duygusu hazır bulunur.”** El-Keci'nin Sünnel'nden C. Sağır C.3.Sayfa1227)

Enes (r.a.) Peygamber Efendimis (s.a.v.) şöyle buyurduğunu rivayet ediyor Hadis No: 1314) **“Şüphesiz Ümmetimin başına gelen musibetlerin üçte biri nazar değmesindedir.”** (Hekimde'den C. Sağır, C. 1 Sayfa 362)

İmran bin. Husyn'den (r.a.) rivayetle: Hadis no: 5956 **“Allah'ın kitabında nazara karşı sekiz âyet vardır. birisi yedi âyetli Fatıha diğeri de âyetül kürsüdür.”** (Deyleminin Müsnedü'l Firdevsin'den C.Sağır C.3. S.1261)

(İmran bin Husayn 'den (r.a.) Hadis no: 5830 **“Fatıha süresi ve âyetül kürsüyi bir kul her hangi bir evde okursa, o gün o eve hiçbir insan ve cinin nazarı değmez.”**(Deyleminin Müsnedü'l Firdevsin'den C.Sağır C.3. S.1243)

İbni Mes'üd'dan (r.a.) rivayetle: Hadis No: 2002 **“Kur'ândan başka şeylerle yapılan okuyup üflemler, nazar boncuğu ve kadının erkeğe sevdirmesi için sihir yaptırması Allah'a ortak koşmaktır.”** Ebü DavudTıp. 29 Teberani, Tıp 39 C. Sağır C.2. Sayfa 540)

Resulullah (s.a.v.) göz değmesinin hak olduğunu beyan edince ondan korumanın çaresini de beyan etmesi tabidi. Nitekim hadislerde buna yer verdiğini görüyoruz.

Göz Değmesine karşı Alınacak Tedbirler:

Muavvizateyn (İhlas, Felek, Nas Sürelerini okumak.)

Fatiha süresi ve Ayetel Kürsi okumak.

Resulullah'ın öğrettiği diğer duaları okumak.

Fiili Tedbir :

Göz değmesi, başkasının hoşlanıp gıpta ettiği bir güzellik sebebiyle vuküa geldiği için, birçok büyükler, göz değmesine tedbir olarak güzellikleri ihzar etmeyip, setretmeyi yani kişinin kendisini olsun evladını olsun fazla süsleyip dikkat çekmemesini tavsiye etmiştir. İmam Begavi'nin nakline göre Hz. Osman yakışıklı bir çocuk görünce, sahiplerine çocuğa göz değmemesi için yüzünü biraz karartarak çirkinleştirmesini tavsiye etmiştir. (Kütübi Sitte 11/116

)

Doktorla tedavisi mümkün olmayan bir kısım manevi hastalıklar vardır ki özellikle böyle anlarda Kur'ân'a başvurmak, dualar okumak dinde yeri olan davranışlardandır. Resulullah bir kısım hastalıkların tedavisi için okumaya baş vurduğu bilinmektedir.

Cahilliye döneminde insanlar bir kısım manasız, karma karışık şeyleri okuyup üfler ve bunların tesirli olacağına inanırlardı. İşte böylesine boş ve manasız şeylere tesir vererek okuyup üflemek Allah'a ortak koşma olarak değerlendirilmiştir. Bu Allah Teâlâ'ya Tevekküle, her şeyin O'nun takdir, izin ve iradesiyle yürüdüğü inancına ters düştüğü için böyle bir inançla yapılan (kur'ân dışı) okuyup üflemeler, kurşun dökmeler, iplere düğüm atmalar, dinde olmayan bu gibi vesair hareketler cahilliye adetidir ve şirk sayılmıştır.

Nazar boncuğundan da medet ummak bunun kaza ve belaları defedeceğine inanmakta böyledir,

Bir gün Resulullah (s.a.v.) kendisine biat eden on kişiden birinin biatını kabul etmemiş, pazusundaki muskayı çıkarmasını istemişti. Bu muskada Kur'ân veya dualar değil bazı şifreli veya tılsımlı yazılar vardı. Manası bilinmeyen bazı harf ve rakamlar vardı. Onun için çıkarmasını tenbihlemiş ve Allah Teâlâ'dan başkasından meded ummak manasını taşıyan bu hareket karşısında “ ***Kim onu takarsa Müşrik olur***” buyurmuştur. (Müsned,4:156 C. Sağır 2/541)

Yine Resulullah (s.a.v.) kolunda bir nevi boncuk ve nuska mahiyetinde halka bulunan bir kimseye, niçin taktığını sormuş, ağrıyı gidermek için taktığını söylediğinde çıkarmasını emretmiş ve “ ***Çünkü o senin rihatsızlığını artırır.***” Buyurmuştur. ((İbni Mâce, Tıp 39. C. Sağır 2/

Ağrılar ile ilgili hadisi şerif

Bir kimsenin bedeninden veya duygularından birinde bir ağrı şikayeti olur ise .. Resulüllah (s.a.v.) Efendimizin şu emirlerini yerine getirmelidir.

“ Sizlerden bir kimsenin veya kardeşinin bir şikayeti olur ise .. şöyle dua etsin.

Kudreti yücelerde olan Rabbımız, ismin mukaddestir. Emrin yerde ve gökte geçerlidir.

Yerdekilere ve göktekilere nasıl merhamet ettiysen, bizimde hatalarımızı ve günahlarımızı bağışla. Ey Alemlerin Rabbi.

Bu ağrıyan yere, rahmetinden bir rahmet, şifandan bir şifa ihsan eyle.”

Başka bir hadiste şöyle buyurmuştur.

Osman bin Ebi'l—As'dan (r.a.) rivayetle Hadis no: 5220

“Elini bedeninin ağrıyan yerinin üzerine koy ve üç defa “ Bismillah” de, yedi defa da şu duayı oku: “ Eüzü billahi ve kudretihi min şerri ma ecidu ve ühaziru =

Açıklaması: Hissettiğim acıdan ve korktuğum şeyden Allah'a ve kudretine sığınıyorum”
(Teberani Ayn: 9)

Başka bir hadiste ise:

Bu hadisi Esmâ binti Ebi Bekir'den (r.a.) rivayetle. Hadis no:5224

“ Elini ağrıyan yerin üzerine koy. Sonra üç defa şu duayı oku: “Bismillâhi Allahümme ezhib anni şerre mâ ecidü bida'veti Nebiyyike't- Tayyibbi'l- Mübareki'l – Mekini indeke bismillah”

Açıklaması: Allah'ın adıyla Allah'ım pak, mübarek ve senin katında büyük bir yeri olan Peygamberinin daveti ve hürmetine hissettiğim ağrının şerrini benden gider. Allah'ın adıyla.) (İbni Asakir'den)

Başka bir Hadiste ise,

Meymune binti EbiUseyb (r.a.) Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurduğunu rivayet ediyor.

“ Sağ elini kalbinin üzerine koy ve şöyle de: “ Bismillahi dâvini bidevâik. Ve'sfîni bişifaik. Veeğnini bifazlike ammen sıvak. Ve ahdir anni ezak.”

Açıklaması : Allah'ın adıyla. Allah'im! Devanla beni tedavi et. Şifanla bana şifa ver. fazlınla beni sendenh başka hiç kimseye muhtaç olmayacak derecede zengin kıl. Ve verdiğin sıkıntıyı benden gider. (Teberani'nin Kebi'inden)

Bu dua okunduktan sonra, Allah'ın izni ile o ağrı şikayet edilen sızı geçer.

İNŞAALLAH

Tedbirli ve ihtiyatlı olmalıyız.

Bize düşen, Yüce Allah'ın verdiği sağlığın kıymetini bilmek ve sağlığımızı korumaya çalışmalıyız.

Daime temizliğimize dikkat etmeli üstümüzü, başımızı, evimizi, iş yerimizi, arabamızı, köyümüzü, mahallemizi şehrimizi temiz tutmalıyız. Çünkü mikrop kirli ve pis yerlerde üreme yapar.

Hele bulaşıcı ve hayati tehlikesi olan cüzam, tifo, taun, kudus, sarılık, kolera, veba, uyuz gibi tehlikeli ve bulaşıcı hastalıklardan kendimizi korumalı ve gerekli tedbirleri almalıyız. Bu gibi hastaların ziyaretlerine gidilmesi sakıncalı ise hekim tasfiyesine aynen uyulması gerekir.

Yüce Allah Şöyle buyurmuştur.

“Gelmesi me'mul (mümkün) olan tehlikelere karşı evvel den ihtiyatlı bulununuz, tedbirli davranınız. Kendi elinizle kendinizi tehlikeye atmayınız.” buyurmuştur.

Ayrıca Peygamber efendimiz (s.av.)'min şu hadisine dikkat ediniz.

“Cüzam illetine uğramış insandan, aslan'dan kaçır gibi kaçınız. o bir vadiye inerse siz başka bir vadiye ininiz, cüzamlı bir adamla konuşacağınız zaman aranızda bir mızrak boyu mesafe bulunsun o'na yaklaşmayınız.” Buyurmuştur.

Sağlık denilen bu büyük nimetin kadrini bilelim, Yüce Allah'ın ve Peygamberin emirlerine uyalım. Yasak ettiklerinden sakınalım. Memlekete bulaşıcı hastalık geldiği zaman hükümetin emirlerine, hekimlerin tasfiyelerine uyalım. Son derece itiat etmemiz gerekir. Aşı olmamız gerekir ise aşı olalım, karantinada beklememiz gerekli ise karantinada bekleyelim, dezenfekte olmamız gerekli ise olalım, tedavi olmamız gerekli ise itiraz etmeyelim. hasta ziyaretine gitmemizde sakınca varsa gitmeyelim, bu hususta yetkili hekimlerin tasfiyelerine aynen uyalım. Yukarıdaki Ayet'ti okudunuz. Tekrar ikinci kez okuyalım. **“Gelmesi me'mul (mümkün) olan tehlikelere karşı evelden ihtiyatlı bulununuz, tedbirli davranınız. Kendi elinizle kendinizi tehlikeye atmayınız.”** Buyrulmuştur.

Üsame bin zeyd'den (r.a.) rivayet ediyor. Hadis no: 700

“ Bir yerde veba hastalığının çıktığını duyarsanız oraya gitmeyiniz. Eğer hastalık bulunduğunuz yerde çıkarsa, kaçma niyetiyle oradan çıkmayınız.”

(Buhari. Müslim, Davud. Teberani. ve Cemü's- Sağır.)

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bu hadisleriyle bugün bu zamanda kullanılan karantina usulünü 1400 sene önce getirdiğini görüyoruz. Burada bulaşıcı bir hastalığa yakalanan kimsenin o hastalığı başka taraflara taşıması için bulunduğu yerden

ayrılmamasını, sıhhatli kimsenin de bulaşıcı hastalığın bulunduğu yere gitmemesini istemektedir.

Peygamber Efendimizin (s.a.v.) başka bir hadislerinde de bulaşıcı hastalığa yakalanıp, da bulunduğu yerden ayrılmayan sabrederek neticeyi bekleyen kimsenin sevap kazanacağına dikkat çekmiştir.

İzah ettiğimiz hadis aynı zamanda müslümanın kader anlayışını yansıtmaması bakımından da mühimdir. Bir Müslüman “ **Kaderimde ne varsa o olur.**” Diyerek kendisini tehlikeye atamaz. Buna karşı tedbir alması gerekir. Tedbirine rağmen musibete uğrarsa o zaman da sabretmelidir. (yani tedbirini al taktiri Allah’a bırak.) (Camiü’s-Sağir.)

HASTAYI ZİYARET ETMENİN FAZİLETİ

Ebu Ümmame Bahilli r.a. Resulüllah (s.a.v.) efendimizin şöyle buyurduğunu anlattı.

“ Hasta hastalığında kaldığı süre; Allah Teâlâ’nın misafiridir. Hemen her gün, kendisi için yetmiş şehit sevabı verilir.

Allah Teâlâ onu, hastalığından afiyetle kurtarır ise... günahlarından çıkar Tıpkı: anasından doğduğu gündeki gibi olur.

Bu hastalık halinde ölüm gelir ise.. Allah-ü Taala onu, hesapsız olarak cennete koyar.” (Gunyet’üt- Talibin)

Selman r.a. şöyle dediğini rivayet ettik, Hasta iken, Resulüllah (s.a.v.) beni ziyaret etti ve:

“ Ya Selman ! Allah, hastalığına şifa versin. Günahımı affetsin. Dininde ve vücudunda ecelinin zamanına kadar sana afiyet versin.” Dedi. (İmam-ı Nevevi. El-Ezkar)

Peygamberimiz buyuruyor ki:

“ Her hangi bir Müslüman sabahleyin hasta Müslüman kardeşini ziyaret ederse, yetmiş bin melek ona akşama kadar rahmet okurlar. Eğer akşam ziyaret ederse, yetmiş bin melek sabaha kadar ona istiğfar ederler. Aynı zamanda o kimse için cennet’te toplanmış meyveler vardır.” buyurdu. (Hadisi tırmızı Rivayet etmiştir.) (Nura doğru 1 / 495)

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) buyuruyor ki:

“ Bir Müslüman’ın diğer Müslüman’a karşı beş vazifesi vardır: Selam almak, hastayı ziyaret etmek, cenazesinin arkasından yürümek, davete icabet etmek ve aksırana : Allah merhamet etsin demektir.” (Hudri, Buhari ve Müslim rivayet etmişlerdir. Nura doğru)

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) Buyuruyor ki:

“ Allahu Teala kıyamet günü’nde şöyle buyuracak:

“ Rab Teâlâ diyecek ki, Ey adem oğlu , hastalandım beni ziyaret etmedin.”

Adem oğlu diyecek ki:

“ Ben seni nasıl ziyaret edebilirdim ki, Sen Rebü’l- Alemin’sin.

Allahu Teala buyuracak ki:

“ Kulum filan hastalandı da ziyaret etmedin. Bilesin ki, onu ziyaret etseydin, beni onun yanında bulurdun.

“ Rab Teâlâ diyecek ki, Ey Adem oğlu, acıktım da beni doyurmadın.”

Adem oğlu diyecek ki:

“Seni nasıl doyurabilirdim ki, Sen alemlerin Rabbisin Benim de Rabbimsin biz hepimiz Sana muhtacız Senin bize ihtiyacın yok ki.”

Allahu Teala buyuracak ki:

“Bilesin ki, kulum senden yiyecek istedi de vermedin. Eğer ona yiyecek verseydin. Onu benim yanımda bulurdun.”

“ Rab Teâlâ diyecek ki, Ey insan oğlu, senden su istedim de vermedin”

Adem oğlu diyecek ki :

“Ya Rabbi sana nasıl su vereyim? Sen Rabbü’l- Aleminsın Senin hiçbir şeye ihtiyacın yok ki”

Allahu Teala buyuracak ki;

“ Kulum filan senden su istedi de vermedin. Bilesin ki, eğer ona su verseydin onu yanımda bulurdun.” (Bu Hadisi Müslim Rivayet etmiştir. Kütüb-i Sitte 13/ 91 ve ayrıca, Nura doğru cilt / 493-494)

Hz. Ömer (r.a.) ‘den Resul-i Ekrem (s.a.v.) şöyle dediği rivayet etmiştir.

“Bir hastayı ziyaret ettiğin zaman, sana dua etmesini iste. Çünkü onun duası meleklerin duası gibidir. Kabul olunur.” (İbni Macce. Tergib ve Terhib)

Enes (r.a.) ‘den rivayet edilen Hadiste Resulüllah (s.a.v.) şöyle buyurdu.

“Hastaları ziyaret ediniz, size dua etmelerini isteyiniz. Çünkü hastanın duası kabul olunur. Günahı af edilir.” (Teberani “ Evsatında rivayet edilmiştir.)

CANLI HİKAYE

Benim memlekettten bir hemşerim hastalanmış gelmiş ve Ankara da bir hastane de ameliyat olduğunu duydum, hemen kendisini ziyarete gittim.

Hastayla biraz sohbet ettikten sonra, hasta ameliyat olmadan önce yaptığı hazırlıklarını bana şöyle anlattı.

Benim ameliyatıma iki saat kala, ben gidip güzel bir abdest aldım, iki rekat namaz kıldım, tüm günahlarımdan tövbe ettim. Eve telefon açtım eşim ve çocuklarımdan helalık

istedim vasiyetimi yazdım ve ameliyata gittim, ameliyat olduktan sonra narkozdan kurtulunca kendime geldim hayat ne güzeldir. Yüce Allah bana lütf etmiş doktorların vesilesiyle beni tekrar sağlığıma kavuşturmuştu.

Ne kadar Yüce Rabbime Hamd ve şükür edersem azdır.

Keşke tövbemi bu kadar geciktirmeseydim, Yüce Allah Teâlâ bana her türlü nimeti ihsan etmiş, lütuf etmiş, tabiri caiz ise gerçekten bana Rab'lık görevini eksiksiz yapmış, fakat ben Yüce Rabbime kulluk görevimi yapamadığım için eziklik duyuyorum, kendimden utanıyorum, kulluk bu değil, Müslümanlık benim yaptığım gibi değil diyorum, sıkışınca Allah Teâlâ'yı tanı O'na yalvar refaha, sağlığa mutluluğa kavuşunca eski tas eski hamam. Fakat bu kez söz Verdim Yüce Rabbime ölünceye kadar tövbemde kalacağım bütün imkanlarımla Elimden geldikçe Allah Teâlâ'nın emirlerine uyacağım. Yüce Allah'ın bana ihtiyacı yok ama benim her an her saniye Yüce Rabbime her canlı gibi, her kes gibi ihtiyacım var Bunun yalnız hastalıkta değil sağlıkta da benim ve her kesin yapması gerekir dedi.

*

İki dakika tefekküre ne dersiniz?

Ben küçükken uyumak istediğimde Allah Teâlâ Rahmet etsin. Annem babam bana şöyle tesviye ederlerdi!

Oğlum, uyumak küçük ölümdür, belki uyudun bir daha uyanmadın, elinde senet yok, bu nedenle yatarken şöyle dua et.

Bismi'llahi'r-Rahmani'rRahim, tövbe istiğfarını yaptıktan sonra Bu akşam yatıyorum

Ya Allah sabah kalkacağım İnşallah, ölürsen Eşhedü en Lailahe illAllah ve Eşhedü ene Muhamme'den ebduhu ve Resulüllah dersin derlerdi.

Uykudan bile uyanmama var, bu nedenle bırak ameliyatı her zaman her an ecelimiz gelebilir ölüm genç yaşlı dinlemiyor, vadesi – eceli gelen gidiyor bu nedenle tayakkuz durumda yani tetikte olmalıyız. Tedbirli olmalıyız, bir saniye dahi gafil olmamalıyız, tövbemizi geciktirmemeliyiz. Her alıp verdiğimiz nefes son nefes olabilir. Ben gencim biraz yaşlanayım veya emekli olayım da ondan sonra tövbe edeyim gibi bir lüksümüz yok her an her şey olabilir.

Sevban (r.a. Rivayet ediyor Hadis no : 8843

“ Kim bir hastayı ziyaret ederse, dönünceye kadar cennet bahçesi içerisinde dir.”

(Müslim, Tirmizi ve C. Sağır .)

O halde hasta ziyareti **“ Sünettir. “** ancak bu ziyaret **hastayı rahatsız edecek kadar uzun sürmemelidir.** ve şu dua'yı yedişer defa okumalıdır.

Ali (r.a.) rivayet ediyor. Hadis no: 1181

“Sevabı en fazla olan hasta ziyareti kısa tutulandır.” (Bezzar'dan ve C. Sağır.)

“Es’elullahe’l-Azime minRabbi’l-Arşi ’l – Azimi en yeşfike.”

Anlamı: Azim olan Arş’in Rabbin’den , Azim olan Allah’dean sana şifa dilerim.

Ka’b b. Malik (r.a.) ‘den Resulullah (s.a.v.)’in

“ Kim bir hastayı ziyaret ederse, Allah’ın rahmetine dalmış olur. Hastanın yanında oturduğu zaman, Rahmetine dalıp serinlemiş—hayır işlemenin mutluluğunu tatmış—olur.” Buyurduğu rivayet olundu. (C: Sağır)

İbni Abbas (r.a.) rivayet ediyor. Hadis no: 6677

Hz. Peygamber bir hastayı ziyarete gittiğinde şöyle derdi. **“ Merak etme, zararı yok günahları temizleyicidir. İnşallah .”** (Camiü’s-Sağır)

Amr. b. Hazm’ ın (r.a.) rivayetinde şu ilave vardır.

“ Hastanın yanından kalktığın zaman, çıkıp ---evine ---dönünceye kadar, Allah’ın rahmetine dalmış olur.” İmamı Ahmed ve Teberani rivayet etmişlerdir.)

İbni Hibban (r.a.) ‘nin rivayetinde Resulullah (s.a.v.)

Bir adam hasta iken veya sıhhatlı iken kardeşini ziyaret ederse, Allah Taala ne iyi yaptın ne, güzel bir ziyarette bulundun. Ziyaretinle kendine durak yeri olarak cenneti hazırlamış oldun buyurur.” Dedi. (Tirmızı, İbni Macce, ve İbni Hibban rivayet etmişlerdir.)

Enes (r.a. rivayetine göre Resulullah (s.a.v.)

“ Kim güzelce Abdest alır da Allah’dan sevap ümit ederek hasta bir mümin kardeşini ziyaret ederse, cehennemın yetmiş harif uzaklaşmış olur..” buyurdu.

Ya Eba Hamze **Harif nedir ?** diye sordum.

“Senedir. (Yetmiş senelik bir mesafedir) buyurdu. (Ebu Davud. Tergib ve Terhib)

İbni Ömer (r.a. 9 Rivayet ediyor.

“ Hastaları ziyaret etmenin, cenazeleri uğurlamaktan daha büyük sevabı vardır. (Deylemi’nin Müsnedü’l- Firdavsinden. ve C. Sağ

Ebü Said’dan (r.a.) rivayetle : Hadis NO: 5636

“Hastalır ziyaret ediniz, cenazenin kaldırılmasına katılmız ki, bunlar size ahreti hatırlatsın.” (Buhari ve Camiü’s-Sağır.)

Resulullah (s.a.v.) bu sözleriyle bizi ahreti hatırlamamızı arzu etmiştir. Halbuki biz onu hatırlamaktan ve aklımıza bile getirmekten kaçıyoruz. Dünya hayatını çok seviyoruz, ama istesekte istemesekte bizim irademiz dışında bu hayat değişecektir. Çok sevdiğimiz dünya nimetleri ile birlikte elimizden er geç alınacaktır. ” **Yüce Allah’ın her canlı ölümü tadacak,** “ emri mutlaka bir gün bizim hakkımızda da gerçekleşecektir. Bunu hepimiz bilmeliyiz ve ona göre hazırlıklı olmalıyız ve hazırlık yapmalıyız.

Yüce Allah buyuruyor.

“ Eğer iyilik ederseniz kendinize iyilik etmiş olursunuz. Eğer kötülük ederseniz yine kendinize kötülük etmiş olursunuz. (İsra Süresi Ayet : 7)

Bunu unutmayalım ki, her nefis, güzel amellerin sevabı ile cennet, kötü amellerin cezası ile cehennemde buluşacaklardır. Bu nedenle yukarıda ki Ayette geçen emre dikkat etmeliyiz ve yüce Rabbimize kusursuz ibadet etmeliyiz.

Ebu Hüreyre (r.a.) rivayet ediyor Hadis NO: 3459

Üç şey vardır ki, üçü de her müslümanın üzerinde haktır. Hastayı ziyaret etmek, cenazeye katılmak, ve hamd ederse aksıran kimseye >Yerhamükallah< demek. (Camiü's-Sağır)

HASTA OLUP DA ŞÜKÜR EDENİN FAZİLETİ

-----:

Ali (r.a.) rivayet ediyor. Hadis no: 643

“Allah’ın kula fakirlik ve hastalık verdiğini gördüğünüzde şüphesiz Allah onu günahlarından arındırmak istiyor demektir. (Deyleminin Müsnedü’l Fürdevs’inden ve C. Sağır.)

Ebu Hüreyre’den rivayetle. Hadis no: 2090

“ Hastalığımı indiren, şifasını da indirmiştir.” (C. Sağır C.2 Sayfa .562)

Abdurrahman bin Ezher’den (r.a.) rivayetle Hadis no: 2599

“ Ateşli hastalığa yakalanıp titrediğinde mü’minin durumu ateşe girip kiri, pası giden, geriye tertemiz olarak kalan demirin durumu gibidir.” (Teberani ve C. Sağır)

Peygamber Efendimiz buyuruyor:

“ Bir adam hasta olunca, ona dört melek iner, bir melek hastanın rengini, ikinci melek hastanın, kuvvetini . üçüncü melek hastanın iştahını, dördüncü melek hastanın günahını alır. Hasta iyi olursa rengi kuvveti, ve iştahı geri verilir, eğer hasta bol, bol Allah’a hamd ve şükür yapmışsa, Meleklerle verilen emir onun günahını suyu at denilir, iyileşmeden aceli gelip vefat ederse günahları bağışlanır.” (Cami’ de yapılan vaaz’den naklen alınmıştır.)

Şiir kitabımdan konuyla ilgili yalnız bir dörtlük okumaya ne dersiniz.

Gerek hastalık ve sağlık anları olsun, gerek zenginlik ve fakirlik anları olsun,
Gerek, hayır ve şer anları, gerek kaza ve bela anlarında olsun,
Allah’ın emirlerine muvaffakiyet ediniz, tövbeleriniz artık son bulsun,

Fırsatı kaçırmayın, tövbe kapısı açık iken bu kapıyı ganimet bilin.

Ebü Hüreyreden (r.a.) rivayetle Hadis no: 1842

“ Allah, Mü'min kulunu hastalığa müptala eder ki, üzerindeki bütün günahları döksün.” (Teberani, Hekim, ve Camiü's-Sağir.)

Amir Er- Ram Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurduğunu rivayet ediyor.

“ Mü'min hastalığa yakalanır, sonra da Allah ona hastalıktan şifa verdiğinde, bu geçmiş günahlarına kefaret ve ileride işleyeceği kusurlar için de bir ikaz olur.

Münafık ise hastalanır, sonra da sıhhatine kavuştuğunda sahibi tarafından bağlanan sonra da salıverilen, fakat niçin bağlandığını ve niçin salıverildiğini anlamayan deve gibidir.” (Ebu Davud, Müslim, C. Sağir)

Başka bir Hadis te:

“ Hastanın inlemesi Tespihtir. Bağırması Tehlildir. Nefesi sadakadır. Uykusu ibadettir, bir yandan öbür yana dönmesi Allah yolunda cihad' ır. Sağlığında yaptığı ibadetlerden daha iyisi ona bu hastalığında yazılır.”

Enes (r.a.) den rivayetle:

“ Kul üç gün hastalandığında annesinden doğduğu gün gibi günahlarından sıyrılır.” (Teberani'nin Evsafından , C. Sağir)

Tabi ki, hastalandığımızda Hamd ve şükürü eksik etmemek ibadetini ihmal etmemek, Yüce Allah'a bol Tevvekül, Teffekür ve sabır edip, gafil olmamak gerekir ki, Yüce Allah'ın lütfün den ve yukarıda ki hadisi şeriflerden faydalanalım.

AYRICA;

Azıcık bir hastalanırsak paniğe kapılıyoruz, heyecanlanıyoruz, sabrımız tükeniyor, çok sabırsız ve sebatsız oluyoruz. Allah Teâlâ korusun asi oluyoruz, tabiri caiz ise ağzımızı bıçak açmıyor, sinirli ve huysuz oluyoruz. Aile fertlerine kan kusturuyoruz. Sağlığımıza bir an önce kavuşmak için bütün imkanlarımızı ve sabrımızı zorluyoruz.

Oysa; Hz, Eyüp Peygamberin Hastalığının hikayesini bilmeyen yoktur. bu nedenle hikayenin tam kısmını yazmaya cam. Ama onun o büyük hastalıkta yaptığı sabırı ve tevekkülü de yazmadan duramayacağım.

Hz. Eyüp Peygamber'e Yüce Allah'ın verdiği hastalığın pençesinde inim, inim inliyor. Vücudu o kadar kokmuştu ki, köy halkı rahatsız olunca onun ailesini sıkıştırıp onu bir sepet içine koyup uzak bir mağaraya götürdüler. Mağaraya götürünce eşi ona şöyle dedi. Ey Eyüp, Sen bir Peygambersin. Yüce Allah'a yalvar Dua et sana şifa versin.

Hz. Eyüp Peygamber. Eşine şöyle seslendi. Ben Rabbimden kendim için şifa istemeye utanıyorum. çünkü bunca yıldır ben sağlıklı idim. Sağlığım yönünden hiçbir

sorunum yoktu. Sağlıklı yaşadığım kadar da hastalıklı olayım da ondan sonra Rabbimden sağlık ve şifa istemeye yüzüm olsun. Yoksa ben utanıyordum, utanıyordum. **Rabbimden** şifa istemeye utanıyordum, buyurmuştur.

Hız. Eyüp Peygamberin, Sülük dediğimiz, kurtlar bütün etini, yemiş yalnız kemikler kalmıştı. Hız. Eyüp Peygamberin ağzından en ufak bir ah bile çıkmadı, çünkü, bir Peygamber için veya imanlı bir Müslüman için ah vah demek bile halinden memnun olmamak sabır etmemek demektir.

En sonun da kurtlar, kalbine, beynine, diline, doğru ilerlediğini görünce Yüce Allah'a yalvarır. Ey Yüce Allah'ım benim halimi benden daha iyi bilirsin, bana musalat olan bu kurtlar benim kalbime, dilime, beynime zarar verirlerse Seni zikir edemeyeceğim Sana ibadetimi yapamayacağım, işte o zaman ben yıkılırım. Ya Rabbi bu kurtlar. Beynime, kalbime, ve dilime zarar vermemesi için sana sığınıyorum. Duası üzerine Yüce Allah ona en kısa zamanda mucize vi bir şifa verdi.

Yüce Allah cümlemize Hız. Eyüp Peygamberin sabrını versin.

Bediüzzaman Said Nursi Hız. Hastalar Risalesindeki On birinci devada özetle şöyle buyurmuştur.

Ey Sabırsız Hasta Kardeş ! Sen, Cenab-ı Hakk'ın sana verdiği bütün sabır kuvvetini böyle sağa sola dağıtma; bu saatteki eleme karşı tahşid et; **“Ya Sabur!” de, dayan.**

Efendimiz. (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ Kul hastalandığında sol taraftaki günahları yazan meleğe “ yazma” denilir. Savapları yazan sağdaki meleğe de, “ önceden yapmakta olduğu amellerine yazdığından daha güzel sevaplar yaz. Çünkü ben onu sizden daha iyi tanırım. Ve onu amel işlemekten alıkoyan benim” denir. (İbni Asaki'den C.Sağır)

BİR HİKAYE

Halit İbni Velit , o zamanın hekimine, Doktoruna . Gider ben çok hastayım ölüyorum, kahroluyorum yok oldum derdime acilen bir çare bulun.

Zamana göre, Dr. Her türlü muayene inceleme yapar maalesef hiçbir hastalık izine rastlamadı.

Dr, Hız. Halit'e derdini açık, açık söyle aksi halde sana yardımcı olamam.

Hız. Halit İbni Velit. Doktora (Hekime) şöyle cevap verir.

Benim üç sorunum var, bunları bilmedikçe, bana uyku yok, rahatlık yok, huzur yok, gülmek yok, göz yaşlarıma, dinmek yok.

Birinci:

Derdim ben ölünce imanlı mı öle cem, imansız mı öle cem, yani son nefesim de Yüce Allah bana Kelime-i Şahadet nasip edecek mi etmeyecek mi? bilmiyorum.

İkinci:

Derdim. Kıyamet'te Yüce Allah'ın huzuruna günahkar olarak mı çıkacağım yoksa Yüce Allah tarafından günahlarım af edilmiş olarak mı çıkacağım? Bilmiyorum!

Üçüncü:

Derdim, benim Rabbime vereceğim hesap sonrası Cehenneme mi gide cem, Cennete mi gideceği mi? Bilmiyorum. Benim dertlerim bunlardır.

*

İki dakika tefekkür edelim mi?

Biz doktora gidince, doktor bey şuram ağrıyor, şuram sızlıyor, şuram, dökülüyor, sabahlara kadar rahat nefes alamıyorum uykularım kaçıyor, aman doktor bey sana güvendik, seni tercih ettik, beni kurtar bana yardımcı ol beni sağlığıma kavuştur. Neye mal olursa olsun gibi bir ton laflar, yalvarmalar.

Bu zaman da Halit ibni Velit Hz. leri gibi milyonda bir tane onun gibi düşünen var mı acaba? Allah Teâlâ ona milyarlarca rahmet eylesin.

Çok yönlü kişisel olarak tefekküre devam edelim!.

Saadb. Ebi Vakkas (r.a.) Resulüllah (s.a.v.) şöyle buyurduğunu anlattı.

“Hasta hastalığında kaldığı süre ; Allah'ın misafiridir. Hemen her gün, kendisi için yetmiş şehit sevabı verilir.

Allah Teâlâ onu, hastalığından afiyetle kurtarır ise.. günahlarından çıkar. Tıpkı annesinden doğduğu gündeki gibi olur.

Bu hastalık halinde kendisine ölüm gelir ise.. Allah teâlâ onu, hesapsız olarak cennete koyar.” (Gunyet'üt Talibin 675)

“Allah'ım Yalnız Sensin- Sen” Şiir kitabımdan üç dörtlük okuyalım mı.

*Yüce Allah buyuruyor. “ bilin ki, hayat ancak bir oyundur,
Bir eğlencedir bir süstür. Aranızda bir öğünüştür.(Hadid Suresi Ayet: 20)
Ey Müslüman, oyun eylence ve süs, ise, aklı başında olanlara değil,
Bunu bilin ki, Oyun eğlence ve süs, aklı yetmeyen kişiler içindir.*

*Yüce Allah, bizi oyun ve süs için yaratmadığını buyurmaktadır,
Allah'ı unutarak, yalnız dünya ile meşgul olan oynuyor demektir,
Eğer sen onu görmüyorsan, hiç şüphesiz o seni görmektedir.
Dünya ahiretin tarlasıdır. Burada ne ekersen orada onu biçersin.*

*Veliler her namazı veda namazıymış gibi, namaz kılarlar,
Yiyip içmeleri sanki son yiyip, içmedir. Vasiyetlerini cebinde taşırlar,
Aile efratları ile her buluşmada sanki son buluşmadır. daha buluşmayacaklar
Ruh bize emanettir. Emanet olan bir şey her zaman her an alınabilir.*

*

Cabir'den (r.a.) rivayetle. Efendimiz şöyle buyurmuştur.

Cebrail bana dedi ki: “ Ya Muhammed! İsteddiğin kadar yaşa, kurtuluş yok, öleceksin. İsteddiğini sev, sonunda ondan ayrılacaksın. İsteddiğin şeyi yap, sonunda onunla karşılaşacaksın.” (Beyhaki'nin Şibü'l- İmar'ından. Ve C. Sağır.)

Yüce Allah buyuruyor.

“ Güldüren de O'dur, ağlatan da O'dur. Öldüren de O'dur, Yaşatan da O'dur. (Necm Süresi Ayet: 43,44)

Ebu Said ve Ebu Hüreyre (r.a) den rivayetle Resulüllah Şöyle buyurdu:

“ Müslümana isabet eden her yorgunluk, hastalık keder, üzüntü her acı ve sıkıntı ve hatta ayağına batıp rahatsız eden diken, eğer Allah Teâlâ uğrunda çalışıyorsa günahlarına kefarettir.” (Buhari)

Biri geldi : Resulüllah (s.a.v.) şöyle dedi,

Ya Resulüllah malım gitti; vücudum hasta oldu..

Bunun üzerine Resulüllah (s.a.v.) şöyle buyurdu.

“Malı elden çıkmayan, vücuduna hastalık gelmeyen kulda hayır yoktur. Allah-u Teâlâ bir kulu sevince, onu iptilâ yolları ile dener.. Kul da, kul'da iptilaya uğrayınca sabreder.”

Resulüllan (s.a.v.) bir hadisinde şöyle buyuruyor:

“Kulun Allah katında öyle bir derecesi vardır ki; oraya ameli ile ulaşamaz. Ancak onun vücuduna bir hastalık gelir; bu hastalığına sabir eder. ve o yüksek dereceye ulaşır.” (Yukarıdaki her iki Hadis, A.Kadir-i Geylani Mürüdlerin kitabı : 1145)

Hadis No: 5793 İbni Abbas (r.a.) rivayetle:

Garip hastalanıp, sağına, soluna, önüne ve arkasına baktığında tanıdık hiç kimseyi görmeyince. Allah Teâlâ onun geçmiş günahlarını bağışlar.” (İbnünneccar'dan C.Sağır 3/ 1237)

Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ Gözün kör olması günahlara mağfirettir, kulakların sağır olması da günahlara mağfirettir. İnsanın vücudundan kayıp ettiği her şey günahlarına mağfiret sebidir.” (Ramuz el- Eha dis)

Başka hadisinde de:

Allah Teâlâ ferman etti; İzzetim hakkı için mağfiret etmek istediğim hiç kesmeyi bedenine bir hastalık, rızıkına bir darlık vererek boynundaki günahları temizlemeden dünyadan çıkarmayacağım. (Rezin)

HASTALIK DOLAYSIYLA SAKIN KULLUK GÖREVİNİZİ İHMAL ETMEYİN

Ebu'l – Leys Semerkanidi Hz. Lerinin, Tenbihu'l Gafilin kitabının 345-346 sayfasında özet olarak şöyle demektedir.

Anlatıldığına göre: Kıyamet günü Allah-u Teâlâ şu dört kimseyi aşağıdaki dört zümreye örnek göstererek bahanelerini çürütecektir,

“Hak Teâlâ Hazretleri, dört taifeyi dört Peygamber ile hüccetlendirir (Emsal / /örnek teşkil ederek sorguya çeker.)

1--Zenginlere der ki:

--Niçin bana ibadet etmediniz. Size çok mal verdim bana asi oldunuz.

O zenginler derler ki:

-- Ya Rabbi, bize çok mal verdin o mal gönlümüzü aldı, (işten güçten gözümüzü açamadık bu nedenle.) Sana kulluk edemedik,

Hak Teâlâ buyurur.

“Görmezmissiniz Süleyman Peygambere çok mal verdim, fakat bana âsi olmadı ? O, daim bana ibadet eyledi. Siz ise mal için bana ibadet eylemekten uzak kaldınız.

Böylece onları Cehenneme atmalarını buyurur.

2--Ondan sonra Hak Teâlâ Hazretleri, köleleri hüccete getirilir. Aynı sorular onlardan da sorulur.

Köleler derler ki:

--Ya Rabbi biz Sana ibadet edemedik, kölelik bizleri ibadetten men etti.

O zaman Hak Teâlâ Hazretleri der.

“ Ama Yusuf Peygamberi ben köle ettim, hiç kulluğunu terk eylemedi. Siz niçin terk eylediniz?

Onları da cehenneme atmalarını buyurur.

3-- Üçüncü olarak fakirler çağrılır, aynı sorular onlardan da sorulur niçin bana ibadet etmediniz.

Fakirler der ki:

Ya Rabbi bizi muhtaç kıldın, ihtiyaçtan sana ibadet edemedik,

Hak Teâlâ Hazretleri der.

--Siz mi çok muhtaç idiniz ve açlık çekerdiniz yoksa Hazret-i İsa Peygamber mi?

Hiç İsa'nın fakir / durumu onu benim ibadetimden men eylemedi, o halde niçin siz ibadeti terk ettiniz? onları da cehenneme atmalarını buyurur.

4-- Hastaları çağırırır.

Hak Teâlâ hastalara hüccet gösterir niçin bana ibadet etmediniz.

Hastalar der ki:

Ya Rabbi, biz çok hasta olduk, hastalık bizi ibadetten men eyledi.

Hak Teâlâ buyurur,

Sizin hastalığınız mı şiddetliydi yoksa Eyüp Peygamberin hastalığı mı ziyadeydi (daha çok fenaydı.) Hiç Hz. Eyüb'ün hastalığı onu ibadetten hiç men eti mi ? peki siz niçin ibadeti terk ettiniz.

İşte böylece bu dört taifenin asilerini zebanilere emreder, zebaniler de onları cehenneme sürerler.

Ünlü Zahid Hatem-i Tai'nin belirtğine göre.

Ş u dört şeyin değerini ancak şu dört kimse bilir.

- 1—Gençliğin değerini ancak ihtiyarlar bilir,
- 2—Huzurun değerini ancak başı belada olanlar bilir.
- 3—Sağlığın değerini, ancak hasta olanlar bilir.
- 4—Hayatın değerini ancak ölü olanlar bilir.

Beş şeyden önce beş şeyin değerini bil.

1--Yaşlılıktan önce gençliğinin.

2—Hastalıktan önce sağlığının.

3—Yoksulluktan önce zenginliğinin.

4—Meşguliyetten önce boş zamanının,

5--Ölümden önce hayatının (kiymetlerini bil)

Buna göre insana hayatının değerini bilmeli, ve yaşadığı her anı ganimet bilerek “ Acaba biraz sonra halim ne olacak? Demeli; bunun yanında ölümlerin duyacağı pişmanlığı düşünmelidir. Bilindiği gibi ölümler iki rekat namaz kılacak kadar yaşayacak veya “ Lâ ilâhe illallah” diyecek kadar kısa bir ömür de olsa hayata dönmeyi temeni edeceklerdir.

Oysa sen onların temeni edeceği fırsata şu anda sahip olduğuna göre, pişmanlık ve nedamet günleri gelmeden önce kendinde olanca gayretinle, Allah Teâlâ’ya ibadet etmeye vermelisin, kulluk görevini yapmalısın, Allah Teâlâ’nın bizim ibadetimize ihtiyacı olmadığını, bizim O’na ibadet etme ihtiyacımız olduğunu da hiç unutmamalısın.

Sakın Böyle dua etmeyin.

Helal Haram demeden ver Allah'ım
Bu kulun her şeyi yer Allah'ım

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ Dillerinizin yalan olarak nitelediği şeyler hakkında “ Bu helâldir, bu da haramdır” demeyin. Çünkü (böyle söylediğiniz de) Allah’a karşı yalan uyduruyorsunuz. Kuşkusuz Allah’a karşı yalan uyduranlar kurtuluşa eremezler. “ (Nahl süresi Ayet: 116)

Hadis No: 5166—Ebu Hüreyre (r.a.) anlatıyor. Resulullah (s.a.v.)
Efendimiz buyurdular ki:

“Öyle bir devir gelecek ki, insanoğlu aldığı şeyin helalden mi haramdan mı, olduğunu hiç aldırmayacak.”(Buhâri,Büyü 7, 23;Nesâi, Büyü 2, (7, 243 ve Kutub-i Sitte cilt 14. sayfa : 243)

HELÂL VE HARAM

İşte Resulullah (s.a.v.) bunun için şöyle buyurmuştur.

İbni Mes'ud (r.a.) **“ Allah'ın Resülünden : “ Helâlî arayıp elde etmek her müslüman için farzdır.”** Hadisini rivayet etti

Efendimiz Hz. Muhammed (s.a.v.) şöyle buyuruyor.

“Allah'ım! Bana haramdan sakınıp helal ile yetinmeyi nasip eyle. lütfün ile Senin dışındakilere muhtaç eyleme.” (Tirmizi)

Helal ve Haram Nedir :

Helal : Dinen yapılması ve yiyip içilmesi yasak olmayan şey demektir.

Haram : Dinen yapılması ve yenilip içilmesi kesin olarak yasaklanmış olan şeye denir.

İleriki sayfalarımızda çok geniş bir şekilde konuyu işleyeceğiz.

Buna göre bir şey haram ve helal değildir. helal ise haram olmaz, haram ise helal olmaz.

Haram olan şeyler sayılı ve sınırlı olup, bunun dışında kalanlar ise helaldır.

Yüce Allah Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurmuştur.

“ Kendileri için nelerin helal kılındığını sana soruyorlar; de ki, bütün iyi ve temiz şeyler size helal kılınmıştır.” (Ayet : Mâide 4)

Allahü C.C.'nin helal kıldığı şeylere helal, haram olarak bildirdiklerini haram kabul etmek gerekir.

Allah C.C.'in helâl kıldığı şeylere haram, haram olarak bildirdiklerini helâl kabul etmek dinden çıkmaya sebeptir.

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ Ey Mü'minler, Allah'ın size helâl kıldığı iyi ve temiz şeyleri haram kılmayın. Aşırı gitmeyin. Allah aşırı gidenleri sevmez.” (Ayet: Maide 87)

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur.

(Bütün Peygamberlere şöyle hitap edildi :) Ey Resüller! Temiz ve Helâl olan şeylerden yiyniz ve Sâlih ameller işleyiniz. (Mü'minun süresi ayet: 51)

Bu ayet-i celilede Sâlih amel işlemekten evvel, helâlden yenmesi emredilmiştir. Zaten Sâlih amelden gaye, helâlden yemektir. diyenlerde vardır.

İşte Resulullah (s.a.v.) bunun için şöyle buyurmuştur.

İbni Mes'ud (r.a.) **“ Allah'ın Resülünden : “ Helâli arayıp elde etmek her müslüman için farzdır.”** Hadisini rivayet etti.

Başka bir ayette:

“ Yetimlerin mallarını zulmen (haksız olarak) yiyenler karınlarında ancak bir ateş yerler.” (Nisâ Süresi ayet 10)

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ Çok kimse vardır ki, yedikleri ve giydikleri haramdır. Sonra da ellerini kaldırıp duâ ederler. Böyle duâ nasıl kabul edilir? “Yine buyurdu ki : Allah Teâlâ'nınbeytü'l-makdis üzerinde bir meleği vardır. der ki, haram yiyenden Allah Teâlâ razı olmaz Onun ne farzını ne de sünnetini

kabul eder.” Yine buyurdu: “ **On gümüş değerinde elbise alıp, bir gümüşü haram olan kimsenin, o elbise üstünde bulunduğu müddetçe, namazı kabul olmaz.”**

Yine buyurdu: “ **Haram ile beslenen vücudun ateşte yanması daha iyidir.** “
Ve yine buyurdu: “ **Malın helâlden mi haramdan mı geldiğini düşünmeyenler, cehenneme neresinden atılırsa atılınsınlar, Allah Teâlâ onlara acımayacaktır.”** Ve yine buyurdu : **İbadet on kısımdır, dokuz kısmı helâl kazanmaktır.”** Ve yine buyurdu: “ **Helal kazanmak için yorulup evine dönen kimse günahsız olarak yatar. Allah Teâlâ’nın sevdiği olarak kalkar.”** Ve yine buyurdu: **Allah Teâlâ buyuruyor ki, haramdan kaçanlara hesâp sormaya utanırım.** “ Ve yine buyurdu ki, “ **Haram maldan verilen sadaka kabul olmaz; Saklanırsa cehenneme gidinceye kadar ona yolluk olur.”**(Üsteki hadisler. Kimya’yı Saadet say. 253- 254)

Kısa bir Hikaye :

Bir ehli takva zat, evlenmiş! Aradan on, on beş gün geçmiş, gelin tarafları kızlarının damatlarının evine gelmişler, kız kocasından çok memnun, çok iyi huylu çok takva, çok namuslu her yönüyle dört dörtlük fakat biz hala gelin damat olamadık demiş. kız tarafı hemen konuyu erkek tarafları ile görüşmeye başlıyorlar, erkek ve kız tarafı panik içinde acaba oğlанда bir hastalık mı var, bir durum mu var diye endişe ederler.

İster istemez durum damat’a yansıtılıyor. Damat çok v akur şekilde kendisine güven içinde, şöyle der.

Benim eşim, babası evinde ne yiyip içtiğini bilmiyorum, belki bilmeden de olsa azda olsa babasına haram karışmışsa ve babasının getirdiği ekmeklerde eşime haram bulaşmışsa, ben de eşimle yatıp çocuğum olursa eşimin boğazına haram lokma gittiği için o çocuktan ve o yuvadan hayır gelmez onun için ben aradan kırk gün geçsin ki, hem gelin damat olalım hem helal hem de sağlam temel üzerine yuvamızı kurup sağlam bir temel atalım. demiş ve şu hadisi okumuş. Resulüllah (s.a.v.) bir Eshabına şöyle buyurmuş.

“ Ya Saad, harâmından kaçın. çünkü midesine harâm lokma giren kimsenin duâsı kırk güne kadar kabul olmaz.”

Bu nedenle bende damat gelin olmamız için kırk günü bekliyoruz ki sağlam ve İslami bir aile yuvasını kuralım haramdan da arınmış ve Salih amel sahibi olacak çocuk sahibi olalım bu nedenle bekliyoruz.

Bir dakika ferdi / kişisel olarak tefekkür edelim?

Biz olsak böyle yapabilir miyiz? İman gücüne bakın, takva gücüne bakın. Tabii ki bu yuva inşallah yıkılmaz ve çocukları Salih olur. Temeli sağlam atılan bir yuvayı her yönü ile Allah Teâlâ korur. çünkü her şey Allah Teâlâ’nın rızası için yapılmıştır.

Konuyla ilgili Şiir kitabımdan bir şiir okuyalım mı ?

Ne cinsten bir iş yaparsan, onun karşılığını mutlaka görürsün,
Etme bulma dünyasıdır, ne ekersen sonunda onu biçersin,
**Ah, alan haksızlık edip haram yiyen hiç iflah olmaz bilirsın,
Dinin temelini sağlam at, aksi halde küçük depremde yıkılırsın.**

**Eğer temelin zayıf ise şüphe yok ki duvarın çabuk yıkılır,
Öyle bina nasıl ayakta durabilir, sen hep dünyalıkla meşgulsün,
Sen ihlas sahibi, Salih niyet sahibi değilsen, samimi değilsin,
Çürük temeller üstüne yuva kuranlar küçük bir depremle
yıkılır bilirsın,
Dinin, binanın ve aile temelini sağlam at yoksa küçük depremde
yıkılır bilesin.**

Hadis No: 5166—Ebu Hüreyre (r.a.) anlatıyor. Resulüllah (s.a.v.)
Efendimiz buyurdular ki:

**“Öyle bir devir gelecek ki, insanoğlu aldığı şeyin helalden mi haramdan
mi,
olduğunu hiç aldirmayacak.”** (Buhâri , Büyü 7, 23;Nesâi, Büyü 2, (7, 243 ve Kutub-i Sitte cilt 14. sayfa :
243)

Acaba bu zaman o denilen devir değilmidir?

Başka bir Hadis te:

**“ Bir kimse yediğini nereden temin ettiğine içtiğinin nereden
Geldiğine aldırış etmez ise. cehennemde hangi kapıdan girse girsın; Yüce
Allah’a göre bir önem taşımaz.”** (Gınyet’üt-Talibin 407)

Başka bir hadiste:

Hadis no: 8304 Enes (r.a.) rivayet ediyor.

**“Şu dört şeyden sakınan Cennete gider. bunlar Cana kıyma, haram yeme,
zinâ etme, ve içki içmedir.”**

Helâl ve Haram Kılan Allah Teâlâ’dır.

Bir şeyi helâl yapan da haram kılan da Allah Teâlâ’dır O, hiç kimseye haram kılma yetkisi vermemiştir. Konunun önemine binaen İslam âlimleri haram olduğuna dair hakkında kesin delil olmayan bir şeye haram dememiş, “ Hoş değil, çirkindir.” Gibi sözler tercih etmişlerdir. Çünkü

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur.

“ De ki: Allah’ın kullar için çıkardığı (yarattığı) süsü ve güzel rızıkları kim haram kıldı? De ki: onlar dünya hayatında inananlarıdır. Kıyamet gününde ise yalnız mü’minlerin-dir. İşte bilenler için ayetleri böyle açıklıyoruz. “(A’raf : 32)

Yüce Rabbim şöyle buyurmaktadır.

“ Yerde olanların hepsini sizin için yaratan O’dur.”(El Bakara 29)

Yüce Allah, Casiye süresinin 13. ayetinde şöyle buyuruyor.

“Göklerde olanları, yerde olanları hepsini sizin buyruğunuz altına vermiştir.”

Başka bir ayette: “Allah’ın göklerde olanları da yerde olanları da buyruğunuz altına verdiği, nimetlerini açık ve gizli olarak size ihsan ettiğini görmez misiniz.” (Lukman süresi ayet 20)

Başka bir ayet’te :

“ “ De ki : Allah size indirdiği rızıktan bir kısmını helâl, bir kısmını da haram kıldığını görmüyor musunuz? De ki: Allah mı size izin verdi, yoksa Allah’a iftiramı ediyorsunuz.” (Yunus süresi ayet: 59)

Hadis no: 5164 Selman el Farisi ve ibnu Abbas (r.a.) anlatıyor.
Resulullah (.s.a.v.) buyurdular ki:

“ Helâl Allah Teâlâ Hazretlerinin kitabında helâl kıldığı şeydir. Haram da Allah Teâlâ Hazretlerinin kitabında haram kıldığı şeydir. Hakkında sükut ettiği şey ise affedilmiştir.”(Tirmizi, Libas 6, (1726) İbni Mâce, Et-ime , 60, (3367 ve Küttüb-i Sitte 14/ 311

Ve şöyle buyurmuştur. **“ Allah bazı şeyleri farz kılmıştır; bunları kaçırmayın. Bazı sınırlar koymuştur. Bunları da aşmayın. Bazı şeyleri haram kılmıştır, bunları istemeyin, unutmaktan değil size olan rahmetinden dolayı bazı şeyler hakkında da bir şeyler buyurmamıştır, bunları da soruşturmayın.”**

(Darakutni etmiş Nevevi Hasene olduğunu bildirmiştir.Hayreddin Karaman Helaller ve Haramlar.sayfa 21)

Bu ayet ve Hadisler her şeyin insanlar için yaratılmış, onların istifadesine sunulmuş, olduğunu, haram ve yasak olan şeylerin istisnai olduğunu ve bunlarında hikmetleri, hususi sebepleri bulunduğunu, hakkında nass bulunmayan veya aynı illeti taşımayan şeylerin haram olmadığını ifade etmektedir.

Cabir (r.a.) ‘ın şu ifadesi de bu kaideyi teyid etmektedir.

“ Kur’ân-ı Kerim nazil olurken biz azil yapardık, (çocuk olmasın diye korunurduk) eğer yasaklanacak bir şey olsaydı, Kur’ân onu yasaklardı.” (Buhâri, K. En, Nikah, 96; Müslim K.et- Talâk, 26.)

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ Dillerinizin yalan olarak nitelediği şeyler hakkında “ Bu helâldir, bu da haramdır” demeyin. Çünkü (böyle söylediğiniz de) Allah’a karşı yalan uyduruyorsunuz. Kuşkusuz Allah’a karşı yalan uyduranlar kurtuluşa eremezler.

“ (Nahl süresi Ayet: 116)

Haram yalnız yemek içmek değildir.

Konuyla ilgili bazı Ayet ve Hadis özeti:

- 1-“Müminlere söyle; gözlerini harama kapatsınlar / yumsunlar.”(Ayet 24/ 30)
- 2- “ Bir zümre, diğer bir zümre ile alay etmesin..” (Ayet 49/ 11
- 3- “ Birbirinizin gıybetini etmeyiniz .” (Ayet 49/ 12)
- 4- “ Zandan sakının çünkü zan sözlerin en yalanıdır.” (Ayet 49/ 12)
- 5- “Öyle kimselerdir ki. Harcarken, ne israf ederler; ne de kıt davranırlar.”(25 / 67)
- 6- “ Aranızda birbirinizin mallarını, bâtlı (haksız sebebiyle yemeyin.” (Bakara 188)
- 7- “Yetimlerin mallarını zulmen yiyenler karınlarında ancak bir ateş yerler.” (Nisâ 10)
- 9- “Altın ve İpek erkeklere haramdır.” H.ş.Sayfa, 3 / 1025.
- 10- “Geçici nikahla kadınlardan faydalanmak.” Hş. Sayfa,4/ 1627
- 11- “ Dedikodu Haramdır.” H.ş. Sayfa 1/ 470
- 12 “ Gözlerini Haramdan korumak.” H.ş. Sayfa 4/ 1406
- 13-Dil, mide vetenasül uzvunun şerrinden korunmak.Hş. Sayfa 4 /1604
- 14- “Harama el uzatmak, Hş. Sayfa, 2 / 83
- 15- “Haram konuşmak, “ Hş. Sayfa / 477
- 16- “Haram mal. “ Hş. Sayfa 3 / 1043
- 17- “Haram ve şüpheli şeylerden sakınmak.” H ş. Sayfa / 1412
- 18- “İçkinin haramlığı. “ Hş. Sayfa 3 / 1231
- 19 “Livata ve lezbiyenlik.” Hş Sayfa 3 / 1180
- 20- “Hak alınırken harama girilmemeli.” Hş. Sayfa 3 / 942
- 21- “Haksız yere başkasının malını alma.” Hş. Sayfa 4 / 1594
- 22 “Zina etmek.” Hş. “ Sayfa 4 / 1597
- 23 Allah Rüşveti verene, alana ve aracılık yapana lânet etsin.

(Tirmizi,İbn. MâceAbu Davüd)

24-“Haram paradan verilen sadaka kabul olunmaz.H.Ş, Kütüb-i Sitte

Sayfa 8/101

25 -“Haramla beslenen kişinin ibadeti makbul değildir.” 14/ 305 306

Bir şeyin helâl olması için hükmen helâl olması gerekir. aynen değil. Yani : aslına göre değil..değişme durumuna ve ondan sonra alacağı hükme göre helal olması gerekir.

Bir dakika Tefekkür edeli mi ?

Örneğin: Bir ev almak için Emlak’cıya gidiyorsun beğendiğiniz evi pazarlık yaptınız, emlakçiye bin lira veya beş bin lira kaparo verdin.

Sonra bazı şartlar veya olaylar yüzünden veya her hangi bir sebeple pişman oldun, emlakçiye konuyu bildirdin ve verdiğin parayı geri istedin. Emlak çi o parayı vermek istemedi çünkü arada bir sözleşme var. cayarsan o para yanar. Fakat o paranın helal olması için **hükmen helal olması gerekir.**

Yani fiilen alış verişin gerçekleşmesi ve o paranın hak etmesi gerekir. adamın mazeretinden dolayı hak etmediğin yerde senin para kazanman hiçte insani değil bilakis Allah’a sığınıyorum helâl de değil. En iyisini Allah bilir

Buna benzer onlarca örneği çoğaltabiliriz.

Peygamber Efendimiz Şöyle buyurmuştur.

“ Hesaba çekilmeden evvel, nefislerinizi hesaba çekiniz; tartıya girmeden evvel, işlerinizi bir ölçüye vurunuz.” (Guyet’üt –Talibin Hakkı arayan kitabı sayfa 406

SAKIN HARAM YEME VE HARAMLA UĞRAŞMA

**Yaratan’dan kork haram yeme, ve yapma hiç bir zaman,
Ayrıca, öbür dünya da sana çıkar mutlaka ferman,
Sende olmasa’ da, ailenden çıkar bir zaman aman, aman,
ALLAH’ tan kork sakın hiç bir zaman haram şeyi yeme ve yapma,**

**Bu geçici dünyanın, neyine güvenirsin,
Helal lokman’ı neden haram edersin,
Her iki dünya’yı da kendine cehennem edersin,
ALLAH tan kork hiç bir zaman haram şeyi yeme ve yapma,**

**Devlet’in malı hem kul, hem de beytül ‘maldır,
Yesen rahat mı, yaşayacaksın, behey şaşkın,
Allah yanına bırakır fakat yanına bırakmaz buna inanın,**

ALLAH ‘tan kork hiç bir zaman haram şeyi yeme ve yapma.

**Haram yiyenin, belasını ALLAH şimdiden vermiş,
Hadisi şerifte göre haram yiyenin duası kabul olmazmış,
ALLAH haram yiyenin, kalbini gözünü karartmış,
Bir Hadiste sana fetva verilse bile üç defa kalbine danış
buyurmuş,
ALLAH’tan kork hiç bir zaman haram şeyi yeme ve asla yapma.**

H i k a y e :

İmâi Birgivi hazretleri, o devrin şeyh-ül islamının verdiği yanlış bir fetvayı yırttığından dolayı ona çık kızmış ve şeyh-ül –islamın huzuruna celbedilmişti. Hazret fetvahaneye girdiğinde, şeyh-ül İslam namaz kılıyordu. İmamı – Birgivi buna rağmen ona selâm verdi.

Neyse, şeyhü’l İslam namazını bitirdi ve imama hitaben:

---Namaz kılana selam verilmeyeceğini hala bilmiyor musunuz.? dedi.

İmam-ı Birgivi sükûnetle kendisine cevap verdi.:

---Evet doğrudur namaz kılana selam verilmez, amma sen namaz kılmıyordun ki..

Şeyh-ül İslam sordu :

---Peki ben namaz kılmıyordum da ne yapıyordum?

İmam-ı Birgivi, Evet namaz kılıyor gibiydin, amma namaz kılmıyordun. Fazla ışık ve güneş almayan odana Duvarı kırıp pencere açtırmayı düşünüyordun.

Şey’hül- İslam bu cevap karşısında şaşırıp kalmıştı.. zira gerçekten namaz esnasında odanın karanlık olduğunu ve bir pencere açmanın uygun olacağını düşünmekte imiş!

Kalbindekinin keşfedildiğini anlayan şey’hül- İslam, İmam-ı Birgivinin ellerine sarılmış ve affını niyaz etmiş fetvasını yırtan zat ile karşı karşıya bulunduğunu da anlayarak hatasını öğrenmiş ve Birgivi Hazretinden özür dilemiştir.

Şey’hül İslam , İmam-ı Birgiviye, birlikte yemek, yemek saadetini bana bahşederseniz cidden memnun olurum teklifinde bulunur.

İmam-ı Birgivi bu teklifinizi bir şartla kabul ederim, sofranızda bulunur. Fakat kendi ekmek ve peynirimi yerim, demiş.

Şey’hül- is lam bu şartı da kabul etmiş ve böyle bir zat-ı muhterem ile biraz daha beraber bulunmak ve onun sohbetinden feyiz almak için onun mukabil teklifine de katlanmış, böyle bir zatı evinde ve sofrasında misafir etmekle dünya ve ahirette şeref kazanacağını düşünmüştür.

Her ne hal ise, sofraya oturmuşlar. Kalabalık bir davetli topluluğu hazır bulunuyormuş, gelen yemekleri davetliler afiyetle kaşıklarlarken İmam-ı Birgivi

Hazretleri torbasından ekme ve peynirini çıkarmış ve yemeğe başlamış, derken ortaya gayet nefis kuzu dolmaları gelmiş, büyük tepsiler içinde nar gibi kızarmış iç pilav ile doldurulmuş, buram buram güzel kokan kuzu dolmasını işaret ederek Şey'hül islam Hz. Birgivi'nin de yemesi için ısrar eder. bu sırada Hz. Birgivi çantasından çıkardığı Peynir ve Ekmeğini yemeye devam eder.

Şey'hül-islam Şöyle der niçin yemediğinizi biliyorum, ama bu benim öz mahsullerimdir. Hepsisi temiz ve helâldir. Bu ısrara Birgivi şöyle cevap verir benim gördüğümü sizde görseniz yemesiniz. Bunu duyan Şey'hül-islam o gördüklerini de kendisine de gösterilmesi için ısrar eder.

Rica eder. Hz. Birgivi Şey'hül islamı yanına çeker sofraya bak der. Şeyhül-İslam ne görsün kızarmış kuzular köpek leşi olmuş, içindeki pirinç tanesi de birer kurt halinde dolaştığını görür.

Hz. Birgivi, Şey'hül-islama senin helâl dediğin ve gördüğün bumudur bu leş ile kurtlarımızdır.. Hz.. Birgivi ben peynir ve ekmeğimi yemeye razıyım. der ve orayı terk edip çıkar.

AMAN ÇOK DİKKAT

Sen ne kadar helal ve harama dikkat edersen et. Malının zekatını vermiyorsan veya az veriyorsan tam hesabını yapmıyorsan, o mala haram karışmış demektir. Fakirin malı, yoksulun malı, yetimin malı, senin malına karışmıştır. bu mala sen nasıl helal diyebilirsin?

Bu konuda bak Zekat bölümüne, çok genişçe izah edilmiştir.

KUMAR :

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“Aranızda birbirinizin malını haksızlıkla yemeyin. İnsanların bir kısmı mallarını, bile haksız yere yemek için (rüşvetli) davâlar açarak hâkimlere koşmayın.”(Bakara ayet 188)

Başkasının malını haksızlıkla yeme şekillerinden biri de rüşvettir.

Rüşvet : Her hangi bir işinin yapılması, bir davanın haksız yere kendi lehinde karar verilmesi için hüküm sahibine veya bu işte etkisi olabilecek birine mal veya başka bir şey vermektir.

İslam hakim veya başka memurlara rüşvet vermeyi haram kıldığı gibi, rüşvet almayı veya alanla veren arasında aracılık yapmayı da haram kılmıştır.

“Peygamberimiz (s.a.v.) efendimiz.

“ Hem rüşvet alanı, hem vereni ve hem de ikisi arasında ara buluculuk edeni lâ'netlemiştir” (İmamı Ahmet Nura doğru 2 / 1103)

Gazali Hz.lerinin lânetin ne kadar kötü olduğunu belirtmek için biraz açıklamada bulunalım:

Gazali, lânetin çok kötü bir şey olduğunu ve Müslümanların gerektiği kadar bundan sakınmaları icap ettiğini söylemektedir. Değil müslümana, kafire bile lânet okunmayacağını zira, onunda bir gün müslüman olabilme ihtimalin mevcut olduğunu belirtiyor.

Başka bir ayette:

Yüce Allah Şöyle buyuruyor.

“ Ey iman edenler birbirinizin mallarını aranızda haksızlıkla yemeyiniz. Meğer ki o, mallar, karşılıklı gönül rızası içinde yapılan bir ücretle elde edilmiş olsun.” (Nisa ayet :29)

İ ç k i :

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ “ Ey iman edenler! İçki, kumar, putlar ve fal okları şüphesiz şeytan işi, pisliklerdir. bunlardan kaçının ki saâdete eresiniz.

Şeytan, içki ve kumarla sadece aranızda düşmanlık ve kin sokmak ve sizi Allah’ı anmaktan ve namaz kılmaktan alıkoymak ister.” (Maide süresi ayet 90-91)

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ İçki yapanı, yaptıranı, taşıyanı, kendisine taşıtanı, dağıtanı (sâki, garson) satanı, parasını yiyeni, satın alanı ve kendisi için satın alınan lanetlemiştir.” (Tirmizi, K.el-Büyü,58, İbn Mâce, K.el-Eşribe,6)

Başka bir Hadiste:

“ Çoğu sarhoş eden şeyin azıda haramdır. “ (Tirmizi, Ebu Davüd)

Birisi Resul-i Ekrem (s.a.v.) şarabı sordu. **O da onu men etti.** soran adam :
“ Ben onu yalnız ilaç ve tedavi için yapıyorum. “ deyince de : **“ O ilaç değil derttir.”** **Buyurdu.** (Müslim, K.el-Eşribe, 12; Ebü Davüd K.et-Tıp,11, Helal ve Haramlar 43)

H.z. Ömer’in nakline göre Efendimiz (s.a.v.) Şöyle buyurmuştur.

“ Allah’a ve ahiret gününe iman eden kimse, üzerine içki dolaştırılan sofraya asla oturmasın.” (Tirmizi, K.el-edeb, 43 ebü- Davüd, K,el-et’ime 18, Halal ve haram sayfa, 43

Faiz (Ribâ)

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor:

“ Faiz yiyenler , “Faiz ticaret gibidir.” Dedikleri için mezarlarından şeytan çarpmış gibi ihtiyaçlar içinde dirileceklerdir. Halbuki Allah, alış-verişi helâl, faizi haram kılmıştır. Rabbının bu ihtarına kulak vererek faizden vazgeçenler daha “ evvel “ yedikleri faizden dolayı affa uğrayacaklardır. Yeterki bu andan itibaren işlerini Allah’ın rızasına göre ayarlasınlar. Fakat bundan sonra, “ faiz helâldir.” diye yemeğe devam edenler. Cehennemlik olacaklar, ve ebedi olarak orada kalacaklardır.” (Bakara ; 275)

Bir sonraki Ayette ise Yütce Allah şöyle buyuruyor.

“ Allah faizle kazanılanı eksiltir, sadakası verilen malı artırır. Allah ısrarla haram yiyenleri ve günah işleyenleri sevmez..“(Bakara süresi ayet 276)

“ Ey mü’minler! Eğer gerçekten inananlırsınız, Allah’tan korkun ve faizden arta kalan (alacağınızdan) vaz geçin.” (Bakara ; 278)

Sonra devamla şöyle buyurdu:

“ Yok eğer bu faizi terk etmezseniz bilin ki, Allah’a ve Peygamberine karşı harbe girmişsiniz.” (Bakara 279)

Ebu Hüreyre (r.a.) anlatıyor.Resulüllah (s.a.v.) buyurdular ki:

“ Mirac gecesi, bir kavme uğradım ki, karınları evler gibi iri (büyük) idi Bu karınların içi yılanlarla dolu idi ve yılanlar dışardan gözüküyorlardı. Ben:“Ey Cebrail bunlar kimlerdir” diye sordum.“ Bunlar faiz yiyenlerdir.” dedi. (Kütub-i Sitte 17/ 264)

Hz.Ebu Hüreyre (r.a.) anlatıyor.Resulüllah (s.a.v) buyurdular ki:

“ Faiz yetmiş çeşit günaha sebeptir. En hafifi kişinin annesiyle zina yapması gibidir.” (Kutub-i Sitte, cilt 17. sayfa 265 --266)

Bir Hikaye :

Denirilir ki, İmam-ı Hanif Hz, leri bir adama borç para vermişti, bir gün bir iş için o adamın evine gitmek zorunda kaldı, Hz, Hanif Hz leri o adamın evine gitti kapısını çaldı ve on beş metre uzaklığa gölgeyi terk edip güneşe kaçtı, bunu gören kişiler, hocam neden böyle koşarak kapıdan ayrıldınız.

Hoca dedi ki: o adam bana borçlu, beni kapıyı çalıp onu gölgede bekleseydim, o gölge bana rıbâ olabilir, o bana borçlu olduğu için evinin gölgesinden bile faydalanmamalıyım. buyurmuş.

İki dakika beraberce tefekkür edelim mi ?

Yukarıdaki hikayede geçen inceliye bakın, bundan büyük ders almamız lazım. biz olsak belki, kapıyı ayağımızla tekmeleyip bir hava ile içeri girerdik, hani bir türkü var, pey, pey, pey bir hışımla geldi kızır oğlu Mustafa bey gibi hava ata, ata içeri girer isteğimiz neyse onu bir emri vaki olarak ona söyledik, işte bizler ve işte o büyük zatlar aramızdaki farklılık hemen, hemen her yerde ortaya çıkıyor;

O büyük zatların hayatına baktığım zaman İnanın kendimden utanıyorum . biz neredeyiz, biz Elhamdülillah müslümanız ama Müslümanlığın neresinde olduğumuzu bilmiyoruz. En azından ben şahsen bilmiyorum. Çünkü Müslümanlık yalnız beş farzı uygulamak değildir. Allah Teâlâ'nın emirlerine Peygamber Efendimiz'in (s.a.v.) Sünnetlerine, Hadislerine uymamız lazım. Hani, Yüce Allah Teâlâ bir ayetinde şöyle buyuruyor, **“ Siz bazı ayetlere inanıyor bazılarına inanmıyor musunuz.”**

Yine Yüce Allah Teâlâ necm süresinin 3-4 cü ayetinde şöyle buyuruyor.

“ O Peygamber kendiliğinden konuşmamaktadır. O'nun konuşması ancak bildirilen bir vahiydir.”

Sonuç olarak müslüman'lık bir bütündür, en azından elimizden gelinceye kadar imkanımız oluncaya kadar ilim öğrenmemiz lazım, öğrendiğimizi tatbik etmemiz ve tebliğ etmemiz lazımdır.

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ Ey iman edenler, faizi kat kat artırarak yemeyin. Allah'tan korkun ki kurtuluşa eresiniz.”

“İnkâr edenler için hazırlanmış ateşten sakının.”

“ Allah'a ve Resûlüne itaat edin ki, merhamet edinilenlerden olasınız.”

(Â'li İmran süresi ayet 130-131-132)

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ Her kim, kırk gün helâl lokma yerse, Cenab-ı Hak, onun kalbini nurlandırır. Onun kalbinden diline hikmet nehirleri akıtır. “ Ebü Nuym, el-Hilye'de İhya-u Ulumi'din cilt 2 sayfa 305 9)

İsterseniz Rehberimiz olan Kur'ân-ı Kerim'den örnek olarak haram ile ilgili birkaç ayetler ile bazı Hadisleri yazalım.

Sigara ve benzerleri :

Sigaranın zararları bu gün ilmen, kesin olarak bilindiği için zararsız denemez.

Sigaraya gelince: Sigara içmelerinin sıhhatlarını zararlı olacağı, doktor tarafından kendilerine bildirilen kimseler ile çoluk çocuğun nafakasından keserek sigara içenlere “ **Sigara içmek** “ haramdır.

Bunların dışında kalanlar içinde malı boş yere zayi ettikleri, tedricen sıhhatlerini tehlikeye soktukları ve başkalarını da rahatsız ettikleri için “ **haramdır.** “ Helâl ve Haram kitabı yazarı Prf. Hayreddin Karaman. Kitap Sayfa no:200)

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“Kendinizi ellerinizle tehlikeye atmayın ve güzel hareket edin, çünkü Allah güzel davrananları sever.” (el-Bakara süresi ayet : 195)

“ Kendi kendinizi de öldürmeyin.” (Nisâ süresi ayet 29)

Peygamberimiz (s.a.v.) “ **Malın boşa harcanmasını yasakladı.**” (Buhâri,)

Hız, İsa (a.s.) buyuruyor. “ **Bu dünyanın malına bakmayın! Dünya sahiplerinin satafatı, imân lezzetini kalbinizden siler.**”

İ s r a f :

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Ey Adam oğulları! Her mescide güzel elbiselerinizi giyinerek gidin. Yeyin, için fakat israf etmeyin. Çünkü Allah israf edenleri sevmez.” (A’raf süresi ayet 31)

Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ Onlar ki harcadıkları zaman israf etmezler, cimrilik de yapmazlar. İkisi arasında orta bir yol tutarlar.” (Furkan süresi ayet :

Başka ayet’e Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur.

“ Akrabaya, yoksula ve yolda kalmışa haklarını verin. Malını israf yaparak saçıp savurma.”Hemen sonraki ayet’te “**Çünkü malını boş yere saçıp savuranlar, şeytanların kardeşleridir. Şeytan ise, Rabbine karşı çok nankör bulunuyor.**” (İsra süresi ayet 26-27)

“ Çardaklı ve çardaksız üzüm bağlarını, meyveleri ve tadları çeşitli hurmaları, hububatı(tahılları) , zeytinleri, narları, birbirine hem benzer hemde benzemez bir halde yaratıp yetiştiren Allah’tır. Her bir mahsül verdiği zaman mahsulünden yeyin. Devşirme (hasad) günü de hakkını (zekat ve sadakasını) verin. İsrâf etmeyin. Çünkü Allah İsrâf edenleri sevmez.” (En’âm süresi ayet 141)

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Elini boynuna bağlama (cimri olma) onu büsbütün de açıp saçma (israf etme) sonra kınanmış pişman olmuş bir halde eli boş açıkta kalırsın.” (İsrâ süresi ayet 29)

Süfyan-ı Servi : Gayet süslü bir evin kapısının önünden geçiyordu. Yanında birisi vardı.. o eve baktı, Süfyân-ı Servi, bakma dedi. ve >> **Eğer siz buna bakmasaydınız, onlar bu kadar masraf etmezlerdi. Bunun israf günahına siz de ortak oluyorsunuz. <<**

KAMU’YA AİT (Beytülmal ’a ait) MALLARI YEMEK TALAN ETMEK:

İsterseniz konuya bir hikayeyle başlayalım ne dersiniz?

HİKAYE :

Hz. Ömer Halifeyken, bir gece mum ışığında makamında çalışırken yanına bir sevdiği ashap gider, ashap Hz. Ömer’in makamının kapısını açıp içeri girer, Esselamu Aleyküm ve rehmetullah , deyip selam verir,

O sırada Hz. Ömer’den çıt yok,

Hz. Ömer, ışığında çalıştığı yanan mumu söndürür, başka bir mum yakar, ashaba vay aleykümselem rahmetullahi berekatühü der.

Ashap şaşkındır, donmuş kalmış, Ey Emrilmüminin ben sana selam verdim en az iki üç dakika aradan geçti, sen yanan mumu söndürdün başka bir mum’u yaktın ve ondan sonra selamı alıp benimle konuştun, bunun sırrını öğrenmek istiyorum.

Hz. Ömer şöyle der. Sen içeri gelince bir devlet meselesi veya vatandaş işlerin için gelmediğini biliyorum, beni ziyarete geldiğini kuvvetli olarak tahmin ediyordum, benim çalıştığım mum Devletin mum’u idi, devlet işlerini o mum’un ışığında yürütüyordum, o’ mumun ışığında seninle ilgilenemezdim hal hatır soramazdım. Söndürdüğüm ışık / mum devletin idi, Şimdi ise yeni yaktığım mum ışık benim mum’um dur. Şimdi seninle sohbet edebilirim.

İKİ DAKİKA TEFEKKÜR'E NE DERSİNİZ ?

Birazda derin düşünüp tefekkür edersek, acaba bizim halimiz ne olacak, devlet dairesinde çalışanın çocuğu gelir, baba kağıt lazım, kalem lazım hemen devlete ait/ kamuya ait dolabı bir hışımla dolabı açıp dolaptan kağıt kalem veriyoruz, başka zaman silgi lazım, başka zaman dosya lazım, çocuk okul ile ilgili ne isterse ve o dairede de varsa çocuğa veriyoruz veya veriyorduk fazlasıyla arkadaşlarına da dağıt derdik. Keşke, keşke yalnız bunlar olsa, kurumun yüzlerce defa araçlarını mı özel işlerimizde kullanmadık, telefonunu mu özel işlerimizde kullanmadık, zaman, zaman aracımıza akaryakıt mı doldurmadık,

Keşke yine yalnız bunlar olsa niceleri kaçak Su'mu kullanmadı kaçak elektirik mi kullanmadı ve hala yapılan araştırmada Türkiye de yüzde 23,5 kaçak Elektrik kullanıyoruz. Suyun yüzdesi ise daha yüksek bilakis kırsal kesimlerde,

Bir de vergi kaçıranlara ne demeli, aşağıdaki konuyla ilgili hadisleri okuyunca şok'a olacaksınız. Bir çift kamuya ait ayakabı aşırma yüzünden namazı kılınmayan eshap, acaba, bizler milyarlar veya tirilyonlar lirayı yetmişbeş milyon kişinin hakkını vergiden kaçırıyoruz, biz kendimize ne demeliyiz. Bizim halimiz nice olacak biz figan etmeliyiz. Tövbe etmeliyi, kaçırdığımızı yerine konmalıyız, Vallahi bu saltanan bu konfor, bu zefku sefa bize kalmayacağını bilmeliyiz.

Hız. Ömer'in adaletine bakın, israfı önlemeye bakın, helalı tercihine bakın, Allah korkusunun ne derece yüksek oluşuna bakın takvasına bakın, birde bizim kamu düşmanlığımıza bakın, israfımıza bakın, çocuklarımıza kırtasiye malzemesi vermekle onları da bu işlere teşvik etmemize bakın, helal haram demeden karışık işlerimize bakın. Allah Hz. Ömerden bin kere razı olsun ve rahmet etsin.

Biz küçükken, hemen, hemen her kesin ağzından şöyle bir söz duyardık, büyüdük yaşlandık hala aynı sözler üzülerken belirteyim, o çirkin hiçbir müslümana, insana ve vatandaşa yakışmayan bu sözleri yine duyuyoruz, bu sözler ata sözü olamaz, olsa, olsa hırsızların, arsızların, alçalmış kişilerin kursaklarına helâl girmemiş zalimlerin sözü olabilir.

“Devletin malı deniz yemeyen domuz.” derlerdi .

Ne kadar yanlış ne kadar haşince, ne kadar devlet düşmanlığı ve din düşmanlığı ortaya konmuş ve bu söz yüzlerce yıldır halkın dilinde ve beleklerinde / akıllarında. yer almış ve Temiz ruhlu ak sayfalı çocuklara da yanlış hem de çok yanlış yön veriyorlar.

“Devletin malı deniz yemeyen domuz.” Şeklindeki Zehirli sloganı şu şekilde getirmek gerekiyor. **Devletin malı deniz, bir lokma yiyen domuz.**

Bu nedenle Devletin Malı Deniz yemeyen domuz asla, ve asla dememeliyiz, ve böyle bir şeye de teşebbüs ve tenezzül etmemeliyiz. Devlet (kamu) malı, bütün o devletin vatandaşlarının hakkı ve payı vardır. siz Devlet parasını veya her hangi bir malını arsasını vesaire devlete ait/ kamuya ait bir şeye tevessül yani yerlese veya kullanırlarsa; Allah'a sığınıyorum bu hükmen domuz etidir. Hatta domuz etinden de beterdir. Domuz etini yiyen, Allah'a tövbe ile kurtulabilir. Ama başkasının mallarını yiyen veya kullanan, yine Allah'a sığınıyorum. Tövbe ile kurtulamayabilir. Çünkü devletin/ kamunun malı kul hakkıdır. Devletin her malında yetmiş beş milyonun hakkı vardır.

Eğer bu işlere girişen kimse bir de, dini- imanı, orucu, salâti, haccı, sakalı kendisine aklama vesilesi yaptığında bu çok tehlikeli bir davranıştır, çünkü riyâ yapmakta gösteriş yapmakta, bir yandan halkın itimadını kazanmak çabasını sarf eder. diğer yönden devletin malına vurgunculuk yaparsa, sanki Allah görmüyormuş, bilmiyormuş gibi densizlik yaparsa o insan Allah'a sığınıyorum. O iki yüzlüdür iki yüzlülükte riya / münafıklık alametidir. Halktan utanıyor, çekiniyor riya yaparak kendisini dini maskeye uyduruyor.

Ama Allah'tan ne utanma ne de çekinme göstermiyorsa tabiri caiz ise o katmerli riyakardır. O kişi ne insandır nede müslümandır. O riya kardır.

Peygamber Efendimiz bir hadisinde şöyle buyurmuştur. “ Riya yapan kâfirdir.”

Bu nedenle, bundan böyle şöyle bir slogan atalım ve her kes-e haykıralım.

Devletin malı deniz yiyen domuz ve riyakardır,

Bu gerçek konuyu ibretle okuyalım ve kendimizi sorguya çekelim.

Hayber seferi dönüşü idi, Hz. Peygamber hizmetindeki bir sahabi yolda pusu kurmuş olan putperest kabilelerinden birilerinin attığı okla öldü. Oradakiler ağlayıp feryat ederek şöyle demeye başladılar.

“ Şehitliğin mübarek olsun! Peygamberin hizmetinde iken şehit olmak ne büyük mutluluk!”

Feryadları ve ağıtları bir süre dinleyen Hz . Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurdu:

“ O asla şehit olmadı. Allah'a yemin ederim ki, halkın malından zimmetine geçirdiği bir gömlek, ateşten bir çarşaf gibi onu sarmaktadır.

Bunu duyan sahabiler feryat etmeye başladılar. Hatta bir sahabi kamu malından aşırıldığı iki takunya tasmaını getirip şöyle seslendi.

“ Alın bunları, bunlar ateşten iki bukağı.” (İslamda büyük günahlar 2. bölüm 4. başlık.)

Konuyla ilgili birkaç hadisten seçmeler yapacağız.

Peygamber kamu malını çalmış, kamu hakkına tasallutta bulunmuş olanların cenaze namazlarını kılmamıştır

Fıkıh ve Hadis alanının en büyük isimlerinden biri olan İbn Hamam (ölm. 211/826), dev eseri el- Musannef te bize bildiriyor ki, **Hz. Peygamber kamu malından birkaç kuruşluk bir miktar çalan Eşca'lı sahabisinin cenaze namazını kılmamıştır.** (İbn. Hamam; el-Musannef, 5/244)

Hadis ve fıkıh alanının önemli isimlerinden biri olan İbnül- Kayyim el- Ceviziyye (ölm751/1350) ise İslam düşüncesinin zirve kaynaklarından biri olan **Zâdü'l-Meâd** adlı eserinde şunu bildiriyor.

“ Hz. Peygamber, kamu malı çalmış, kamu hakkında tasallutta bulunmuş olanların cenaze namazlarını kılmamıştır.” (Zâdü'l-Meâd 1/515,3/107-108)

Olayı, İbnül- Kayyim'in sözcükleriyle verelim.

“Bir harb sonrasında Hz. Peygamber'e: ‘Fılanca, filanca, falanca, şehit oldu’ diye tekmil verdiler. O, bunlardan birisi için şöyle dedi: ‘Hayır işte o dediğiniz kişi şehit olmamıştır. Ben onu cehennem içinde görüyorum. sebebi de kamu mallarından çaldığı bir giysidir.

Hz. Peygamber bunun ardından Hattab oğlu Ömer'i (Hz. Ömer'i) çağırarak şu talimatı verdi. “ Git ey Hattab oğlu, git de insanlara şunu duyur: Cennet'e yalnız ve yalnız müminler gidecektir.” (Ayrıca bak. Müslim İman bahsi; İbn Hanbel, Müsned 1/130, 47)

İbnül- Kayyim devam ediyor.

Heyber seferi sırasında ölen birinden söz ettiklerinde Hz. Peygamber şöyle buyurmuştur.

“ Arkadaşınızın cenaze namazını siz kılın.”

Bu sözü duyan sahabilerin yüzü renkten renge girdi. Bunu gören Hz. Peygamber şöyle buyurdu:

“ O Arkadaşınız, kamu mallarından bir miktar aşmıştı. Cenaze namazı kılmamamın sebebi işte budur.”

Bunun üzerine, sahabiler, ölen adamın eşyasını karıştırıp baktılar; bir de ne görsünler. Halkın malından bir deri papucu (ayakabı) aşmış. (Olay için ayrıca bak. İbn Hanbel; Müsned, 2/213 Ebu Davud, Hadis no: 2712; Hâkim el-Müstedrek, 2/127)

Peygamber Efendimiz bir hadiste şöyle buyurmuştur.

“ Ümmetim adına en çok korktuğum şey Allah’a şirk koştur. Ancak benim söylediğim, onların güneş’e ay’a puta tapmaları değildir. benim korktuğum bu şirk, Allah dışındaki şeylerin hoşnutluğunu gözeterek ameller yapmak ve bir de gizli şehvettir.” İbn Mâce zühd 21)

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Ve onlar, kamu hakkının yerine ulaşmasına/ zekata/ yardıma iyiliğe engel olurlar.” (Mâûn süresi ayet 7)

Evet bir çoğu kamu haklarına elini bile sürmez. Peki, nasıl suçlu olur bunlar?

Evet sizler bizzat çalıp yemediniz, elinizi bile sürmediniz, ama şunları yaptınız.

1 Çalanlara destek oldunuz, 2. çalışanlara seyirci kaldınız, 3. çalanların gözden kaçırılmasına sebep oldunuz, 4. çalanların deşifre edilmesine yardımcı olmadınız, 5. çalanların yargılanmaları için gayret göstermediniz. 6. çalanların size bir biçimde karşılık vereceğini bildiğiniz için onlara göz yumdunuz.

Kısacası sizler, zulme dolaylı yoldan destek vererek şu iki ayeti çiğnediniz.

“ Hainlere yandaş olma!” (Nisa süresi ayet: 105)

“ Zulmedenlere eğilim göstermeyin! Yoksa ateş sizi sarmalar. Allah’tan başka dostlarınız kalmaz. size yardımda edilmez.” (Hûd süresi ayet 113)

Kıyafet Temizliği :

Kılık ve kıyafetin örtücü güzel olması yanında temizliği de İslâmın talimatı arasındadır :

Peygamber Efendimiz. (s.a.v.) **“Temizlenin, çünkü İslam temizdir.”** (Muvatta K.eş-Şa’r,7.)

Bir adam saç sakalı dağınık şekilde Resullüllaha gelmişti. Peygamberimiz (s.a.v.) şöyle buyurdu. **“ Birinizin şeytan gibi saç baş dağınık gelmesinden, bu (şekil) daha iyi değildir.**

Bir başkasını pasaklı elbise içinde görmüş ve şöyle buyurmuştur.

“ Bu adam elbisesini yıkayacak bir şey bulamamıştır.”

Ebü Davüd, K. El-Libas 14; Ahmed Müsned.7/357)

Düşük kaliteli bir elbise içinde kendisine gelen bir adamla aralarında şu konuşma geçmiştir.

--“ **Malın var mıdır.** “?

-- Evet,

-- “**Hangi çeşit mal var.** “?

-- Allah bana her çeşit mal verdi.

-- “**Madem ki Allah sana mal verdi, şu halde nimet ve ikramının izini üzerinde görsün.**” (Ebü Davüd. K.el-Libâs, 14, Tirmizi, K.el-Birr,63,Edeb 45)

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ **Ey insanoğulları! Her mescide güzel elbiselerinizi giyerek gidin...**”(Â'raf süresi ayet 31)

Zarüretler Haramları Mubah kılar:

Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyrulmuştur.

“ **Allah size ancak meyteyi, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesileni**

haram kıldı. Her kim bunlardan yemeye mecbur kalırsa istismar etmeksizin ve zaruret ölçüsü aşmaksızın yemesinde günah yoktur. şüphe yok ki Allah çokça bağışlayan, çokça esirgeyendir.” (Bakara süresi ayet 173)

Ayrıca, En'am süresinin 145. ayetini de siz inceleyiniz.

İslam dini kolaylık dinidir. Bir kimse elinde olmayan sebeplerle haram olan bir şeyi yemek ya da bir işi yapmak zorunda kalırsa, onu helâl saymamak şartıyla zorunlu olan ihtiyacını giderecek kadar haram olan şeyden yararlanabilir, bunda günah yoktur.

Başka bir ayet'te Yüce Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur.

“ **Kendilerine kitap verilen (Yahüdi, Hristiyan, vb. 'nin) yiyeceği (yani kestiği) size helâldir, sizin yiyeceğiniz. (yani kestiğiniz) de onlara helâldir) .” (Maide süresi ayet 5)**

Ancak, hayvanı, keserken Hristiyanların; Mesih'in, Yahudi'lerin de Üzeyir'in (veya başkasının adını andıkları bilirse, o taktirde kestikleri helal olmaz. Çünkü Kur'ân- Kerim'de Maide süresi üçüncü ayetinde eti haram kılınanlar sayılırken: “ **Allah'tan başkası adına boğazlanan.**” Buyrulmuş, bunların etlerinin de haram olduğu bildirilmiştir.

Her canlıyı yaratan Allah C.C. olduğu gibi öldüren de O'dur. Hayvanları da insanların yararlanmaları için yaratmıştır. İnsan etinden ve derisinden yararlanmak üzere hayvanı keserken yaratıcısından izin alması gerekir. yaratıcının adını anarak

kesmek, O'ndan izin almak demektir. Ancak unutarak **Besmele** çekmemiş olursa bu zarar vermez. fakat hayvanı keserken Allah'tan başkasının adını anacak olursa işte bu hayvan yenmez. En iyisi Allah bilir

Yüce Allah, şöyle buyurmuştur. “Kim zerre kadar iyilik yapmış ise ancak onun karşılığını görecektir. Kim zerre kadar kötülük yapmışsa yine ancak onun karşılığını görecektir.” (Zilzala S. Ayet: 7-8)

Başka Ayette ise: **“Sonra o gün ni'metler hakkında sorguya çekileceksiniz.”** buyuruyor. (Tekasür süresi Ayet: 8)

Ebü Ümame (r.a.) Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir.

“ Şükürünü yapabildiğin az mal, şükürünü yapamayacağın çok maldan daha hayırlıdır.” (C.Sağır 1300, Deylemi'nin Müsned Firdev'sinden)

H i k a y e :

Bir gün Somuncu baba namıyla / lakabıyla Mâ'rûf Hamidüddin Aksayî Hazretleri Bursa'da Yeşil Cami de vâ'z-ü nasihatlerde bulunuyor. O sırada o devrin meşhur alim'lerinden MOLA Feneri Hazretleri ki, cenetmekan Yıldırım' Han'ın müfti-i-enâm-ı idi.

Mola Feneri tesadüfen, o camiye gitmiş ve Somuncu babanın vaazine katılmış, kapının hemen yanında ki, boş bulduğu hasırın üzerine oturup zevkle, Somuncu babanın vaazini dinlemişti. Aradan birkaç gün geçti,Mola feneri hazretleri, Somuncu babayı ve onun verdiği vaaz ve nasihatlerini hiç unutmuyor, her geçen gün daha çok onun ilmine talip oluyor. nihayet, Mola feneri hazretleri karar verir, somuncu babadan ders almaya sırlara vakıf olmaya karar verir. Fakat Mola Fenari hazretleri, müfti-i-enâm idi yani işgal ettiği yer dini makamların suretâ en yüksek mevki idi, şimdi Diyanet işleri Başkanı gibi. Mola Fenarinin bir sıkıntısı vardı, bu sıkıntısı kendisinin, somuncu Baba'dan ders aldığını hiç kimse duymamalıydı. Halk ve saray bu işe vakıf olmamalıydı.

Gizlice hiç kimse görmeden Somuncu Baba'nın zaviyesine, (Medrese / tekke)”

ye vardı ve içeriye girdi. Orada bazı fukara ve dervişlerin/ talebelerin mürşitlerine hizmet için beklediklerini gördü. Müftü efendiyi içeriye alarak buyur ettiler yer gösterdiler oracıkta fakirlerin oturduğu hasırlara oturdu.

Her kes Somuncu babanın gelmesini bekliyordu. Bir müddet sonra Hz. Şeyh hazretleri geldi. her kes Şeyh Hazretlerine saygı gösterip kıyam ettiler müftünün fakirlerle beraber hasır üstünde oturduğunu ve ayağa kalktığını gördü. Hoş beşten sonra Somuncu Baba, Molla Fenerinin sebebi ziyaretini sordu.

Mola Feneri Cami şerifte vaizini / dersini dinlemek saadet ve bahtiyarlığına nail oldum hamili bulunduğunuz ilm-i ilâhiyye'ye talibim. Bu fakire lütfen himmet buyursanız da, bizi de bu esrar-ı ilâhiyyeye mazhar kılsanız, dedi.

Hazreti Şeyh Somuncu baba, kendisine, şöyle hitap etti.

Bizim vazifelerimiz biraz ağırcaır, ifâsı oldukça müşküldür. Eğer yapabileceğınızı güveniyorsanız hayy hay... cevabını verdi.

Müftü efendi, şimdi benim merkebime bin ve bu resmi kıyafetinle – Bursa'yı bir dolaş ve sonra yanıma gel..

Mola feneri Hazretleri şöyle bir düşündü bu resmi kıyafetiyle, merkebe binerek Bursa sokaklarında dolaşmak, halkı kendisine güldürmek, demekti. Sonra bu işi saray yetkilileri duyarsa müftü efendi ne kadar zorda kalacağını biliyordu.

Bunu yapamayacağını düşündü ve şeyh hazretlerine bunu yapamayacağına dair şu sözlerle ifade etti.

Ey Aziz, huzurunuzda hilâfı hakikat konuşulmaz. Nefsime sordum, bu işi kabul etmedi. Fakat bana daha kolay bir vazife vermezmişiniz,

Hz. Şeyh kendisine şöyle cevap verdi.

Mademki tenezzül edip benim dervişlerim ve fakirlerimle şurada aynı hasır üstünde oturmak tevazusunu gösterdin, var git süre-i Fatiha'ya bir tefsir yaz, buyurdular. bu icazeti alan Mola enari hazretleri şeyhin bu lütfüne bir mukabele-i şükran olmak üzere bir torba altın uzatarak :

Lütfen bu mangırlarla dervişlerinizi ve fakirlerinizi sevindiriniz. Dedi.

Hazreti Somuncu baba hiç tereddüt etmeden bu teklifi reddetti.

Molü Fenari , itimat buyurmanızı istirham ederim ki, bu akçeler devlet hazinesinden çıkmış değildir. dedi. pederimden kalan çiftlik gelirlerindedir. Şeyh hazretleri keseyi alarak içinden bir kaç akçe çıkararak dervişlerinden birisine uzattı. :

bu para ile biraz arpa ile saman al da, önce bizim kara kaçana bir ziyafet çekelim, emrini verdi. Derviş koşa koşa bu emri yerine getirdi. Ve satın aldığı arpa ile samanı kara kaçanın önüne koydu.

Tabi ki hayvanla arasında da farklılık vardır. Hz. Peygamberin Devesi ile şimdi veya o zamanki develer birmidir.

Nitekim, hazreti şeyhin, karakaçanı da, diğer hem cinslerinden elbette farklı idi. Önüne konulan arpa ile samanı şöyle bir kokladı ve sanki yemeğe tenezzül etmezmiş gibi arkasını döndü, arpa ve samanın üzerine işedi, ayağı ile de tepti. Hazreti Şeyh. Ey müftü Efendi, görüyorsun ya, senin helal diye verdiğini bizim karakaçan bile kabul edip yemedi. nerede kaldı ki, biz dervişlerimize bu akçeleri yedirelim. Akçeleri geri verir. Hayretleri içinde kalan Mola Fenari evine döner.

NOT:

Mola Fenari, hocası Somuncu Babada'dan aldığı icazetle fatiha tefsiri kitabını olan **AYN—ÜL--Â'YAN-ı** Bu güzel kitabı yazdı. okumanızı tavsiye ediyorum,

Ehlullahın gözlerinde perde yoktur. baktıkları zaman helal ile Haram-ı derhal görürler.

Şüpheli şeylerden bilgi sahibi olmak veya kaçınmak.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Eğer O’nun ayetlerine iman etmiş iseniz, üzerine Allah’ın ismi anılan şeyden yiyiniz.” “ Üzerine Allah’ın ismi anılmayan şeylerden yemeyin.” (En’âm süresi ayet 118- 12

Bir Hadisi şerifte.

“ Kamı akıtılan ve üzerine besmele çekilene yeyiniz.”

(Buhâri K. Eş , Şirkeh , 3, 16; ez-Zebaih, 15 Müslim, K.el-Edahi, 20.)

Resul-i Ekrem (s.a.v.) ‘e **“ Bize et getiriyorlar; keserken besmele çekip çekmediklerini bilmiyoruz, bunu yiyelim mi, yemeyelim mi? diye sorulmuş;**

(Efendimiz.) “ Allah’ın adını anın ve yiyin.” buyurmuşlardır.

(Helal ler ve Haramlar kitabının yazarı Hayreddin Karaman Sayfa 38)

Çoğunlukla Müslümanların veya kitap ehli gayri- Müslimlerin (Hıristiyan, Yahudi...) yaşadığı toplumlarda kesilerek satışa arz edilen tavuklar alınır. yıkanır pişirilir. Ve besmele çekilerek yenir.(Helal ler ve Haramlar yazarı Hayreddin Karaman Sayfa :194)

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Bu gün size bütün iyi ve temiz olanlar helâl kılındı. Kendilerine kitap verilenlerin yemeği size helâl ve sizinde yemeğiniz onlara helâldir.” (Maide Süresi ayet 5)

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyuruyor.

“ Şüpheli şeylerden kaçınarak Allah’a kavuşan kimseye, Allahu Teâlâ bütün Müslümanların sevabı kadar mükâfat verir.” (Nura Doğru cilt 2/ 215)

Aynı sayfadaki başka bir Hadis’te:

“ Dininizin en hayırlı tarafı, verâ’dır (şüpheli) şeylerden kaçınmaktır.” Buyurmuştur.

Rivayete göre bazı ilahi kitaplarda Allahü Teâlâ :

“Şüpheli şeylerden sakınanları hesâba çekmekten haya ederim.” Buyurmuştur. (Nura Doğru cilt 2/ 215)

Şüpheye düştüğün adet (konu) hakkın da kalbinden fetva iste. Zira günah kalbi kaşıtan ve ısırandır.

Allah'ın Resulü (s.a.v.) **Vâbis bin Mâ'bede** buyurdular.

“ Onlar sana fetva verseler de, fetva verseler de, fetva verseler de, kalbinden fetva iste.”(İhyau Ulümi'din C.2, Sayfa 335)

Efendimiz (s.a.v.) **“ Sana şüpheli geleni bırak, şüpheli gelmeyi al,”** buyurmuştur. (İhya C.II,s,96)

Şüpheli konusunda din adamlarının görüşü:

Abdullah b. Ömer (r.a.) “ Namaz kılmaktan yay gibi, oruç tutmaktan çöp gibi olsanız da (zayıf düşseniz bile) harâm ve şüpheli şeylerden kaçınmazsanız Allah Teâlâ o ibadetlerinizi kabul etmez.” demiştir.

İbrahim b. Edhem (Allah rahmet etsin.) “ Kemale erenler, ancak midelerine gireni kontrol etmekle kemale erebilmişlerdir.” dedi.

Mudeyl : “ Midesine gireni bilen kimseyi Allah sıdıklardan yazar. Bunun için yediğin lokmaya dikkat et.” demiştir.

İbrahim b. Edhem'e : “ Zemez suyunu niçin içmiyorsun? diye sorduklarında, “ Bardağım olsa içerdim.” diye cevap vermiştir. (dikkat et, Bu zat başkasının bardağında bile su içmiyormuş helal midir haramdır. Onlar o kadar ince dokunmuşlar.

Süfyân-ı Servi (r.a): “ Haramdan infâk eden, (yardım / sadaka ve zekat veren) pisliği sidik ile yıkayan gibidir.” buyurdu.

Peygamberim (s.a.v.) şöyle buyurdu.

“ Allah şerri şer ile silmez; Allah ancak şerri, hayır ile siler.” (Guyet'üt—Talibin sayfa 407)

“ Pis elbise temiz su ile yıkanıp temizleneceği gibi günâhlarda helal maldan infak ile temizlenir . demiştir.

Yahya b. Muâz : “ Taat bir hazinedir. Anahtarı duâ; anahtarın dişleri ise helal lokmadır. “ dedi.

Sehl : Sıdıklar mertebesine yükselmek isteyen, helâl yemeli ve sünnet üzere amel etmelidir.” dedi.

Denildi ki; Kırk gün şüpheli yemek yiyenin kalbi kararır. İşte.

Allah Teâlâ şöyle buyuruyor

“Hayr (zanettikleri gibi değildir) onların kazandıkları günahları kalplerini paslandırıp körletmiştir.” (Mutaffifin süresi ayet 14)

Bişr-i Hâfi de : şüpheli şeylerden son derece sakınan bir zat idi. Ona: “ Nereden yersin?” diye sorduklarında : sizin yediklerinizden. “ fakat ağlayarak yiyen gülerken yiyen gibi değildir.”

Sehl : Haram lokma yiyeenin azaları, isyan eder, yediği helal olan kimsenin de azaları kendisine itaat eder. ve hayırlı işler yapmaya muvaffak olur.

İbn. Mübarek : Benim için şüpheli bir dirhemi iâde etmek, yüz bin, hatta milyon dirhemi sadaka vermekten, daha sevimlidir. demiştir.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyuruyor.

“ Kul tehlikeli şeye düşerim diye tehlikeli olmayı terk etmedikçe, müttakilerden olamaz.”

Başka bir hadiste:

“ Sana şüphe, kuşku ve ızdırap veren şeyi bırak da kuşku vermeyen şeyi yap.” (Her iki hadis Nura doğru 2/ 1218)

BİR HİKAYE :

Bir gün bir çocuk bir yumurta çalar, evine götürür, annesi çok sevinir teşekkür eder, ikinci defa aynı çocuk beş tane yumurta çalar, annesi daha çok sevinir , başka bir defa çocuk, bir tavuk çalar, annesi onu öper, okşar daha çok sevinir. derken, bu çocuk annesinin ilgisini ve sevgisini

kazanmak için her gün bir şeyler çalıp evine getiriyor.çocuk büyüyünce çok azılı bir hırsız oluyor ve memlekette namı duymayan kalmıyor.

Sonuçta hırsız yakalanıyor, bütün suçlar tespit ediliyor ve adama idam cezası veriliyor, adam idam sehpasında son arzusu soruluyor,

Azılı hırsız son arzusu annemi görmek ve öpmektir, hemen görevliler annesini gidip evden alıyorlar, idam mahaline getiriliyor annesi çocuğunun öpmesini helalık istemesini beklerken, hırsız annesine şöyle diyor.

Anne bak senin yüzünden idam oluyorum ilk gün çaldığım bir yumurtayı veya beş yumurtayı, oğlum sen bu yumurtayı nereden getiriyorsun sen çalışmıyorsun bu bizim malımız değil hakkımız hiç değil bana iki tokat vurup yumurtayı aldığın yere bırak deseydin ben bu gün idam olmayacaktım.

Sana mal çaldıkça sen bana ilgi ve alaka gösterdin, helal haram demedin, nereden getiriyor sormadın ve işte şimdi idam oluyorum der.

Fakat her şeye rağmen ver senin bir dilini öpeyim son arzumu budur, annesi dilini çıkarır azılı hırsız dilini öpeyim derken kırt diye dilini dişler ve keser, bu sana ve senden sonrakine ders olsun, kimse çocuğunu senin gibi yetiştirmesin, her kes çocuğunun kötü ahlakına müdahale etsin, hırsızlığa kötülüğe teşvik etmesin kötülüğü de iyiliği de tatlı bir dil ile üslup ile çocuğuna zamanında

anlatsın, ve ben idam oluyorum senin dilini kopardığım için gözüm arkada kalmadı sen bunu hak ettin.

Heykel :

Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyuruyor.

“ İçinde heykel bulunan eve melekler girmez. “ (Müslim K. İman, 147)

“ Kıyamet günü azabı en şiddetli olacaklarından biri de bu suretleri yapanlardır.” (Buhâri K.el Eşribe, 28,el-et-Time,k29,Müslim K.el-Libas 4,5.)

Oyuncak :

Çocukların oynadığı bebek hayvan vb, oyuncaklar, heykel mâna ve mahiyetinde olmadığı için caiz görülmüştür. Nitekim Hz. Âişe ilk evlilik yıllarında çocukluk arkadaşlarıyla bu neviden oyuncaklar oynadığını Resul-i Ekrem görmüş ve tasvip etmiştir. (Buhâri,K.el-Edeb,81; Müslim K.el,edeb 54)

Resim :

a) Mukaddes sayılan, tapınılan, ulühiyet izafe edilen şeylerin resimlerini yapmak ve kullanmak haramdır.

İslami ahkâm ve ahlâka aykırı olan çıplak insan vs. resimlerini yapmak ve kullanmakta haramdır. (Bu Hadislerin çeşitli rivayetleri ve telifleri için bak. Tahâvi,Şerhü-ma'ani'l âsâr,Kahire, 1968 CIV s.282-288)

Ev ve Eşyaları

Her canlının bir yuvası meskeni vardır. insanın yuvası da evidir.

Peygamberimiz (s.a.v.) **“Dört şey mutluluk vasıtalarındandır. İyi eş, geniş ev, iyi komşu ve rahat binek.”** (İbn. Hibban rivayet etmiştir.)

Buyurarak evin insan hayatındaki önemini belirtmiş ayrıca temiz tutulmasını emretmiştir.” (Tirmizi K.el- Edeb 41.)

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ De ki: Allah'ın kulları için yarattığı güzellikleri kim haram etmiştir ?” Â'raf, süresi 32. ayeti evin çiçekler, nakışlar ve şekiller ile süslenmesini de caiz kılmaktadır.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurdu:

“ Şüpheli işlerden sakınmayan ise.. harama düşebilir.

Tıpkı : sınırdan davar güden bir çoban gibi .. sınırı aşma tehlikesi vardır. Her sultanın bir korusu vardır: Yüce Allah'ın korusunun sınırı ise ..haramlardır.

İyi dinleyiniz; bu cesette bir et parçası vardır. o sağlıklı bulunduğu taktirde bütün ceset sağlama çıkar .

İyi bakınız. o et parçası kalp dir.” (A.Kadir Geylani Gunyet'üt Talibin sayfa 408)

Küfran-ı Nimete Dikkat edelim :

Küfran-ı nimet nedir ?.

1- Yüce Allahü Teala'nın verdiği nimeti, O'nun sevdiği yerde harcamamak,

2- Allah Teâlâ'ya Hamd ve şükür'ü **O'nun** sevmediği yerde kullanmak **Küfran-ı nimettir.**

Sözlük anlamına baktığımızda, **Küfran-ı nimet.** Verilen nimete karşı nankörlüktür.

Konuyu biraz açalım mı?

a- Yüce Allah'ın sana verdiği nimeti, sen Allah yoluna, ailene çevrene harcamasan, sana verilen nimeti, **şehvet, içki, dolandırıcılık, adam öldürme,** kısacası yüce Allah'ın sevmediği yerlerde kullanırsan, işte **küfran-ı nimet** budur. Allah, sana mal sağlık ve tüm nimetler vermiş ise sen O'nun rızası dışında kullanamasın. Er geç hesabını sorarlar.

Çünkü Yüce Allah, şöyle buyurmuştur. **“Kim zerre kadar iyilik yapmış ise ancak onun karşılığını görecektir. Kim zerre kadar kötülük yapmışsa yine ancak onun karşılığını görecektir.”** (Zilzala S. Ayet: 7-8)

Başka Ayette ise: **“Sonra o gün ni'metler hakkın da sorguya çekileceksiniz.”** buyuruyor. (Tekasür süresi Ayet: 8)

Yüce Allah'ın sevmediği veya tasvip etmediği yerlerden para kazanman Gayrimeşru zengin olman, mesela kumardan, piyango'dan, toto'dan, loto'dan, esrar, afyon, rüşvet, silah kaçakçılığı vesaire. Paralar kazanmışsan, başkasına hakaret veya zülüm yaparak zengin olmuşsan , kısacası yine Rabbimizin rızası olmayan işleri yapmışsan ve bu işler seni çok sevindirmiş çok mutlu huzurlu ve zengin etmiş ise, sen de bu imkanlar eline geçtiği için **Allah'a, Hamd ve şükür.** edersen küfran-i nimettir. Çünkü Yüce Allah'ın tasvip etmediği yasakladığı şeyleri yapıp geçici zengin oldun, veya Yüce Allah'ın rızası olmayan şeylerle mutlu oldun. buna karşılık ALLAH'a Hamd ve şükür etmek, **Küfran-ı nimettir. Allah'a saygısızlıktır.**

Nasıl haram paradan zekat, sadaka verilemiyorsa, o haram parayla hac'a gidilemiyorsa, hayır işlerde kullanılamıyorsa Gayri meşru kazandığın gelirlere ve yaptığın

tüm işlere, Allah'ın rızası olmadığı için Allah'a Hamd ve şükür edilmesi, yukarı da belirttiğim gibi saygısızlıktır. **Küfran-ı nimettir.**

En doğrusunu Allah Teâlâ bilir,

HELÂL KAZANMAYA DİKKAT ETMELİYİZ.

Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ Artık Allah’ın sizi rızıklandığı şeylerden helâl ve temiz olarak yiyin Allah’ın nimetine şükredin, eğer O’na kulluk edecekseniz.” (Nahl süresi ayet 114)

Maide süresinin 4. ayetinde ise Rabbimiz şöyle buyuruyor.

“ Kendileri için nelerin helâl kıldığını sana soruyorlar; de ki, bütün iyi ve temiz şeyler size helal kılınmıştır.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ Yiyeceğini helal eyle Duân kabul olunur.”(Teberani Evsed’de İhyâ 3/ 305)

Peygamberimiz (s.a.v.) buyuruyor ki:

Helal kazanç uğrunda yorgun olarak akşamlayan kimse, günahları bağışlanmış olduğu hâlde yatar, Allah kendisinden razı olduğu halde sabahlar.” (Nura doğru Cilt 2, sayfa 1214)

Başka bir Hadis’te ;

“ Helâlî taleb etmek ve aramak her müslüman için farzdır.” (İhya 3/301)

AMAN ÇOK DİKKAT

Sen ne kadar helal ve harama dikkat edersen et. Malının zekatını tam vermiyorsan o mala haram karışmış demektir. Fakirin malı, yoksulun malı, yetimin malı, yolda kalmışın malı senin helal malına haram karışmış demektir. bu mala sen nasıl helal diyebilirsin?

Helâl yalnız yemek içmek değildir.

Helâl ile ilgili bazı Ayet ve Hadis özetleri :

1 – “ (Bütün Peygamberlere şöyle hitap edildi :) Ey Resuller, temiz ve helal olan şeylerden yiyin, güzel iş ve hareketlerde bulunun. Çünkü Ben bütün yaptıklarınızı hakkıyla bilenim.” (Mü’minun süresi ayet 51)

2-“ Helâl ye duân kabul olsun.” H,Ş. Nura Doğru Sayfa 2 / 1214

3- “ Aldatmak müslümana helâl değildir. “ H.Ş. Cemiü’s-Sağir 2/ 800

4- “ Helalleşmek, H. Ş. C. Sağir 3/ 1039

5- “ Helâli aramak cihaddır. Nura doğru, Sayfa 3 / 1156

6- “ Kur’ân’ın haram kıldığı şeyleri helal gören kimse Kur’ân’a iman etmemiştir.” (Tirmizi , Sevâb’ül Kur’ân)

7- “ Dini ve Resmi Nikahı kıyılmış helâl eş.

Sehl b. Abdillâh Tüsteri’ye (rh.) şöyle soruldu.

Helâl nedir ?

Helâl odur ki, onun kazanma durumunda Yüce Allah unutulmuş olmaya..

Ebü Ümame (r.a.) Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir.

“ Şükürünü yapabildiğin az mal, şükürünü yapamayacağın çok maldan daha hayırlıdır.” (C.Sağir 1300, Deylemi’nin Müsned Firdev’sinden)

Helal’lar da Haram olabiliyor.

Bildiğiniz gibi haram yalnız yemek içmek ve Faiz değildir:

Örneğin: Helal bir malı çalıp yemek haramdır, gönül rızası olamadan satın almak haramdır. Fakat zorla gasp etmek daha haramdır. Yetimden fakirden almak ise daha şiddetli haramdır. Faiz ile satın almak hepsinden daha fazla haramdır. Evet; Haramlık bakımından hepsi haramdır. Haramın şiddeti ne kadar fazla ise, cezası da o kadar çoktur. Af olunmak ihtimali de o kadar az olur.

Bu şuna benzer. Bir diyabet hastası ne kadar az şeker yese o kadar iyidir. Ne kadar çok şeker yerse o kadar ona zararlıdır ve tehlikelidir.

Anne sütü helaldir, ama, anne haram yiyip içiyorsa o haramlık çocuğa da bulaşır.

Bir inek, keçi koyun vs, başkasına ait o kişinin rızası olmadan tarlasında bahçesinde otlatırsa o hayvanın sütüne haram katılmıştır.

Takva sahipleri haram ve şüpheli olmayıp helâl olan, fakat şüpheli harama sebep olmak korkusu olan şeylerden sakınmaktır.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bir Hadisinde şöyle buyuruyor.

“ Bir kimse tehlikeli olan şey’in korkusundan dolayı, tehlikesiz şeyden kaçınmadıkça müttaki olamaz.”

Bu konuda birkaç örnek yazalım mı?

Halife Ömer İbn. Abdulaziz'in yanına ganimet eşyasından misk getirdiler. zat burnunu tıkadı ve “ **Bunun faydası kokusudur. Bu ise Müslümanların hakkıdır.**” dedi.

Büyüklerden biri bir gece bir hastanın başında bekliyordu. Hasta ölünce kandili söndürdü ve

>> **Kandilin yağı, şimdi varislerin hakkı oldu.<<**

Din büyükleri (İmam Gazalli Kimya'yı Saadet kitabı, 257 sayfasında buyurmuşlardır ki;)

>> **Dar ve ince elbise giyenin, dini de dar ve ince olur.<<**

Hazreti Ömer'in Sevdiği bir hanımı vardı. Halife olunca hanımını boşadı. Sebebi de, her hangi bir işte kendisine iltimas etmesini söyler de onu kıramaz korkusu idi..

Yeri gelmişken, Şu hadisi okuyalım;

Peygamber Efendimiz şöyle buyuruyor.:

“ Ey Mekkeliler, ey Allah Yolunda hicret edenler! Dünyayı sevenlere yaklaşmayın. Allahü Teâlâ verdiği rızıkla size düşman olur.

Başka bir Hadiste ;

“ İnsanların en kötüsü, nimetler, çeşitli yemekler, renkli elbiseler içinde, boş oturup, herkese hoş gelen lüzumsuz sözlerle vakit geçirenlerdir.” Buyurdu. (Kimya'yı Saadet 258)

Hadis no:5164 Selman el Farisi ve ibnu Abbas (r.a) anlatıyor.Resulullah (s.a.v.) buyurdular ki:

“ Helâl Allah Teâlâ Hazretlerinin kitabında helâl kıldığı şeydir. Haram da Allah Teâlâ Hazretlerinin kitabında haram kıldığı şeydir. Hakkında sükut ettiği şey ise affedilmiştir.” (Tirmizi, Libas 6, (1726) İbni Mâce, Et-ime , 60, (3367 ve Kütüb-i Sitte 14/ 311

Yüce Allah Buyuruyor ki:

“Namazı doğru kılın, zekâtı verin, kendiniz için her ne hayır yapıp gönderirseniz, Allah yanında onu bulursunuz. Her zaman Allah bütün yaptıklarınızı görüyor.” (Bakara süresi ayet: 110)

Hadis no: 128 Ebü Ümâme (r.a.) Peygamber Efendimizin (s.a.v.) ‘in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir.

“ Allah’tan korkun, beş vakit namazınızı kılın. Ramazan orucunuzu tutun, mallarınızın zekâtını verin, idarecilerinize itaat edin ki, Rabbinizin cennetine giresiniz. (Tirmizi, Cuma; 8, Müsned,5/251,262 ve C. Sağır 1/ 63)

Z E K Â T

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin..” (Bakara süresi ayet 43)

Zekât islâmın beş esaslarından biridir. Zekât’ın ne zaman farz kılındığı husus münakaşalıdır.

Bazı ilim adamları zekât, Hicretti ikinci yarısında oruçtan evvel farz kılındığını iddia edenler, olduğu gibi hicrettin birinci yılından dokuzuncu yılına kadar çok farklı yıllarda farz kılındığını iddiasında bulunan da olmuştur.

Kur’ân-ı Kerim’ in seksen iki yerinde namazla birlikte kendisinden söz edilmesi, bu ibadetin İslâm dininde ne derece de önemli bir yer tuttuğunu göstermektedir. Zekâtın farziyeti kitap, Sünnet ve icmâ-i ümmet ile sabittir. Zekâtın farz bir ibadet olduğu, Kur’ân-ı Kerim’in şu ayetlerinden anlaşılmaktadır.

“ Namazı gerektiği gibi kılın. Zekâtı verin. Çünkü ruhunuzun şifası için dünyada ne yaptınızsa, Allah indinde onun karşılığını bulursunuz. Şüphesiz Allah bütün yaptıklarınızı görücü ve karşılığını vericidir. (Bakara süresi ayet 110)

“Sizin dostunuz ancak Allah, O’nun elçisi, namazını dosdoğru kılan, zekâtını veren mü’min kimselerdir.” buyrulmaktadır. (*Mâide süresi ayet 55*)

Başka bir Ayet’te,

“ Hasat günü hakkını (öşürünü) verin. “ (*En’am süresi ayet 141*)

Ebü Zerr Gıfari (r.a.) Der ki, Ben Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’den sordum. **“Ya Resulüllah, “Bize zekat vermeyi emrettiniz. Zekât nedir?”** diye sordum. Şöyle buyurdu:

“ Ya Ebâ Zerr. Emanete riayet etmeyenin imanı olmayacağı gibi zekât vermeyenin de namazı kabul olmaz. Allah zenginlere, fakirlerin ihtiyacını giderecek kadar zekât vermeyi farz kılmıştır. Allah zekat konusunda zenginleri sorguya çekecek ve (bu konuda ihmalkar oldukları meydana çıkarsa kendilerini) bu yüzden azaba çarptırılacaktır.

Yâ Ebâ Zerr, zekât vermekle asla mal eksilmez. Gerek karada gerek denizde malın yok olmasına yol açan tek sebep zekâtını vermemiş olmaktır. Yâ Ebâ Zerr malının zekâtını gönül hoşnutluğu ile ancak mü’min verebileceği gibi, malın zekâtı vermekten de sadece müşrik kaçınabilir.” buyurdu.(*Ebu’l Leys Semerkandi, Tenbihü’l Gafilin Sayfa 772-773*)

Zekâtın farzlığı sünnetteki şu delillerden de anlaşılmaktadır.

Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“İslam beş esas üzerine kurulmuştur: Allah’tan başka bir ilâh bulunmadığına ve Muhammed (s.a.v.) ‘in Allah’ın Peygamberi olduğuna şehadet etmek, namazı kılmak, zekat vermek, haccetmek ve Ramazan orucunun tutmaktır.” (*Buhâri, İmân,2; Müslim, İman,5.*)

Eğer kişi, (zekât’ın) farz oluşuna inanmadığından ötürü zekât vermezse, kâfir olup, mürted gibi öldürülür. Çünkü zekâtın farz oluş, zaruri olarak bilinen, Allah-u Teâlâ’nın alacaklarından biri olacaktır. Bunun farz olduğunu inkar eden kimse, Allah Teâlâ’yı ve Resulünü yalanlamış olur. dolayısıyla bu kişinin kâfir olduğuna hükmedilir. (*İslam Fıkhı Ansiklopedisi Zaman, c.3, s,251*)

Ama zekâtın farz olduğuna inanır da zekâtını vermezse kâfir olmaz o zaman büyük günah işlemiş olur. tövbe edip geçmiş zekâtını da vermesi gerekir.

En doğrusunu Allah Teâlâ bilir.

Zekât'ın Sözlükte anlamı :

1- Çoğalma, temizlik, bereket, iyi hâl ve övgü gibi anlamlara gelen **“Zekât ”** dini bir terim olarak, belirli bir malın bir kısmının Allah rızası için muayyen kişilere verilmesi demektir.

2-- Zekat kelimesi, **“ Artma. Bereketlenme, nemalanma, övme ve temizleme”** gibi manalara gelir.

Zekât ödeyicisini günahattan temizler mükafatını artırır.

Yüce Allah şöyle buyuruyor,
“ Müminlerin mallarından zekât al ki, onunla kendilerini temizleyip mallarını bereketlendiresin.” (Tövbe süresi ayet: 103)

Şems süresi ayet: 9 de
Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.
“ Nefsini arındıran kurtuluşa ermiştir.” “ayetinde zekât temizlik” anlamında kullanılmıştır.

Hadis no: 128 Ebü Ümâme (r.a.) Peygamber Efendimizin (s.a.v.) ‘in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir.

“ Allah’tan korkun, beş vakit namazınızı kılın. Ramazan orucunuzu tutun, mallarınızın zekâtını verin, idarecilerinize itaat edin ki, Rabbinizin cennetine giresiniz.(Tirmizi, Cuma; 8, Müsned,5/251,262 ve C. Sağır 1/ 63)

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bu hadislerinde, Müslümanlara Allah’tan korkmalarını emrediyor. Ve emrin devamında gerçek takvanın nasıl olması gerektiğine dikkat çekiyor.

Kişi Allah Teâlâ’’dan layıkıyla korkarsa, O’nun “yap!“ dediğini yapar, “ Yapma “ dediğinden de sakınır. “ Dinin direği ve kıyâmet gününde hesabı verilecek ilk şey olan namazını dosdoğru kılan. İnsanı melekleştiren, Allah’ın rızasını kazanmaya cennete girmeye sebep olan Ramazan orucunu hakkıyla tutan. Malı kirden temizleyen, bereketlendiren musibetlere karşı koruyacak olan zekâtı da gönül hoşluğuyla veren. Allah Teâlâ’nın dinine aykırı olmayan idarecilerin emirlerine itaat edeni yukarıdaki şekilde mükafatlandırılacağını hatta;

Peygamberimiz(s.a.v) hadisin son kısmında da bunların neticesinde kazanılacak mükâfatın cennet olduğunu müjdeliyor.

Bu sayılan özellikler takva sahibi kimsenin belli başlı vasıflandırır. Yoksa takva sahibinin vasıfları sadece bunlardan ibaret değildir. Fakat bunlar takva binasının temel taşlarıdır. Tabiri caiz ise mihenk taşlarıdır. Takva binâsı bu temeller üzerine kurulur.

ZEKÂTIN HİKMETİ :

Yüce Allah buyuruyor.

“ Kim kendini nefsinin cimriliğinden korursa, işte onlar dünya ve ahirette kurtuluşa erenlerdir.” (Haşr Süresi Ayet 9)

Fakir ve acizlere yardım etmek ve bu yardımlara yoksul ve muhtaç kimselerin yaralarını sarmak, onların elem ve sıkıntılarını hafifletmektir. Bu suretle zenginlerle fakirler arasında birlik, devamlı bir sevgi meydana gelir, bu iki zümre arasında dayanışma ve şefkat bağları sağlamlaşmış olur.

“ Allah rızık bakımından, bazınızı bazınıza üstün kıldı.” (Nahl Ayet: 71)

Rızık, gelir yetenek ve kazanç elde etme yönlerinden insanlar arasında farklılık bulunduğu malumdur. Allah’ın şeriatında buna çare getirilmiştir.

Ancak, belirlenmiş farz olan bir hakkı fakire ödemeyi de zenginlere farz kılmıştır. Bu nafile olarak yapılacak bir iyiliğe ve minnet yoluyla yapılacak bir iş değildir.

Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ Onların mallarında dilenen ve (iffetinden dolayı dilenmekten sakınan ve bu yüzden sadakalardan mahrum edilen fakir) mahrum olanlar için belirli bir hak vardır.” (Mearic süresi . ayet 24)

Namaz, oruç gibi bedeni ibadetler, Haccetmek hem bedeni hem mali ibadet, Allah’ın ihsan ettiği hayat ve sıhhat gibi nimetlerin şükürü; Zekat ve sadaka-i fitır gibi mali ibadetler ise (Yüce Rabbimizin bize verdiği mal ve) nimettin şükürüdür.

Yüce Allah Teâlâ Buyuruyor ki:

“Namazı doğru kılın, zekâtı verin, kendiniz için her ne hayır yapıp gönderirseniz, Allah yanında onu bulursunuz. Her zaman Allah bütün yaptıklarınızı görüyor.” (Bakara süresi ayet: 110)

Zekâtın Rükünü

1- İhlas,

2- Şart ve sebebi üzerinden bir yıl geçen mala sahip olmaktır.

Zekâtla mükellef olma şartları

Bir kişinin zekât vermekle mükellef olması için Müslüman, akıllı, ergenlik çağına ermiş ve hür olması; borcundan ve temel ihtiyaçlarından fazla Nisâp miktara mala sahip olması ve aradan bir yıl geçmesi gerekir.

Buna göre, akıllı olmayan ve buluş çağına erişmemiş olan kişiler, dinen mükellef olmadıklarından zekât ile sorumlu değildir.

Şafiilere göre çocukların ve delilerin zekât vermeleri gerekmez, ancak; bu ikisinin mallarından verilmesi gereken zekâtı velileri veya vasileri vermesi gerekir.

Borçlu kişi zekâtı verir mi?

Hanefî mezhebine göre borç, zekâta manidir. Yani ödenmesi gereken borçta zekât yoktur. dolayısıyla kişinin ödemekle yükümlü olduğu borçları düştükten sonra kalan malının zekatının verilmesi gerekir.

Şafii mezhebinde ise.. meselâ 100 milyar TL borçlu olan bir kişinin aynı zamanda elinde 100 milyar TL. değerinde ticaret malı varsa ve bu malın üzerin-den bir yıl geçmiş ise, borcunu dikkate almadan 100 milyarlık ticaret malının zekâtını vermesi gerekir.

Zekât'ın önemi :

Kur'ân da seksen iki defa, Namaz, Zekatla birlikte zikredilmekte, ayrıca hadislerde de çok defa Namaz ve Zekatla birlikte zikredildiği görülmektedir. Bu da zekâtın dinimizdeki yerini ve namaz ile zekât arasındaki kuvvetli bağı göstermektedir.

Kişinin Müslümanlığı ancak bu iki farzı yerine getirmekle olgunluğa erişir. Nitekim Yüce Allah, hidayete ermenin ve ahirette müjdelenen mükâfata nail olmanın namaz ve zekâtla olacağına işaret etmiş, Kur'ân-ı Kerim'in namaz kılan, zekât veren ahirete kesin olarak inanan mü'minlere müjde ve hidayet rehberi olduğunu haber vererek bu ibadetin önemini ortaya koymuştur.

Zekât hicreti nebeviyye'nin ikinci senesinde oruçtan evvel farz kılınmıştır.

Yüce Allah Kur'ân-ı kerim de zekât vermek “Takva, Müttaki ve Salih ” mü'minleri vasıflandırırken kurtuluşa erecek müminleri özellikleri için şöyle buyuruyor.

“ Onlar zekât (verecek hale gelmek) için çalışan kimselerdir.”

(Mü'minün süresi ayet: 4)

Buna karşılık Kur'ân' da müşriklerin vasıflarından birinin, zekât vermemek olduğu haber verilmektedir.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Yazıklar olsun o müşriklere ki, onlar zekât vermezler ve ahireti de inkar ederler.” (Fussilet süresi ayet: 7)

Zekât ise, ferdleri maddeye karşı aşırı düşkünlükten koruyan, cimrilikten arındıran bir ibadettir, nitekim.

Resulüllah (s.a.v.) Efendimiz şöyle buyurmuştur.

“ Zekât veren misafiri ağırlayan ve sıkıntı zamanında veren, nefsinin cimriliğinden kurtulmuştur.” (Teberâni, Mu’cemu’l Kebir H. IV,188)

Zekât kişilerin ve toplumun arınmasını sağladığı gibi, malın başkaları-nın hakkından temizlenmesini de sağlar. Kur’ân-ı Kerim’de zengin malında fakirin hakkının bulunduğu bildirilmektedir.

Yüce Allah şöyle buyuruyor,

“ (Zenginlerin) mallarında (yardım) isteyen ve (iffetinden dolayı) mahrum olanlar için bir hak vardır.” (Zâriyât süresi ayet: 19)

Fakirler için ayrılan bu hakkın, malda kalması onu kirletmektedir. Zengin malındaki fakirin ve ihtiyaç sahiplerinin bu hakkı ayrılıp verilmedikçe mal temizlenmiş olmaz.

Hadis no: 1774, İbni Abbas’(r.a.)’tan rivayetle Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ Allahu Teâlâ Zekâtı, ancak verildikten sonra geri kalan malınızı temizlemek için farz kılmıştır.” (Ebu Davud, Zekat, 32)

Hadiste zekâtın malı temizlediği bildirilmektedir. Evet zekâtı verilmeyen mal kirlidir. Tıpkı fakirin cebinden bir miktar parayı alıp (Kendi parası veya malı ile) karıştırmak gibidir. Çünkü o malda fakirinde payı vardır. eğer fakir, fukara, işçi ve memurlar olmasaydı, zengin onları kazanma imkanı bulamazdı. onun içindir ki, Allah Teâlâ’nın takdir ettiği zekât fakire verildiğinde mal temizlenmiş olur. bu kir giderilmediğin de Cenab-ı Hak başka şekillerde onu temizler. Çünkü o zekât mutlaka onun malından çıkar. Ya hırsız alır. Ya üç kağıtçılar alır veya bir felaket bir musibet alıp götürür. Sonra o zengin malını kayıp etmekte kalmaz, fakirin nakkını yediği için bilakis Allah Teâlâ’nın emrini yerine getirmediği / uymadığı için itaat etmediği için cimri davrandığı için günah kazanır ayrıca fakirin hayır duasını da almaktan mahrum kalır. Kin ve düşmanlığını üzerine çeker.

Ayrıca:

Zekat malı başkasının hakkından temizlediği için onu bereketlendirir. Buna karşılık zekâtının verilmemesi hâlinde bereket kaçar. Hz. Peygamber (s.a.v.) Efendimiz bir hadislerinde buna işaret ederek;

“ Her sabah iki melek yer yüzüne iner ve biri Allah’ım Senin yolunda harcadığının yerine yenilerini ver! , diğeri ise, Allah’ım, cimrilik yapıp vermeyenlerin mallarını telef et, diye dua eder.” buyurmuştur. (Müslim, Zekât 57,1. 700)

Bu hadis No: 2010 İbnu Abbas (r.a.) anlatıyor, (rivayet ediyor)
Peygamber efendimiz (s.a.v.) Hz. Muâz (r.a.h)’ı yemene gönderdi
(giderken) ona dedi ki:

“ Sen ehl-i kitap bir kavme gidiyorsun. Onları davet edeceğin ilk şey Allah’a ibadet olsun. Allah’ı tanıdılar mı, kendilerine Allah’ın zekâtı farz kılması olduğunu, zenginlerden alınıp fakirlere dağıtılacağını onlara haber ver. buna da itaat ederlerse kendilerinden zekâtı al. Zekât alırken halkın (nazarlarında) kıymetli olan mallarından sakın. Mazlumun bedduasını almaktan kork. Zira Allah’la bu beddua arasında perde mevcut değildir.” (Buhari, 1,41, sadaka 1,63, Mezalim 9, Megazi, 60, Tevhid, 1, Müslim, İman, 31,(19) Tirmizi, Zekât, 6,(625) Ebu Davud, Zekât4, (1584) Nesâi,Zekât 46,(5,55) Kütüb-i Sitte C. 6 Sayfa 351)

Söz verip sözünde Durmayanlar:

Zenginin malındaki bu hakkın ayrılıp sahiplerine verilmemesi, o malı manen kirlettiği gibi Allah Teâlâ’nın gazabını da o mal üzerine çeker. Nitekim Yüce Allah Kur’ân-ı Kerim’de şöyle buyurmaktadır.

“ İçlerinden, eğer Allah bize lütf ve kereminden verirse, mutlaka bol bol sadaka veririz ve mutlaka Salihlerden oluruz. Diye Allah’a söz verenler de vardır. fakat Allah lütf ve kereminden onlara verince, cimrilik ettiler ve yüz çevirerek dönüp gittiler. Allah’a verdikleri sözü tutmadıkları ve yalan söyledikleri için O da kalplerine, kendisiyle karşılaşacakları güne kadar (sürecek) bir nifak soktu.” Buyurmaktadır. (Tevbe süresi ayet: 75-76-77)

BİR / KISSA :

Musâ Peygamber seyahat ederken bir gün ağır, ağır bütün samimiyetiyle namaz kılmakta olan bir adama rastlar.

Adam namazına o derece imrenir ki, Allah Teâlâ’ya “ Ey Rabbim, ne güzel namaz.” diye seslenmekten kendisini alıkoyamadı.

Ardından Yüce Allah şöyle buyurdu; ***“ Ey musâ !... o kimse her gün gece gündüz bin Rekat namaz kılsa, bin tane köle azat etse, bin defa cenaze namazı kılsa, ömründe bin kere hacca gitse, Allah yolunda bin defa savaş etse, malının zekâtını vermediği sürece o yaptıklarının zerrece faydasını görmeyecektir.”*** (Tefsir-i Kurtubi)

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) buyuruyor ki:

“ Her türlü kötülüğün başı dünya sevgisidir. Zekât vermemek de dünyalık mal ve servet sevgisinden doğar.” (Mev’ize

Malının Zekâtını Vermeyenler :

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) zekatı verilmeyen malın, ahirette kişinin aleyhine olacağına işaret ederek;

Konuyla ilgili iki hadis yazalım.

Enes (r.a.) Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu dedi:

“Kıyamet günü fakirlerin yüzünden zenginlerin vay haline, fakirler: “Rabbimiz bizim için onlar üzerinde farz kıldığın haklarımızda bize haksızlık ettiler. Hakkımızı vermediler.” Allah –azze ve celle--:

“ İzzet ve celalime yemin ederim ki sizi nimetime yaklaştıracak onları da uzaklaştıracam.” Buyurur sonra Resulullah (s.a.v.) Zariyyat süresinin 19 ayetini okur, ayet şudur.

“ Onların mallarında isteyen ve mahrum olanların hakkı vardır.”

“ Allah bir kimseye mal verir de bu kişi zekâtını vermezse, kıyamet gününde o mal onun önüne, gözlerinin üstü noktalı, zehirin fazla oluşundan dolayı tüysüz, son derece korkunç, yaşlı bir erkek yılan olarak çıkarılır. Bu yılan o kimsenin boynuna dolanır, avurtlarından yakalar, sonra adama ’ben senin malınım, ben senin hazinenim’ der.” (Buhâri, Zekât 3,II,111 ve Diyanet İşleri Baş. Kürsüden öğütler kitabı sayfa 202 .)

Buyurur ve şu ayeti okur. ;

“ Allah kendilerine lütfünden verdiği nimetlerde cimrilik edenler, bunun kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Hayır! O kendileri için bir şerdir. Cimrilik ettikleri şeyde kıyamet gününde boyunlarına dolanacaktır.” (Âl-i İmran 180)

Peygamber Efendimiz (s.abv.) zekâtını vermeyenlerin ahiretteki cezası ile ilgili olarak,

“ Altını, gümüşü olup da fakirin hakkını vermeyen kişinin bu biriktirdiği mal, kıyamet günü cehennemde toplanır ve kızdırılarak, yanı, alın ve sırtı dağlanır, soğudukça tekrar kızdırılır. Bu elli bin yıl sürecek uzun kıyamet gününde bütün insanların hesabı görülüp, gideceği yer belli oluncaya kadar devam eder.” buyurur.(Müslim, Zekât, 24, I, 680 ve Diyanet İşleri Baş. Kürsüden öğütler kitabı sayfa 202 .)

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“O, çardaklı çardaksız olarak bahçeleri, ürünleri çeşit, çeşit hurmalıkları ve ekinleri, zeytin ve narı birbirine benzer ve birbirinden farklı biçimde yaratandır.

Bunlar meyve verince meyvelerinden yiysin. Hasat günü de hakkını (öşrünü) verin fakat israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez.” (En’âm Süresi ayet 141)

Hadis No: 6263, Bera bin. Âziz (r.a.) rivayet ediyor:
Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ Bu ümmetten şu on sınıf, Yüce Allah’ı inkâr eden kâfirlere benzer:

- 1- Müslümanların ortak malını zimmetine geçiren,***
- 2- Sihir yapan,***
- 3- Yakınını yabancılardan kıskanmayan,***
- 4- Kadına arkadan yaklaşan,***
- 5- İçki içen,***
- 6- Zekât vermeyen,***
- 7- İmkan bulduğu halde hacca gitmeden önce ölen,***
- 8- Fitne için çaba gösteren,***
- 9- Müslümanlarla mücadele halinde olan kâfirlere silah satan,***
- 10- Nikah düşmeyen bir yakınıyla evlenen.”***

(İbni Asakir’den ve Camiü’.-Sağır cild 4, sayfa 1328)

Hicretin ikinci yılından günümüze kadar her zaman ve her yerde Müslümanlar, zekâtın farz bir ibadet olduğu hususunda görüş birliği etmişlerdir. Sahabeler zekat vermeyenlerle savaşmışlardır. Farzlığını inkar eden kişi dinden çıkar. Zekât vermekle yükümlü olduğu halde bu yükümlülüğünün gereğini yapmayanlar için büyük azabın hazırlandığı, Kur’ân-ı Kerim de ve hadisi şeriflerde bildirilmektedir.

Yüce Allah Şöyle buyuruyor.

“ Altın ve gümüşü biriktirip gizleyerek onları Allah yolunda harcamayanları elem dolu bir azap müjdele. O gün bunlar cehennem ateşinde kızdırılacak da onların alınları, böğürleri ve sırtları bunlarla dağlanacak ve, ‘işte bu, kendiniz için biriktirip sakladığınız şeylerdir. Haydi tadın bakalım biriktirip sakladığınızı!’ denilecek. “ (Tevbe süresi Ayet 34-35)

Zeyd kızı Esmâ (r.a.) der ki: “ Ben ve Teyzem Resul-i Ekrem (s.a.v.) ‘in yanına gittik, kollarımızda altın bileziklerimiz vardı.” Resulüllah (s.a.v.) bize :

“ Zekâtını verdiniz mi?” dedi.

“ Hayır dedik.”

--“ ***Allah’ın size ateşten bilezik takmasından korkmuyor musunuz? Altınlarınızın Zekâtını verin.***” buyurdu. (İmam Ahmed Tergib ve Terhib c.2, s, 214)

Başka bir Hadiste Hadis No: 7897 Âişe (r.a.) rivayet ediyor:

“ Bir malın zekâtı verilmezse bu durum onu mutlaka helake götürür.”

(İbni Adıyy’in el Kamili ve Beyhakinin süner’inden C. Sağır c.4. Sayfa 1479)

Hadis No: 4, -- Ebu Bekir babası Muhammed'den o da babası Hazm oğlu AMR 'den Resuli Ekrem (s.a.v.)'in Yemen'li'lere gönderdiği mektupta şöyle dediği rivayet etti:

“ Allah katında kıyamet günü Büyük günahların en büyüğü : Allah 'a şirk koşturmak haksız yere bir mümini öldürmek, Allah için yapılan bir savaş gününde düşmandan kaçmak, ana babaya asi olmak, namuslu kadına iftira etmek, sihir öğrenmek, faiz ve yetim malını yemektir.” (İbn Hibban, Tergib ve Terhib c,7, s, 46)

Başka bir hadiste Tergib ve Terhib'te

Hadis No: 5 – Ebu Berze (r.a.) rivayet ettiğine göre Allah'ın Resülü (s.a.v.)

Kıyamet günü bir topluluk, ağızlarından alevler çıkar bir halde, mezarlarından kaldırılırlar.”

“ Ya Resulüllah! onlar kimlerdir? diye sorulunca.

Şu ayeti okudu:

Görmüyor musunuz?Allah Teâlâ “ Yetimlerin mallarını haksız yere yiyenler, ancak karınlarına bir ateş yemişlerdir, ” buyuruyor cevabını verdi, (Nisa Süresi Ayet: 10)

İki Dakika Tefekkür edelim mi?

İslamın beş farzından birisi olan Zekât dinimizde çok önemli bir yeri vardır. Yüce Allah Teâlâ Kur'ân-ı Kerimde Zekâtı namazla birlikte seksen iki defa zikir etmesi, ayrıca Peygamber Efendimiz (s.a.v.) onlarca hadislerinde Zekatın ödenmesi için bizleri uyarması ihlasla zekatımızı verirsek Yüce Allah bizleri mükafatlandıracağına dair müjdelemiş, zekâtın ödenmemesi halinde yüce Allah'ın azabıyla da korkutmuştur bu nedenle Zekâtın ne derece önemli farz bir mali ibadet olduğu ortaya çıkmaktadır. Yüce Allah'ın bize verdiği mallardan Zekâtı vermemek ne kadar sorumluluk taşıdığını, bilmemiz gerekir.

Yukarıda yazılan 4- ve 5 nolu hadisler ve Nisa Süresi , 10. ayeti

“Yetimlerin mallarını haksız yere yiyenler ancak karınlarına ateş yemişlerdir.” ve ayrıca şu hadisi Şerifi **Kıyamet günü bir topluluk, ağızlarından alevler çıkar bir halde, mezarlarından kaldırılırlar”** diğer ayet ve hadisler gibi bunları da okuduğum zaman inanın sizin gibi tüylerim diken, diken oldu,

Zekât kimin malıdır., daha önce izah ettiğimiz gibi 1- fakirlerin, 2- Miskinlerin, 3- Borçluların, 4- yolcuların, 5- Allah yolunda olanların, yukarıdaki ayet ve hadis'e baktığımızda buna birde yetimler eklenmektedir.

Bunu şöyle izah edebiliriz, bir kişi malının zekâtını (öşrünü) vermezse o kişi Yüce Allah 'ın emirlerini, Peygamber Efendimizin sünnetlerini çiğnediği, emir ve sünnetlere asi olduğu gibi, ayrıca kimin hakkını (malını) yemiş olduğunu ve alacağı azabı da çok iyi bilmesi gerekir.

Kur’ân da seksen iki defa, Namaz, Zekatla birlikte zikredilmekte, ayrıca hadislerde de çok defa Namaz ve Zekatla birlikte zikredildiği görölmek-tedir. Bu da zekâtın dinimizdeki yerini ve namaz ile zekât arasındaki kuvvetli bağı göstermektedir.

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin.. ” (Bakara süresi ayet 43)

Zekât vermeyen kimlerin hakkını yiyor.

- 1- Fakirlerin,Hakkını,
- 2- Miskinlerin, “
- 3- Borçluların, “
- 4- Yolcuların, “
- 5- Allah yolunda olanların, “
- 6- yetimlerin, “

Yetimlerin malı deyince, yalnız aklımıza, o yetimin, varsa tarlası, arsası, parası, diğer mallarını yemek, dahil olduğu gibi, o yetim eğer fakir veya miskin ise o yetimin Zekât’ ta da hakkı vardır ve böylece, Zekatını vermeyen bir kişi yukarıda saydığım kişilerin hakkına tecavüz edip yemektir, nasıl ki bir kişi devletten vergi kaçırırsa veya KDV kaçırırsa 80 milyon kişinin hakkına tacavüz edip yiyorsa veya devlete ödeme yapmıyorsa, yukarıda isimleri geçen altı sınıfın mallarını bir nevi çalıp kendi mallarına katmaktadır. Çünkü Zekât onların hakkıdır. Zekat- sadaka vermeyip de kendi mallarına katanlar için Efendimiz (s.a.v.) ne buyuruyor.

Aişe (r.a.) Resulüllah (s.a.v.)

“Sadaka veya zekât bir mala karışırsa mutlaka onu bozar”buyurdu dedi.

Bezzar ve Beyhaki, Tergib ve Terhib c2,s,206)

Hafız Münziri der ki: Bu hadis iki anlama gelir.

Birincisi şudur:

“ Sadaka veya zekât malın içerisinde ayrılmazsa bilakis içerisinde bırakılırsa o malı helak eder. “

O manada Hz. Ömer’ rivayet ettiği : **“ Karada ve denizde telef olan mallar sırf zekâtı verilmediği için telef olmuştur.”** şeklindeki rivayet ettiği hadis delalet etmektedir.

İkinci mana şudur:

“ Bir adam ihtiyacı olmadığı halde zekât alır ve onu malının içerisinde karıştırırsa, işte bu zekât da o malı helak eder.”

İmam Ahmed de hadisi bu şekilde açıklamıştır.

Başka bir Hadiste, Enes'den rivayetle,
“ Zekâtı vermeyen kıyamet günü Cehennemdedir.” İbni Sad'ın Tabakafından.
Camiü's-Sağır c. 4 Sayfa 1505)

Malının Zekâtını verenler :

Yüce Allah buyuruyor.

“ Namazı dosdoğru kılın, (malınızın) zekatını verin, Peygamber'in (s.a.v.'in dediklerine) uyun ki, Allah merhametine nail olasınız.” (Nur süresi ayet 56)

Ebu Hüreyre (r.a.) 'den rivayet edildi: Resulullah (s.a.v.) çevresindeki ümmetine:

“ Altı şeye riayet edeceğinize söz verin cennete gireceğinize kefil olayım. “
buyurdu.

“ Onlar nedir Ya Resulüllah?” dedim.

Resulüllah (s.a.v.)

“ Namaz kılmak, zekât vermek, emanete riayet, zina etmemek, haram yememek, ve dilini muhafaza etmek.” Buyurdu. (Tergib ve terhib c.2, S, 184)

Hasan (r.a.) Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu dedi:

“ Zekât vererek malınızı koruyunuz. Sadaka vererek hastalarınızı tedavi ediniz. Dua ve niyaz ederek, bela dalgalarına karşı koyunuz.” (Ebu Davud mürselleri arasında rivayet etmiştir. Ayrıca Teberani, Beyhaki , ve Tergib ve Terhib c.2,s,186)

Ebu Eyyüb (r.a.) der ki: Bir adam Hz. Peygamber (s.a.v.)'e

“ Beni Cennete götürecek bir amal söyle .” dedi.

Resulullah (s.a.v.) :

“ Allah'a ibadet eder, O'na hiçbir ortak koşmazsın, namazı kılar. Zekâtı verir, akrabalarınınla devamlı iyi ilişkilerde bulunursun.” ((Buhâri ve Müslim)

Ebu 'd- Derda (r.a.) Rivayet ediyor. Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu dedi:

“ Kim beş şeyi inanarak yaparsa cennete girer:

1—Kim beş vakit namazı abdestine, rükûlarına, secdelerine ve vakitlerine dikkat ederek devamlı kılar,sa,

2- Ramazan orucunu tutarsa,

3-Gidip gelecek kadar parası olunca K â ' b e' yi ziyaret ederse,

4- İçinden gelerek seve seve zekâtını verirse...”

(Taberâni “ Kebir” de “ ceyyid isnad” la rivayet etmişlerdir.

A m r b. Mürre el- Cüheni (r.a.) der ki: Kudaa'dan sir adam Resulullah (s.a.v.)'a gelerek:

“ Allah’tan başka ilah olmadığına, senin Allah (c.c.)’ın Resulü olduğuna şahadet ettim, beş vakit namaz kıldım, ramazan orucunu tuttum, gecelerini de ibadetle geçirdim, zekât verdim.” diye konuşunca.

Resulullah (s.a.v.) :

“ Kim bunları yaparak ölürse sıdıklar ve şehidlerden olur.” buyurdu.
(Bezzar “ hasen isnad”la, İbn Huzeyme “ Sahih” İbn Hibban, ve Tergib Terhib c.2,s, 189)

Hadis No: 372 Cabir (r.a.) rivayet ediyor.

“ Malının zekâtını verdiğinde gelecek kötülükleri gidermiş olursun.”
(Hakim’in Müstedrek’inden C. Sağır c,1,s, 130)

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) zekâtın önemini şöyle belirtmiştir.

“ Allah’a karşı gelmekten sakının, beş vakit namazınızı kılın, ramazan ayı orucunuzu tutun, mallarınızın zekâtını verin, amirlerinize itaat edin, (bunları yaparsanız) Rabbinizin cennetine girersiniz.” (Tirmizi, Cum’a,80;Ahmed el-Müsned,5/251)

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor,

Allah yolunda mallarını harcayanlar, her başağı yüz taneli yedi başak bitiren bir (tohum tanesine) benzer (verimli bir tohum tanesi gibi kat kat sevap kazanır.) Allah dilediğinin sevabını kat kat yapar. O’nun (lütfu ve hazinesi) gayet bol ve geniştir. O (herkesin ne yaptığını) bilicidir. “ (Bakara süresi ayet: 261)

Zekât veren de alanda şu inceliğe çok dikkat etmesi gerekir.

Zekât veren, bu tüm nimetler Allah Teâlâ’dan’ olduğunu O’nun bir lütuf keremi olduğunu yüzde yüz bilmeli, ve malının zekâtını riyasız olarak müstahaklarına verdiği zaman Allah Teâlâ’ya Hamd şükür secdesi yapmalı Yüce Allah’a kulluk görevini eksiksiz olarak yerine getirmelidir. Bunu da unutmaması gerekir. Bu gün zekat verip dağıtıyorsa, yarın zekât’a muhtaç olabilir

Zekâtı alan ise, Allah Teâlâ’ya sonsuz Hamd şükür etmesi, Bu zekâtın kendisini gelip bulması yalnız Allah Teâlâ’nın bir lütuf keremi olduğunu bilmeli, zekât gönderici sadece bir aracı olduğunu unutmamalıdır. Esas nimeti veren Yüce Allah’tır. bu gün zekât alıyorsa Yüce Allah dilerse yarın zekât verme imkanı da onda da olabilir. her halimize, Rabbimize Hamd ve şükür etmeliyiz. İbadetimizde kulluluğumuzda kusur etmemeliyiz.

Şiir kitabımdan iki mısra şiir okuyalım mı?

Allah’ın Salih kulları kah bolluk halinde, kah yokluk halinde,
Kah bela ve musibet halinde, kah sıkıntı ve sabır halinde,
Kah hastalık halinde, kah sağlık halinde, kah zorluk halinde,

Allah'ın iyi kulları her halinde de Allah'a Hamd ve şükür ederler,
Yüce Allah bizleri başıboş yarattığını mı zannediyorsunuz.

Müslüman kimseye muhtaç olmadan helalinden çalışıp kazanacaktır,
Hem Rabbimize kulluk görevini ifa edecek, hem de dosdoğru çalışacaktır,
Yalnız bütün bağlılığını dünyaya verip, dünyayı gaye yapmayacaktır,
Yüce Allah bizleri başıboş yarattığını mı zannediyorsun.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

Cinleri ve insanları ancak (Beni bilmeleri ve) bana kulluk etmeleri için yarattım. (Zariyat Süresi Ayet 56)

Zekat vermenin zamanı ve şartı :

Zekâtın farz olduğu andan itibaren verilmesi gerekir. Yani elinizdeki mal, altın, gümüş veya paranın, nisap miktarı mallar üzerinden bir yıl geçmiş olması istenirse yıl doldurmadan öncede verilebilir. Zekat vermenin belli bir ayı olmadığı gibi Ramazan'ı da beklemeye gerek yoktur. Ancak zekât vermekle yükümlü oldukları andan itibaren en kısa zamanda zekâtlarını vermeleri uygun olur. ileri ki sayfalarımızda bu konuya tekrar değinilecektir.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Herhangi birinize ölüm gelip de, ‘Ey Rabbim! Beni yakın bir zamana kadar geciktirsen de sadaka verip iyilerden olsam’ ! demeden önce, size rızık olarak verdiğimiz şeylerden Allah yolunda harcayın.” (Münafikün süresi ayet 10)

Ayrıca ibadetlerin hemen yerine getirilmesi, İslâm'da genel bir prensip ve tavsiye edilen bir husustur. Çünkü;

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Hayırlı işlerde yarışınız.” (Bakara süresi ayet 148)

Zekâtın kişinin kişi'nin kendini beğenmediği veya eskiyip atılacak hale gelen eşyadan olmaması; kendisinin beğendiği, hoşlandığı şeylerden olması gerekir. Nitekim Kur'ân'da ;

“Ey iman edenler! Kazandıklarınızın iyilerinden ve yerden sizin için çıkardıklarınızdan Allah yoluna harcayın. Kendinizin göz yummadan alıcısı olmayacağınız bayağı şeyleri vermeye kalkışmayın ve bilin ki, Allah zengindir, övülmeye layık olandır.” (Bakara süresi ayet 267)

Başka bir ayet'te
“ *Sevdiğiniz şeylerden Allah yolunda harcamadıkça iyiliğe asla erişemezsiniz.*” (Âl-i İmran süresi ayet 92) buyrulmaktadır.

Zekâta Teşvik :

Şiir kitabımdan yalnız bir dörtlük şiir okuyalım mı?

Zekat vermekten sanki hep kaçtım.
Zekat verirsem, malım eksilir sandım ,
Oysa ne büyük hata ve günah yaptım,
ALLAH'ım günahım çoktur, Sana, karşı yüzüm yoktur, yoktur.

Yüce Allah Şöyle buyuruyor.

“ *Ey iman edenler! Kâfir olanlar bile birbirlerinin yardımcılarıdır. Eğer siz bunu yapmazsanız yer yüzünde bir fitne ve büyük bir fesad olur.*” (Enfal s.ayet 73)

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bu ilahi emrin yerine getirilmesi için pek çok beyanları ile Müslümanları zekâta teşvik buyurmuştur. Bazılarını kaydediyoruz.

“ Zekât, İslâmın köprüsüdür.”

“Mallarınızı zekâtla koruyun. Hastalarınızı sadaka ile tedavi edin. Belaya dua ile karşı koyun.”

“Malının zekâtını eda ettin mi üzerindeki borcu ödedin demektir.”

“ Malının zekatını ödedin mi kendinden onun şerrini def ettin demektir.”

“ Sadaka malın miktarını eksiltmez artırır.”

“ Zekâtını ödeyen üzerinde bulunan (fakirin) hakkını ödemiş olur. fazla vermek efdaldır; “ Farz zekatı öde. Zira o seni temizler Sıla-i rahmi eda et, dilenci, komşu ve fakirin hakkını gözet.”

“ Malınızın zekâtını vermeniz İslam'ınızı tamamlar.”

“ İslâm'ınızın kemali zekâtın ödenmesiyledir.”

“ Zekâtını ödeyen misafirine ikram eden, musibete uğrayanlara veren cimrilikten kurtulur.” (Kütüb-i Sitte Cilt 6. sayfa 347- 348)

Zekât kimlere verilir :

Zekatın kimlere verilebileceği Kur'ân-ı Kerim'in şu ayetinde bildirilmiş-tir.

*“Sadakalar (Zekâtlar) Allah’tan bir farz olarak ancak fakirler, düşkü-
ler, zekât toplayan memurlar, kalpleri İslam’a ısındırılacak olanlarla (özgürlüğe
kavuşturulacak) köleler, borçlular, Allah yolunda cihad edenler ve yolda kalmış
yolcular içindir. Allah hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.” (Tevbe s.ayet
60)*

Buna göre zekât verilecek kimseler şunlardır:

1- **Fakirler** : Nisap miktarından az bir malı olan, dinen zengin sayılmayan kimselerdir.

2- **Miskinler** : Hiçbir şeyi olmayan kimselerdir. Bunlar fakirlerden daha düşkün durumda olanlardır.

3- **Borçlular** : Borcundan fazla nisap miktarı malı bulunmayan ve borcunu ödemeyecek durumda olan kimselerdir.

4- **Yolcular** : Memleketlerinde malı olduğu halde, memleketinden uzak düşüp yolda parasız kalan, elinde bir şey bulunmayan kimselerdir. Bunlara memleketlerine gidebilecek kadar zekât verilebilir. Memleketine gidebilecek kadar parası varsa bu gibileri zekât verilmez.

5- **Allah yolunda olanlar**: Bunlar mali imkansızlığı sebebiyle savaşa katılmayanlar veya hac için yola çıkıp parasız kalanlar ile, işini gücünü bırakıp kendisini ilme veren kimselerdir. (Diyanet İşleri Başkanlığının İslamİlmihal kitabından Sayfa 276)

Zekâtın bu ayette sayılanlar dışında kalan kişi ve kuruluşlara verilmesi caiz değildir. Ancak aldıkları zekât ve fitreleri bir fonda toplayıp, bunu ayette belirtilen yerlere sarf ettikleri ve bilinen kendilerine her bakımından güvenilen kimseler eliyle yönetilen dernek, kurum ve yardımlaşma fonlarına zekât ve fitre verilmesinde dinen bir sakınca yoktur.

Fakirlere zekât verilirken şu sırayı gözetmek daha faziletlidir.

- a) Önce fakir olan kardeşler,
- b) Kardeş çocukları,
- c) Amca, hala, dayı ve teyzeler,
- d) Bunların çocukları,
- e) Diğer mahremler,

- f) Komşular,
- g) meslektaşlar,
- h) Zekât verecek kişinin bulunduğu köy ve şehir halkı,

Bir kimse kendi yakınları muhtaç durumda iken onları bırakıp başkalarına zekât verse, zekât borcunu ödemiş olmakla beraber sevabına nail olamaz.

Zekat malın bulunduğu yerdeki fakirlere verilir, bir başka yere nakledilmesi mekruhtur. Ancak başka yerdeki yakınları ve ihtiyaç sahipleri varsa, nakledilmesi caiz olur. zekât parasını günah yolunda harcayacak veya israf edecek olan kimselere vermek doğru değildir.

Şafii mezhebinde ise.. Zekâtın farızasının tahakkuk ettiği şehir ve belde de zekât almayı hak eden insanlar bulunduğu halde, yakın mesafede olsa bile başka mıntikalarda ki müstahaklara zekâtını gönderilmesi caiz olmaz. Zira gönderilecek olursa memleketteki yoksullara ve düşkünlere haksızlık edilmiş olur. oysa bu memleketteki yoksullarla düşkünlere, kendilerine verileceğini bekledikleri bu zekâta umut bağlamışlardır. Başka yere gönderilmesi durumunda umutları yıkılmış olacaktır.

Zekat hangi beldede toplanmış ise o beldedeki zekât müstahaklarına dağıtılmalıdır.

Yüce Allah buyuruyor ki:

Tanımayanlar onları tevazularından dolayı zengin zannederler. Onları görünüşlerinden anlarısın. Onlar iffetlerinden dolayı kimseyi rahatsız edip bir şey istemezler. (Bakara süresi ayet 273)

Bir Hikayenin Özeti :

Heybere gitmekte olan Hz. Ömer öğle üzeri mola verdiği bir yerde, Badiye Araplarından bir kadın gelip, Hz. Ömer'e şöyle dedi. " Ben fakir kadını, çocuklarımda vardır. siz müminlerin emiri beldemize bir zekât memuru tayin etmişsiniz ancak o topladığı zekattan bize bir şey vermedi. Allah rahmetini senden esirgemesin. Bize yardımda bulunması için ona emir vereceğini umarız dedi."

Bunun üzerine Hz. Ömer yanındaki görevliye, "Bana görev memuru Muhammed b. Mesleme'yi çağır dedi. mesleme kısa zamanda Hz. Ömler'in huzuruna çıktı. " Selam sana ey müminlerin emiri! dedi.

Hz. Ömer , Görevli Muhammed mesleme'ye şöyle dedi.

Yüce Allah'a yemin ederim ki, en hayırlılarınızın izinden gitmeye azami gayret göstermekteyim. Yüce Allah bu kadın yüzünden seni sorguya çekerse sen ne cevap vereceksin? " bu soru karşısında Muhammed'in gözleri yaşardı.

Hız. Ömer sözlerine devam etti, ben de, Resulüllah'ın sünnetine uymaya gayret göstermekteyim. Allah ve Peygamber ne buyrulmuşsa emirlerine uyma mecburiyetimiz vardır.

Ben seni bu yıl tekrar zekât memuru olarak gönderirsem, bu kadına bu sene ile geçen senenin zekâtını öde ama olabilir ki seni göndermem, böyle dedikten sonra Hız. Ömer bir deve getirilmesini emir etti. kadına bir deve yükü un ve zeytin yağı verdi. Kadına şöyle dedi.

Bunları al, ve Heyber'e yetişmek üzereyiz, orada bana yine gel dedi. Kadın Heyber'de yine Hız. Ömere gitti. Hız. Ömer yetkililere şu kadına iki deve daha verilmesini emir etti.

Hız. Ömer kadına şöyle dedi, Bunları al, Muhammed b. Meseleme size gelinceye kadar bunlar size yeter. Bu yılın ve geçen yılın zekâtını size verilmesi için kendisine emir ettim. " dedi. (Ebu Ubeyd , Kitab'ül Emvâl 558-559)

Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) Muâz b. Cebel'i yemen'e görevli olarak gönderirken ona şu talimatı vermiştir.

"Kendilerine Allah'ın zekâtı farz kıldığını, zenginlerden alınıp fakirlerine dağıtılacağını onlara haber ver." buyurmuştur. (Buhâri Zekat,1,41 Sadaka, 1,63. Müslim, İman,31. Tirmizi, Zekât 6)

Ayrıca zekât alma şartlarını taşısa bile (bunlara zekât verilmez.)

- a) Ana, baba, büyük ana ve büyük babalara,
- b) Oğul, oğlun çocukları, kız, kızın çocukları ve bunlardan doğan çocuklara.
- c) Müslüman olmayanlara zekat verilmez, fakat sadaka verilebilir. Zekât müslüman, miskin ve fakirin hakkıdır.
- d) Zekât: Cami, çeşme, yol ve köprü gibi yerlere de verilmez.
- e) Hanefi mezhebine göre, *Karı-koca da birbirlerine zekat veremez.* Şafii mezhebinde Zengin olan bir kadının vermekle yükümlü olduğu zekâtını fakir olan kocasına vermesi caizdir. Çünkü kadın zengin de olsa kocasının ve çocuklarının nafakasını temin etmekle yükümlü değildir. Şu halde zekât mükellefi bir kadın, malının zekâtını fakir olmaları halinde çocuklarına ve kocasına verebilir. Dayanak şu hadistir.

Abdullah b. Mes'ud'un (r.a.) eşi Zeynep, Hız. Peygamber (s.a.v.)'e bir adam göndererek " Kocam ve himayemde bulunan yetimlerime zekât verirsem geçerli olur mu? " diye sordu. Hız. Peygamber Zeynep(r.a.)'in bu sorusunu kendisine ileten kişiye şu cevabı vermiştir. ***"Evet, bunda kendisine iki sevap vardır: biri akrabalık, diğeri de zekat sevabıdır."*** (Buhâri, Zekât, 47)

Zekât vermek için malda bulunması gereken şartlar:

- 1- Malın nisap miktarı olması,
- 2- Malın hakikaten veya takdirenen artıcı olması,
- 3- Nisap miktarı malın üzerinden bir kameri yıl geçmiş olması,
- 4- Malın helal olması,

Zekât'a tabi mallar

Zekâta tabi mallar beş çeşit olup şunlardır.

- I. Altın gümüş ve bilimum paralar,
- II. Yerden çıkarılan maden ve gömüler,
- III. Öşür (Tarım ürünleri,)
- IV. Ticaret malları,
- V. Hayvanlar (Koyun, keçi, sığır ve develer.)

Nisap Miktarları (Zekât Oranları)

1- Hanefi Mezhebine göre : Altın 80.18 gr. (20 miskal) Şafii mezhebine göre, Kadınların aşırı kaçmayacak miktardaki takıları zekata tabi değildir. Kadının 200 miskali (818 gr.) aşmayan miktardaki kullanılması helal olan süs eşyalardan takılardan, aşırı miktarda sayılmadığı için zekâtтан muafır. Her iki Mezheplere göre, ayrı ayrı nisap miktarlarını aşarsa kırkta bir zekatı verilmesi gerekir.

Şafii mezhebinin esas aldığı ve dayanağı olan: hadisler şunlardır. Sevgili Peygamberimiz her iki hadiste şöyle buyurmuştur.

“ 20 miskalden az altında ve 200 dirhemde (gümüş) sadaka (zekât) yoktur.” (Ebü Ubeyd, Kitabü'l- Emvâl, s. 413)

Başka bir hadiste :

“ (Kadının kullandığı) ziynet eşyalarından zekât yoktur.”
(Beyhaki, Sünen, 4/138, Dârekutni, Sünen,1/250 ve Büyük Şafi İlmihali)

2—Gümüşün nisabı 561 gr. (200 dirhem) gerek Hanefi gerek Şafii bu nisap miktarlarını bulursa bunun kırkta birini zekat olarak vermesi gerekir.

3-- Her çeşit paralar. bu paraların altın ve gümüş nisabi tutarında,%2,5

4-- Toprak ürünleri (Öşür) Ticari Mallar. Topraktan elde edilen ürünlerden de belirli oranlarda zekât verilmesi gerekir. Bu hususta Diyanet İşleri Başkanlığının İslami İlmihali kitabının 275. sayfasındaki konuyla ilgili bir bölümünü aynen yazıyorum.

“Ebu Hanife’ye göre; Buğday, arpa, pirinç gibi tarım ürünleri ile karpuz, kavun, sebze ve meyvelerin hepsinden zekât verilir. Bunlardan nisap aranmaz. Azından da çoğundan da zekat verilmesi gerekir. Bu ürünlerin üzerinden bir sene geçmesi de şart değildir.

İmam Ebu Yusuf ve İmam Muhammed’e göre; ürünlerinden ve bir sene kalabilen diğer ürünlerden zekât verilir. Ancak bunlardan nisap şartı aranır. Nisap miktarı bin kg. dır.(Toprak ürünlerinin nisabi konusunda Maliki, ve Hanbeliler de aynı görüştedirler.) Bin kilodan az ürünlerde zekât gerekmez.

Bu itibarla ürün için günümüz tarım şartlarının getirmiş olduğu masraflar çıkarıldıktan sonra geriye kalan ürünün nisap miktarına ulaşması halinde tabii yollarla sulanan arazide on’da bir, masraf veya emekle sulanan arazide yirmi’de bir oranında zekât verilmesi gerekir. Nisap miktarına ulaşan bu ürünlerin üzerinden bir yıl geçmesi şartı aranmaz.”

Bu hususta da Şafii mezhebinde aynı Hanefi mezhebi gibi tabii yollarla nehir, yağmur, kanal veya barajla sulanıyorsa, nisaba ulaştığı zaman onda birinin (öşür) verilmesi gerekir. Şayet ekin ve meyveler hayvan ile çekilen su veya motopomla yahut satın alınan suyla sulanıyorsa, yirmide birini zekât olarak verilmesi gerekir.

Bununla ilgili bir Hadis-i Şerifte şöyle buyrulmaktadır.

“ **Yağmur, pınar veya göl suyu ile sulananda (ekin ve meyvelerde) onda bir; dolapla sulananlarda ise.. (ekin ve meyvelerde) onda birin yarısı (yirmide bir zekât) vardır.**” (Tecrid-i Sarih Tercemesi,5/32 ve Büyük Şafii İlmihali çağrı yayınları297)

Yalnız Şafii mezhebinde nisap Hanifi mezhebin görüşü gibi bin kilo değil 5 vesktir yani (653 kg.) her hangi bir ürünü olan zekata tabidir.

Hz. Peygamber (s.a.v.) bir hadisinde şöyle buyurmuştur.

“ **5 veskten az olan ürünlerde zekât yoktur.**” (Tecrid-i Sarih Tercemesi,5/32)

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ **Hasat günü hakkını (öşrünü) verin.**” (En’am Süresi ayet 141)

Bazı ürünler hasad günü yani harman yapılan veya meyvesi toplandığı zaman zekatı verilir. Bu ürünler veya meyve cinsinden olanlar, buğday, arpa, mercimek,

nohut, pirinç, çavdar, üzüm, hurma, mısır, ve bakla gibi gıda maddeleridir. Bu ürünlerin zekâta tabi oluşunun delili şu ilahi buyruklardır.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Bunlar ürün verince ürünlerinden yiyin. Hasat günü de hakkın (zekâtını) verin.” (En’âm Süresi ayet 141)

Başka bir ayet’te

“ Ey iman edenler! Kazandıklarınızın iyilerinden ve yerden sizin için çıkardıklarımızdan Allah yolunda harcayın. Kendinizin göz yummadan alıcısı olmayacağınız bayağı şeyleri vermeye kalkışmayın ve bilin ki Allah, her bakımdan zengindir, övülmeye layıktır.” (Bakara süresi ayet: 267)

5-- Koyun ve keçi: Hanifi veya Şafii mezhebine göre Kırk koyun veya keçi’ye, bir koyun veya keçi zekât verilir.

6— Sığır nisabı, Her iki mezhepte de otuzdur. Otuz tane sığırı bulunan bir kişi bunlar için zekât olarak bir yaşını doldurup iki yaşına girmiş bir buzağı verir buzağın dişisi vermek daha faziletlidir.

Zekât konusunda Mandalar da sığırlar gibidir.

7-- Deve: gerek Hanefi, gerekse Şafii mezhebinde, her beş deve de bir koyun veya keçi zekatı verilmelidir. .

At, katır, merkep için zekata gerekmez, ancak ticaret için beslenirse, bunların da ticaret malları gibi zekatlarının verilmesi gerekir.

Şafii mezhebine göre; Mescitlere vakfedilmiş olan arazilerden elde edilen ürünler, sahih görüşe göre zekata tabi değildir. Dayanak; (Zühayli, el-el- Fıkhü’l-İslami 3/1883.)

Diğer hayır kurumlarına vakfedilen arazilerin ürünleri de buna kıyaslanabilir.

Ancak, Hanefi mezhebi bu görüşü muhaliftir. Hanefilere göre vakıf arazilerinde yetişen ürünlerde Zekâta tabidir.

Şafii mezhebine göre; Şeftali, nar, incir, elma, kayısı gibi meyveler ile zeytin, bal, pamuk ve safran gibi ürünler zekata tabi değildir.

Hanefi mezhebine göre de; Odun, ot ve kalem yapmada kullanılan kamış hariç, yerden biten her türlü bitki zekâta tabidir. Bu görüşü dayanak olarak da şu hadisi şerif gösterilmektedir.

“ Yerin çıkardığı (bitirdiği) şeyde öşür vardır.” (Zeylai,Nasbü’rRâye, 2/384)

Hadis No: 7314, Sehl bin Sa’d (r.a.) rivayet ediyor

Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ Her şeyin bir zekâtı vardır. Bedenin zekâtı da oruçtur.”

(İbni Mâce, Siyam 44. Ve C. Sağır 4? 1412)

Hadis no: 7315 Sâbit 'den rivâyetle: Efendimiz(s.a.v.)şöyle buyurmuştur.

“ Her şeyin bir zekâtı vardır. evin zekâtı da misafir ağırlanan odasıdır.”

(Râfî'den ve C. Sağır C. Sayfa 1412)

Balın zekatı :

Fakihler balın zekatı hakkında iki ayrı görüş illeri sürmüşlerdir.

Balın zekâta tabi olmadığı hususunda Malikiler de Şafiiler muvafakat ederken, Hanefi ve Hanbeliler, balın zekata tabi olduğu görüşündedirler.

(Zühayli, el- Fikhü'l-İslami, 3/1888)

Maliki ve Şafilere göre: iki sebeple baldan zekât vermek gerekmez.

1- Tirmizi'nin şu sözü : Hz. Peygamber (s.a.v.) ‘den bu konuda mühim bir şey nakledilmemiştir.’ İbn. Münzir şöyle demiştir. Baldan zekât vermek gerektiği hususunda ne bir haber nede bir icma sabittir.

2- Bal sıvı bir madde olup hayvandan çıkmaktadır. Süte benzer süttten icmâ ile zekât vermek gerekmediğine göre baldanda zekat vermek gerekmez.

Ebu übeyd balın sahibinin zekâtının ödemekle emredilmesin ve buna teşvik edilmesini tercih ederek, zekâtın verilmemesini çirkin görmüştür. Bal sahiplerinin günahlarından emin olunmaz. Ancak zekâtı onlara farz değildir.

(İslam Fikhi Ansiklopedisi, Risale, Zaman, c,3, s, 312)

)

“ Bala zekât düşeceği hususunda hiçbir sahih rivayet yoktur. ”

(Buhâri Kütüb-i Sitte c,6,s,409)

Hanefiler ile Hanbelilere göre, Baldan öşür vermek gerekir. Ancak Ebu Hanife şöyle diyor. Eğer bal öşür toprağında elde edilmiş ise, bundan öşür vermek gerekir. Elde edilen bal ister az ister çok olsun fark etmez. Harac topraklarında elde edilen baldan öşür vermek gerekmez.

Bal hususun da

Hadis no: 2036 İbnu Ömer(r.a.)anlatıyor. Resulüllah Efendimiz (s.a.v) buyurdular ki:

“ Balda on tuluk için bir tuluk zekât vardır.”

(Tirmizi, Zekât,9,(629) Kütüb-i Sitte Cilt 6. Sayfa 409)

Ayrıca: Ebu Seyyare el- Mutâi'nin rivayet ettiği hadis “ Ebu Seyyare şöyle demiştir. “ **Dedim ki, Ya Resulüllah! Benim arılarım vardır.**” bunun üzerineHz. Peygamber (s.a.v.) “ **Onun öşrünü öde** “ buyurdu.

Önemli Not :

(Zekât Oranı olan,Nisab ve Öşür ile ilgili daha geniş bilgi İslami ansiklopediye, Şafii iseniz Şafii ilmihaline bakınız.)

Zekât verilince niyet edilir, çünkü; niyet farzdır.

Niyetsiz yapılan hiçbir ibadet sahih olmadığı gibi, Zekât verilince de niyetini kalp ile yapılması gerekir. Fakire verirken “ Bu malımın zekâtıdır Demek şart değildir..” zekat verirken o parayı, altını, veya hangi maldan zekatını veriyorsa onu niyet edip ayırması gerekir ve en kısa zamanda zekatı kime veriyorsa ona temlik etmesi lazımdır yani onun mülkiyetine geçirmesi gerekir. buna çok dikkat etmeliyiz, Zekât niyeti olmaksızın zekat diye verilen mal veya para zekât yerine geçmez. Sıradan bir sadaka olur.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bir Hadisinde şöyle buyurmuştur.

“ Ameller ancak niyetlere göre değerlendirilir. Herkesin niyet ettiği ne ise eline geçecek ancak odur ”(Tecriid-i Salrih Tercemesi 1/1. ve Büyük Şafii ilmuhali çağrı yayınları s. 309)

Yüce Allah kimi insanları zengin, kimilerini de yoksul kılmıştır.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Allah rızık konusunda kiminizi kiminizden üstün kıldı.” (Nahl sür, ayet 71)

Rızık konusunda üstün imkânlarla kılınanların, bu hususta geri kalanların eksikliklerini telafi etmeleri, yoksulluklarını tedavi etmeleri dini olduğu kadar insani bir görevdir. Zenginler bunu yoksullara karşı bir nimet (veya minnet) olarak değil görev olarak yapmak durumundadırlar. Çünkü Zekât yoksulun hakkıdır.

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ Mallarında (yardım) isteyen ve (iffetinden dolayı istemeyip) mahrum olanlar için bir hak vardır. “ (Zâriyat süresi ayet: 19)

Zekâtı açıkça verilmesi efdaldır.

Zekâtın aleni (açıkça) verilmesi efdaldır. (daha çok sevaplıdır. Çünkü zekâtın bu veçhiyle veren, başkalarına bir imtisal (örnek) numunesi olmuş olur. ve kendisini başkasının süi zanından kurtarır. Zekât, bir fariza olduğundan bunun edasında (zekâtı açıkça verilmesinde) bir sakınca görülmemekte zekât, bir farz (ibadet olduğundan) açık verilmesi gizli verilmemesinden daha makbuldür ancak; zekat veren havalara girerse, kendisini o zekati verenlerden üstün tutarsa kibir yaparsa, riya yaparsa ucup yaparsa yani bunları yapmayacağından emin değilse şeytana ve nefesine söz geçiremiyorsa, kendisinden emin değilse o zaman zekati gizli vermesinde bir behis yoktur.

*Nafile ibadetlerde sadakalarda ise böyle değildir. Onları gizlice verip gösteriş ihtimalinden kaçınmak efdaldır. (çünkü ona riya karışır. Allah korusun)
En doğrusunu Allah Teâlâ bilir.*

NOT: Ayrıca bu kitabın sadaka, ve riya konusuna bakınız, çok genişçe bu önemli konulardan bahis edilmiştir.

Zekat Vermenin Hakikati

Namazın hakikati ve sureti olduğu gibi, Zekât'ında bir hakikati vardır. Zekâtın hakikati ve esası bilinmezse, zekât ruhsuz, hakikatsiz bir suret olur. hakikati şu üç derecedir.

BİRİNCİ DERECE : *İnsanların Allahu Teâlâ'yı sevmek ve onu dost tutmakla emredilmiş olmalarıdır.* Allahu Teâlâ'yı sevmiyorum diyen bir mü'min yoktur. hattâ, hiçbir şey'i Allahu Teâlâ 'dan çok sevmemekle me'murdurlar. Bâhusus Kur'ân-ı Kerim'de buyruluyor.

“ Yâ Muhammed, onlara söyle: Eğer babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, hanımlarınız, akrabalarınız, uğruna kavga ettiğiniz mallarınız, iyi olmamasından korktuğunuz ticaretleriniz, beğendiğiniz ve rahat oturduğunuz evleriniz; Allah 'dan, Resulü'nden, ve O'nun yolunda cihad etmekten sizin için daha kıymetli ise, gözünüzü Allah-u Teâlâ'dan gelecek emir için yolda olsun. Allah haddi aşanlara hidayet vermez.” (Tevbe süresi ayet: 24)

Allah-u Teâlâ 'yı her şeyden çok seviyorum demeyen bir Mü'min yoktur. hakikaten öyle olduğunu zanneder. O halde, bir kimsenin elinde bulunmayan kuru bir iddia ile gururlanmaması için bir izah da bulunmak ve bir nişan vermek icap ediyor. Mal, insanın sevdiği şeylerden biridir.

Allahu Teâlâ insanı bununla imtihan ediyor ve buyuruyor ki:
“ **Eğer iddianda haklı isen, âşığı olduğun bu malı feda eyle, ve bizi sevmekteki derecenı anla,**” bunu anlayanlar üç kısımdır.

1- SİDDIKLAR : Onlar her şeyi feda eylediler. “ **iki yüz dirhemden beş dirhem vermek, bahillerin işidir.** “ bize lâzım olan, sevgimizin sevgisi için iki yüz dirhemi de vermektir.” Dediler. Hususan Ebû Bekri’s-Sıddık (r.a.)bütün malını verdi.

Resulüllah buyurdu: “ *Evdekilere ne bıraktın?* “

Hz. Ebü Bekir (r.a.) cevabında

“*Allah’ı ve resulünü bıraktım.*” dedi. Hazreti Ömer (r.a.) malının yarısını verdi. Resulüllah, Ona da “ *Evdekilere ne bıraktın?*” diye sordu Hz. Ömer (r.a.) “ *yarısını bıraktım*”. diye cevap verdi. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) “ *Aranız- daki fark, sözleriniz arasındaki fark gibidir.*” Buyurdu.

2- SÂLİHLER : Salihler, Allahu Teâlâ’nın iyi kulları malı bir defa da elden çıkarmadılar ve ona güvenmediler. Yanlarında saklayıp, fakirlerin ihtiyaçlarını ve iyilik yapmak, hayır işlemek yollarını gözettiler. Kendilerini fakirlerle bir tuttular. Zekât miktarı vermekle yetinmediler. Yanlarına fakir fukara gelince onları kendi ev halkından saydılar.

3- İYİ İNSANLAR : Bunlar, iki yüz dirhemden; beş dirhem den fazla veremediler. Farzı yapmakla yetindiler, emri severek, beğenerek ve vaktinde yerine getirdiler. Fakirlere hiç minnet etmediler. Bu ise en aşağı derecedir. Çünkü Allahu Teâlâ ‘nın kendisine verdiği iki yüz dirhem gümüşten yine O’nun emri ile beş dirhemi vermeyenin Allahu Teâlâ’yı sevmekten nasibi yoktur. beş dirhemden fazla vermeyenin sevgisi gayet zayıf olup, bahil dostlardan sayılır.

İKİNCİ DERECE : *Kalbi bahilliğin, cimriliğin bulaşıklığından ve pisliğindentemizlenmektir.* Çünkü kalbdeki bahillik, Allahu Teâlâ’ya yakınlığa layık olmayan bir pislik gibidir. Bâhusus zehirdeki necaset, pislik; insanın namazdan uzak olmasına sebep oluyor. bahillik pisliği mal vermedikçe temizlenmez. Bunun için, bahillik pisliğini silip temizleyen zekât, içersinde necaset yıkanan bir dere gibidir. Ve yine bunun içindir ki, Peygamber Efendimize (s.a.v.)’e ve ehli beytine zekât ve sadaka vermek haramdır. Onun mansabını insanların mallarının kirlerinden korumuşlardır.

ÜÇÜNCÜ DERECE : Nimete şükür etmektir. Mal bir nimettir. Çünkü dünyada ve ahirette Mü'minin rahat olmasına sebep oluyor. o halde, namaz, hac ve oruç, beden nimetinin şükürü olduğu gibi; zekât da, mal nimetinin şükürüdür. Bu nimet sebebiyle kendisinin kimseye muhtaç olmadığını, fakat kendisi gibi bir müslümanın zavallı ve muhtaç olduğunu görünce kendi kendine, o da benim gibi Allahu Teâlâ'nın kuludur. Beni ona muhtaç etmeyen ve onu bana muhtaç edene şükretmeliyim. “ Onu sevmeliyim. (Kulluk görevimi eksiksiz yapmalıyım.) olmaya ki bu mal bir gecede benden alınır. şayet kusur edersem, beni onun gibi, onu da benim gibi yaparlar.” Demelidir.

(*İşte*) *Bu hakikatleri bilen ibâdeti, mânâsız bir suret olmaktan kurtulur.*

Peygamber efendimiz buyuruyor ki:

“ Her ne kadar (yapan için) fetva verseler de sen (bunun doğru olup olmadığı hususunda) kalbine danış,” bu son kısmı iki defa tekrarladi. (Nura doğru c. 4..sayf 592)

ZEKAT VERMENİN (BAZI) EDEP VE İNCELİKLERİ :

Konuya bir Hadis-i Şerifle başlayalım.

Enesb. Malik (r.a.) der ki: Temim kabilesinden bir adam Resulüllah'a gelerek:

“ Ya Resulüllah ! büyük servet sahibiyim, akrabalarım, akarım ve halkıh istifade ettiği gelir kaynaklarım var. Ne şekilde hareket edeceğimi, nasıl harcayacağımı bana öğret.” dedi.

Resulüllah (s.a.v.) de:

“Malının zekâtını ver. çünkü zekât seni tertemiz yapar. Akrabalarına harca, muhtaçların komşu ve fakirlerin hakkını gözet.”

“ İmam Ahmed rivayet etmiştir. Raviler Sahih hadisravileridir. Ve Tergis ve TerhibC. 2, Sayfa 182)

İbadetinin devamını, ruhsuz olmamasını ve çok sevaba kavuşmasını isteyenin şu yedi vazifelere (bu tasfiyelere) dikkat etmesi gerekir.

BİRİNCİ VAZİFE : **“Zekât vermekte acele etmektir.”** Bir sene içinde farz olmadan yâni sene dolmadan önce verilmelidir. Bununda üç faydası vardır.

1- İbadete rağbeti artar. Çünkü farz olduktan sonra vermek zaruridir. Vermezse cezaya müstahak olur. O halde sonra vermek sevgiden değil korkudandır.

2- Fakirlerin kalbini erkenden sevindirmiş olur. Beklenmedik anda sevindirdikleri için o kimseye daha halis dua ederler. Onların duası ise bütün âfetlere engel olur.

3- Zamanın engellerinden emin olur. çünkü geciktirmede zararlar çoktur.

Büyüklerden (Takva sahibinden) birinin helâda iken kalbine, gömleğini bir fakire vermek geldi. bir müridini çağırdı hemen orada gömleğini çıkarıp müride verdi. Müridi, “ Dışarı çıkıncaya kadar niye sabır etmediniz? ” deyince (takva sahibi adam) “ Aklıma beni bu işten men edecek bir düşüncenin gelmesinden korktum.” dedi.

İKİNCİ VAZİFE : Eğer bir miktar zekât verecekse, muharrem ayında vermelidir. Çünkü senin ilk ayıdır. Ve muhteremdir. Yahut da ramazan ayında vermelidir. Çünkü vakit ne kadar kıymetli ise, sevap da o nisbette çok olur. Peygamber efendimiz (s.a.v.) insanların en cömerdi idi. Nesi olsa verirdi. Ramazanda yanında bir şey saklamaz, tasaduk ederdi.

ÜÇÜNCÜ VAZİFE : Zekâtı gizli verip, açıkta vermemelidir. Riyadan gösterişten uzak, ihlâsa yakın olur. çünkü gizli sadaka, Allahu Teâlâ'nın gazabını, kızgınlığını söndürür. Hadis-i Şerif'te buyruldu ki: “ **Yedi kişi kıyamette Arşın gölgesinde bulunur: Biri adaletle iş yapan Devlet Reisi ; biri sağ eliyle verdiği sadakayı sol eli görmeyen kimsedir.** ” Adaletle iş yapan bir devlet reisinin işiyle (gizli sadaka verenin) aynı derecede olmasına dikkat buyurun.

Hadisi şerif'te : “ **Gizli sadaka verenin sevâbı gizli yazılır, âşikare verenin âşikâre yazılır. Eğer, ben böyle bir iş yaptım derse, her iki amel defterinden de silinir. Riya defterine yazılır.** ” buyruldu. (Kimyâ-yı Saadet S.144)

Bu yüzden geçmiş büyükler sadakayı gizlemekte o kadar illeri gitmişlerdir ki, dillenen bir körün eline parayı koyar tanınmaması için konuşmazlardı. Öyleleri vardı ki, dillenen uyumuş olan bir fakirin eline parayı koyar, yahut elbisesine bağlarlardı.; ta ki uyanıp kimin verdiğini anlamasın.

Bazıları fakirin geçtiği yola atardı. Bâzıları vekiline verip, fakire vermesini söylerdi. Bütün bunlar fakirin vereni tanınmaması için idi. Çünkü kalabalıkta (fakire sadaka) verirse kalbinde riya belirleyeceğinden korkardı (korkarlardı)

Kalabalıkta vermekle cimrilik kalbinden silinirse de, riya meydana çıkabilir. Bunlar insanı helâke götüren sıfatlardır. Fakat cimrilik akrebe; gösterişte yılanı benzer. Yılan akrepten kuvvetlidir. (yani tehlikenin birinden kurtulursa, daha korkunç olana düşür)

DÖRDÜNCÜ VAZİFE : Zâhirden riya emin ise kalbini riya temizlemiş ise, kalabalıkta verdiği zaman başkalarının da vereceğini ve severek vereceklerini biliyorsa, bu kimsenin böyle yapması daha iyidir.

Bu insanların kendini medhetmesini ve kötölemesini aynı tutan kimsedir. (bu kişiler) işlerini Allahu Teâlâ 'nın bilmesini kâfi gören kimsedir.

Bu hususta bir dörtlük şüirimden okuyalım mı?

*Senin halkla ne alacağın vereceğin vardır,
Bilmişler, veya bilmemişler sana ne faydası vardır,*

*Kimseye derdini açma melekler bile bilip yazmasın,
Şeytanda bilip, sana vesvese verip riyaya dönüştürmesin,
ALLAH seni biliyor ya, başkasının bilmesine sana ne faydası vardır.*

BEŞİNCİ VAZİFE : (*Sadaka verdiği kişinin*) *başına kakmak ve kızmak ile verdiği sadakayı yok etmemelidir.*

Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“Sadakalarınızı minnet ve incitmeyle yok etmeyiniz.” (Bakara süresi Ayet

264)

Mesela sadaka verirken yüzünü ekşitmek, alnını buruşturmak, kötü söz söylemek, fakirlik ve dilenme sebebiyle onu aşağı görmek ve ona hakaret edercesine bakmak gibi (davranışlarda bulunmak zekât verirken ona zor gelmek, hiçte hoş bir hareket değildir).

(Bu gibi hareketleri Allah hiçte hoş karşılamaz,) bir kimseye bir gümüş verip, karşılığında belki bin gümüş alması zor geliyorsa (demek ki bu kardeşimiz hala Zekâtın ne olduğunu fevkinde veya farkında değil bilinçli olmadığını farkına varmalıdır, belki); O bu zekat ile Firdevs-i Â'layı (cenneti) ve Allah Teâlâ'nın rızasını kazanacaktır. Kendini de (belki) cehennemden kurtaracaktır. Buna inanıyorsa, ona nasıl zor gelir? (nasıl kırıncı olur, o seve seve zekâtını vermezse şaşarım).

(o kişinin büyük yanılığısı) şudur ki, kendini zengin olmakla, fakirden üstün olduğunu zanneder. Halbuki kendisinden beş yüz sene önce cennete gidecek olanın o fakir olduğunu bilmez. Derecesinin daha yüksek olduğunu Allahu Teâlâ'nın katında şeref ve iftiharın zengine değil, fakire verildiğini anlamaz. Onun bu dünyada şerefli olmasının nişanı , Allahu Teâlâ'nın zengini, ihtiyacından fazla nasip etmemesi ve ihtiyacı kadar fakirlere vermesini ona farz kılmasıdır. O halde hakikatte zengin, bu dünyada fakir için çalışmaktadır. Öbür dünya da da fakir zenginden beş yüz sene önce cennete girecektir.(diye hadisi şerif vardır).

ALTINCI VAZİFE : (Zekât verirken) minnet etmemelidir. Yani yaptığı iyiliğe karşılık beklememelidir. Minnetin aslı bilgisizliktir, (bazı kişiler bir) fakire iyilik ettiğinde, ona bir nimet verdiğiğinde, fakirin kendi eli altında olduğunu zanneder. Böyle sanmasının alameti, fakirin kendisine fazla hizmet yapmasını, işini görmesini önce selam vermesini ve her şeyde (ve her kesten) daha çok hizmet etmesini beklemesidir. Eğer bir kusur ederse, ona önceden yaptığı iyiliği çok görüp ve hatta **“ben ona şöyle iyilikte bulunmuş-tum.”** der. buda çok bilgisizlik (ve yanlıştır.)

Hakikatte ise fakir ondan zekât kabul etmekle, ona iyilik etmiştir. (belki) onu cehennem ateşinden kurtarmıştır. Kalbini cimrilik pisliğinden temizlemiştir.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bir hadisi şerifte şöyle buyurmuştur.

“Sadaka önce Allahü Teâlâ'nın lütuf eline, sonra fakirin eline düşer.”

O halde yalvararak fakire (zekat ve sadaka) vermelidir. Başına kalkarak (asla) değil.

Zekâtın hakikati hakkında bu üç sırı öğrendikten sonra başa kalkmanın ne kadar yanlış olduğu zayıflık olduğu anlaşılır.

Minnetten başa kalkmaktan kaçmak, kurtulmak için geçmiş büyükler o kadar illeri gitmişlerdir ki, fakirin huzurunda ayakta durup, tevâzu ederek, büzülerek ona zekâtı takdim etmişlerdir. Sonra da, bunu benden kabul et diye yalvarmışlardır. Bazıları da elini alttan tutup, para yukarı gelmek üzere fakire uzatmışlar ve fakirin elini üstte kalmasını temin etmişlerdir. Çünkü, “*üstteki el, alttaki elden hayırlıdır.*” buyrulmuştur. (H. Pasaya,9; Zekât,18; M. Zekât, 94-97,106)

Zekâtı yalvararak vermek yakışıır.

(Büyük bir zat, fakire sadaka, veya zekat verince) fakirden dua istemeye uğraşmazlardı ki, bir iyilik temin ettim diye akıllarına gelmesin. Hakikatte iyilik yapan fakir olmuştur. çünkü, seni bu yükten bu düşünceden kurtardı, ona senin teşekkür etmen gerekir. çünkü veren el alan elden üstündür hadisini unutmaman lazım, kibre, yes'e riya'ya asla geçit vermemen lazım, zekatını verince Allah Teâlâ'ya en az iki rekat Hamd ve şükür namazı kılman çok evdaldır, zekat verme herkese nasip olmaz, çünkü bazısının malı yok zekatını versin bazısının malı çok zekatının yarısını verir yarısını vermez kimisinin de malı neyse ihlasla onun tam zekatını verir işte takva budur.

Süfyân es-Sevri, Yusuf b. Esbat'a şöyle der: Sana iyilik yaptığım zaman, senden fazla bu yaptığım iyilikle sevinirim. Çünkü o iyiliği Allah Teâlâ'nın bana bir nimeti olarak görmekteyim.

BİR KISSANIN Özeti

Sa'lebe bin Ebi Hâtıb dedi ki:

Ya Resulüllah! Ordumuza, fakir ve muhtaç kişilere yardım etmek için çok mala sahip olmak istiyorum, ne olur duâ buyurun zengin olayım.

Bunun üzerine Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurdu:

“ (Ya Sa'lebe! Şimdiki halin, zengin olacağın zamanki halinden çok daha iyidir. Çok mala sahip olursan, şükürünü eda etmekte güçlük çekersin.) ”

Bu kimse isteğinde çok ısrar edince, Peygamber (s.a.v.) Yüce Allah'a duâ 'da bulundu. o kimse kısa zamanda sürülerle develere, koyunlara ve çeşitli mallara sahip oldu, bu malları işini artırdı, işlerinin çokluğu yüzünden gün geçtikçe sohbetleri, sonra cemâatleri, daha sonra da Cuma namazına bile gelemez oldu veya gelmedi bunları hepsini malları yüzünden terk etti.

Zekât verme zamanı gelince Peygamberimiz (s.a.v.) görevliyi bu kişinin yanına gönderip mallarının zekatını vermesini buyurdu.

Adı geçen kişi mallarının zekâtını ayırdı, fakat gözüne çok göründü, bu arada iblis'i lane işe karıştı, (Bu malları seninle mi kazandılar ki, veriyorsun. Deyip Sa'lebe'nin aklını çeldi (vesvese verdi.)

Bunun üzerine Sa'lebe, zekât için gelen görevliyi oradan kovdu siz haraç istiyorsunuz dedi, görevli de gelip durumu Peygamberimize söyleyince; Peygamberimiz (s.a.v.) (*Sa'lebe zarar etti*) buyurdu.

Aradan çok geçmeden mallarının yarısını kurtlar yedi, yarısı hastalıktan öldü, derken hiç malı kalmadı. Ve eski halinden daha kötü durumlara düştü, fakat iş isten geçmişti. Sa'lebe de helak oldu gitti.

YEDİNCİ VAZİFE : malından iyi, güzel ve helâl olanı vermelidir. Çünkü şüpheli olan ibadete layık olamaz. Allahu Teâlâ temizdi, ancak temizi kabul eder.

Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ Alçak ve aşağı şeyden nafaka vermeyi kasd etmeyin . o aşağı şey'i size verseler almazsınız. Kendinizin göz yummadan alıcı olmadığınız adi şeyleri sadaka olarak vermeyiniz.” (Bakara süresi ayet: 267)

Bir kimse misafirin önüne kötü bir şey koyarsa, onunla alay etmiş veya ehemmiyet vermemiş olur. en fenasını Allahu Teâlâ'ya vermek ve en iyisini O'nun kullarına vermek nasıl câiz olur? kalbe iyi gelmeden verilen sadakanın kabul olmayacağından korkulur.

Peygamber Efendimiz (s.a.v) Efendimiz şöyle buyurmuştur.

“ Bir dirhem gümüş sadaka verir ve binlerce dirhemden kıymetli olur. bu da en iyisini vermek ve seve seve vermekle olur. “ (Kimya-yı Saadet sayfa 146)

ZEKÂTIN KAZASI :

Zekâtın kazasını yapması için mülke sahip olduğu (mallarına zekâtın düştüğü) ilk günden itibaren hesabını yapar malın zekâtını çıkarır; şayet malının bazı seneler zekâtını vermiş, bazı seneler vermemiş ise.. bu durumda zekâtını vermediği seneler zekâtını verir. tıpkı namaz ve oruç farzında olduğu gibi hareket eder.

VERGİ ZEKAT YERİNE GEÇER Mİ?

Vergi ve zekât bazı yerlerde birbirlerine benzemekte ise de birçok noktada birbirlerinden ayrılmaktadır.

Zekâtı Yüce Allah Teâlâ emretmiş, vergiyi ise insanlar koymuştur. Hedef, oran, miktar, sarf edilecekleri yer ve şahıslar bakımından zekât ile vergi birbirlerine benzememektedir.

Zekât farz bir ibadettir. ibadetlerde teakkul (akıl yürütmek) değil, taabbüdilik (Allah emretti diye yerine getirilmesi) esastır.

Zekât özellikle yoksul ve düşkünler için sürekli destek sağlayan bir kaynaktır. Vergi ise böyle olmayıp yetkili makamlarca artırılıp eksiltebileceği gibi tamamen kaldırılabilir de. Bütün bunlar bir yana zekât, Müslümanın yerine getirmekle yükümlü olduğu bir ibadettir. verilirken ibadet niyetiyle verilir. Vergi ise sosyal devletin bazı hizmetleri yürütebilmesi için vatandaşlarından belli sürelerde tahsil ettiği belli miktardaki tahsilattır. Verirken niyet şartı aranmaz, dolayısıyla bunlardan birinin, diğerinin yerine geçmesi mümkün değildir.

Zekât olarak verilmesi gereken malın kıymetinin para olarak verilmesi :

Hanefi Mezhebine göre; Malların zekâtı mal olarak verilebileceği gibi değerleri para olarak da verilebilir.

Şafii Mezhebine göre; hayvanların zekatını da kendi cinslerinden vermek gerekir. Zekât olarak verilmesi gereken hayvanın yerine kıymeti kadar para vermek caiz olmaz.

Bununla ilgili olarak Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ Her otuz sığır için erkek veya dişi bir buzağı zekât olarak verilir. Her kırk sığır için de bir müsinne (üçüncü yaşında dişleri çıkan sığır) zekât olarak verilir.” (Tirmizi, Zekât, 5 .)

Ancak bazı zaruret halleri bu hükümden istisna edilmiştir. Mesela beş deve için zekat olarak verilmesi gereken bir koyun, araştırılıp ta bulunmazsa, mal sahibi bir koyun değerini takdir edip para olarak verilebilir.

Yine Şafi mezhebinin görüşüne göre, Ekin ve meyvelerin zekâtında da kendi cinslerinden vermek gerekir.

Konuyla ilgili bir rivayet şöyledir.

Resulüllah (s.a.v.) buyurdular ki: **“ Nehir ve yağmur sularının suladığı şeylerden (Zekât olarak) öşür (onda bir) alınır. (Hayvan ve) dolapla sulananlardan ise öşrün sayısı (yirmide bir) zekat alınır.** (Müslim, Zekât7: Ebu Davud, Zekât 11; Nesâi, Zekât 25)

Bu hadis-i şerifin ifadelerinden de anlaşılacağı gibi zekât, ürünün kendisinden verilecektir. zekât olarak verilmesi gereken ürünün yerine kıymetine eşit miktarda para veya başka bir şey verilemez. Unutulmamalıdır ki zekât bir ibadettir. ibadetlerde taabbüdilik (öğretildiği gibi yapmak) esastır. İfa edilişlerinin nicelik ve niteliklerine ilişkin ilâhi emre uymak gerekir. Bu ölçüler, akıl yürütülerek değiştirilemez.

Zekât ve Namaz birbirine bitişiktir, Çünkü;
Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Namazı dosdoğru kılın, zekât verin.”

Açıklaması: Namaz kılıp da verebilecek durumda olduğu halde, zekât vermeyen kimsenin namazı kabul olmaz; Zekâtını verip de namaz kılmayan kimsenin de zekâtı kabul olmaz.

Din alimlerinden biri diyor ki :

Hz. Ali (r.a.) 'a sorarlar: Nisab üstü param var yüzde kaç lira zekât vereceğim?

Hz. Ali (r.a.) şöyle cevap verir. sizin için mi benim için mi ?

Adam : Ya Ali sizin için nasıl benim için nasıl?

Hz. Ali şu cevabı verir. Sizin için yüzde iki buçuk yani kırk liradan bir lirası zekattır. Benim için ise hepsi zekâttır!

Şabi (r.a) ‘den bir kişi şöyle bir soru sorar.

“ Zengin malından, zekât dışında herhangi bir hak var mıdır.”

Şabi Hz. leri şöyle cevap verir. “ Evet vardır. Sen Allah-u Teâlâ'nın şu ayetini oku- madın mı? “

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“(Namazda) yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz hayır değildir. Hayır sahipleri Allah' a ahirete, meleklerine, (Allah'ın indirdiği) kitaplara Peygamberlere inanan; Allah sevgisiyle mala olan sevgisine rağmen onu (fakir) akrabaya, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, dilenenlere, esirlere harcayan

Hz. Ömer Diyor ki:

“Şüpheli de olsa kazanç, dilencilikten daha hayırlıdır.”

Büyük zatlardan biri der ki: “Yapılan ibadetler küçümsendikçe,

Allah yanında büyür ve değeri artar. İşlenen günah büyük sayıldıkça Allah yanında küçülür. “

namaz kılan, Zekât (sadaka) veren, verdiği sözü yerine getiren, sıkıntılı ve zorlu zamanlarda, sabreden kişilerdir. İşte sözünde duranlar ve Allah'tan korkanlar onlardır.” (El- Bakara süresi ayet 177)

“ Malda zekât'tan başka da hak'lar vardır diyen gurup şu ayeti delil olarak göstermişlerdir.

“ Ki onlar (müminler) namazı dosdoğru kılarlar kendilerine verdiğimiz rızıktan hak yolunda harcarlar.” (El- Enfal Süresi ayet 3)

Bir kimsenin zekât verecek malı yoksa,

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyuruyor.

“ Kimin zekât verecek malı yoksa: “ Allahümme salli alâ Muhammedin abdike ve Resulike ve alâ – müminine ve’l mü’minât ve’l- müslimine ve’l müslimat.” (Allah’ım kulun ve elçin Muhammed’e mü’min erkeklere ve mü’min kadınlara, Müslüman erkeklere ve müslüman kadınlara salât (rahmet et) ” desin bu söz onun için zekât yerine geçer.” buyurmaktadır.(Kütüb-i Sitte Cilt, 6.Sayfa 347-348)

Ölüye (Cenazeye) Zekât verilir mi?

Zekât parasından cenazeye sarf etmek istenirse bir fakire denir ki,: ben zekâtımdan şu fakir cenazesine yardım etmek istiyorum, Zekâtın parası ölüye verilmeyeceğinden bu parayı zekâtıma mahsuben sana vereyim, sen de kabul edip bana bağışlarsın! Bende bu paradan biraz sana vereyim, kalanı da cenazeye harcarım, olmaz mı? işte fakir buna razı olursa böylece yapılır. Hem zekât borcu ödenmiş hem de cenazeye yardım yapılmış olur. (Amentü Şerhi s. 198)

ZEKÂT İLE İLGİLİ BAZI MESELELER

1- Zengin bir kimse, kiracı olarak oturan fakirden ücret almayı bunu zekâtına saysa, zekâtını ödemiş olmaz. Çünkü zekâta mal ve paranın fakirlerin eline geçmesi şarttır. Burada ise faydalanma varsa da, fakirin eline geçen bir şey yoktur.

2- Fakirdeki alacağını zekâta saymak isteyen kimse, alacağı kadar parayı fakire zekât olarak verir, fakir de aldığı bu parayı borcunu ödemek üzere alacaklıya iade eder. böylece zengin zekatını vermiş fakirde borcunu ödemiş olur.

3- Zengin bir kimse, bir fakire önce borç para verip sonra bunu zekâta saymak istese; borç olarak verdiği para fakirin elinde olup henüz bunu harcamamış ise, verdiği parayı zekâta niyet edebilir. Fakat parayı harcamış ise, artık bu paranın zekâta niyet edilmesi sahih olmaz.

4- Haram mal için zekât vermek gerekmez. Haram malın (sahibi mevcut ise) sahibine verilmesi, sahibi mevcut değilse fakirlere dağıtılması gerekir.

Peygamber efendimiz (s.a.v.) şöyle buyuruyor.

“ Eğer zekâtını verirken borcunu ödemiş olursun. Kim haram malı toplasa, sonra da tamamen tasaduk etmiş bile olsa, o maldan kendisine bir sevap ulaşamaz. Üstelik vebalı üzerindedir. “ (Kutüb-i Sitte cilt 6, Sayfa 348)

5- Helâl olan mala, haram mal karışıp bunu ayırmak mümkün olmazsa, hepsinin zekâtını vermek lazımdır.

Abdullah Mes'ud (r.a.) der ki :

“ Bir kimse helal kazanır, zekât vermezse, zekât vermemesi malını kirletir.

Bir kimsede haram kazanır, kazancından zekat verirse o malı, zekât vermesi temizleyemez. “ (Teberani “ Kebir” de Tergib ve Terhib c,2, sayfa 209)

6- Yetime yedirilen yemek zekât sayılmaz. Fakat kendisine verilecek yiyecek maddesi ve giyecekler zekât niyetiyle verilirse zekât yerine geçer. Bayramlarda ve diğer günlerde muhtaç olan hizmetçilere ve çocuklara veya bir müjde haberi getiren fakirlere verilen ödülleri zekât niyetiyle verilebilir.

7- Zekâta kadın da erkek gibidir. Kadın, sahip olduğu nisap, miktarı altın ve gümüşün zekâtını vermesi lazımdır. Altın ve gümüş dışında inci, zümrüt ve yakut gibi süs eşyası ve mücevherattan zekât verilmez. Ancak bunlar ticaret için olursa zekâtlarını vermek gerekir.

8- Fakir zannedilerek zekât verilen kimsenin sonradan zengin olduğu anlaşılırsa (verilen) zekât geri alınmaz.

9- Zekât borcu olan kimse, zekâtını vermeden ölse, niyet olmadığı için malından zekât alınmaz. Ancak vasiyet etmiş ise malının üçte birinden alınır.

10- Bir kimse, karısının diğer kocasından olan fakir çocuklarına zekât verebilir.

11- Verilen zekâttan geri dönülmez.

12- Ev parası, düğün parası, hac parası, ve (ihtiyat) cenaze parasının üzerinden bir sene geçince zekât lazımdır.

sünnetlere asi olduğu gibi, ayrıca kimin hakkını (malını) yemiş olduğunu ve alacağı azabı da çok iyi bilmesi gerekir.

13- Zekât vermek farz olmakla birlikte bir nimettir. Allah'ın kuluna verdiği bu nimetin şükranesi de o muhitteki yoksul perişan insanlara yardım etmekle tecelli eder. Zekât ve sadaka verilmesi ise böyle bir yardımdan ibarettir. Dünyanın bin çeşit halı vardır, düşmeyen kalkmayan bir Allah'tır belki şu anda fitre zekât veren yarın oda fitreye zekata muhtaç olur,

Bu Zekat bölümünde hiç Şiir okumadık konuyla ilgili şiir kitabımdan bir şiir okumaya ne dersiniz?

Şiirden sonra konumuza devam edeceğiz inşallah!

Z – RAPORU

Ey zengin Müslüman, her akşam kasiyer makineden raporu alıyorsun,
Ne alış veriş ettim, ne kar, ne zarar ettim diye rapor alıyorsun,
Peki her gün sevap ve günahlarınızın da Ze raporunu inceliyor musun?
Ey zengin kişi, Allah'ı unutup, zenginliğe dalma, yarın fakir olabilirsin.

Bütün varlığınla, Rabbine yönel, yarın endişesini tevekkül ile terk et,
Elinde senet yok, muhtemelen yarın geldiği zaman ölmüş olabilirsin,
Ey zengin kişi, Allah'ı unutup, zenginliğe dalma, yarın fakir olabilirsin.
Her gün sevap ve günahlarını Ze raporu gibi gözden geçiriyor musun?

Ne kadar da çok dünyaya ve dünya malına meyilliyiz,
Biraz zengin olduk mu havamızdan geçilmiyor, zayıfız,
Maalesef bazılarımız ahirete değil, dünya için şahiniz,
Her gün sevap ve günahlarını Ze raporu gibi gözden geçiriyor musun?

Sana bunca malı, parayı, makamı, şöhreti veren, yarın alabilirde,
Ben kazandım, ben kafamı çalıştırdım deyip, kendini kandırma,
Allah'ın sana verdiği bu lütfu, bu ihsana, hamd ve şükür et daima,
Her gün sevap ve günahlarını Ze raporu gibi gözden geçiriyor musun?

Haram yemek kalbi öldürür, helal yemek ise onu ihya eder,
Zenginliği de, fakirliği de Allah verir, sağlığı da ölümü de o takdir eder,
Aziz kılанда, zelil edende odur, malda mülkte Allah'ındır,
Her gün sevap ve günahlarını Ze raporu gibi gözden geçiriyor musun?
Ey zengin kişi Allah'ı unutup zenginliğe dalma, yarın fakir olabilirsin.

Yüce Allah buyuruyor ki: Şükrederseniz, nimetlerimi artırırım. Zekat ve sadaka vermekte bir mali şükür ibadetidir. zekat vermek, nasıl ilk baharın meyveler üzümler budanır, yerine daha gür dallar ve meyveler çıkar, zekât ta öyledir.

Resulullah (s.a.v.) bir hadisinde şöyle buyurmuştur.

“ Her sabah iki melek yer yüzüne iner ve biri Allah'ım Senin yolunda harcayana, harcadığının yerine yenilerini ver! , diğeri ise, Allah'ım, cimrilik yapıp vermeyenlerin mallarını telef et, diye dua eder.” buyurmuştur. (Müslim, Zekât 57,1. 700)

Velhasıl bu gün de yarında zekât, Müslümanlığa (farz ve has, ayrıca) fevkale de insani bir vazifedir. Zekât verenler Allah Teâlâ'nın sevgili, hayırlı kulları sayılmağa layıktır inşallah.

Ne mutlu bu güzel farziyeti hakkıyla ifa edenlere, ne Mutlu.

Bir Ayet, İki hadis yazıp başka konuya geçelim inşallah.

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ Fakat onlardan (Yahudilerden) kafir olanlara acıklı bir azap hazırladık. (gerek) sana indirilen (Kur’ân’)a ve gerekse senden önce indirilen (kitap) lara inanırlar. Bunlar namazı noksansız kılanlar, zekâtı verenler Allah’a ahiret gününe inananlardır. İşte bunlara çok büyük mükafat vereceğiz.” (Nisa süresi ayet 62)

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyuruyor.

“ Malınızın zekâtını vermeniz, İslâm’ınızı tamamlar”;

Başka bir hadiste ;

“ İslâm’ınızın kemâli zekâtın ödenmesiyledir”;

(her iki hadis’te **Kütüb-i Sitte: c, 6, s, 347**)

BUNU OKUYANDAN, BAŞKASINA OKUTANDAN, BUNU YAZIP HAZIRLAYANDAN MAİL / İNTERNET KANALI İLE BİRBİRLERİNE GÖNDRENDEN FOTOKOPİ ÇEKİP ÇEVRESİNE DAĞITANDAN YÜCE RABBİM BİN DEFA RAZİ OLSUN MEKANI CENNETİ FİRDEVS OLSUN DİLERİM, YÜCE ALLAH MEMLEKETİMİZİ SİLAHLI KUVVETLERİMİZİ, POLİSLERİMİZİ VE BİZLERİ DE HER TÜRLÜ KAZA VE BELADAN KORUSUN. HER İKİ DÜNYA GÖNLÜCE OLSUN AMİN

İ Ç İ N D E K İ L E R

SIRA NO

=====	
MİSAFİR	3
HZ. ÖMER İLE MİSAFİRLERİ	5
BİR HİKAYE	8
CANLI BİR HİKAYE	10
İKİ DAKİKA TEFEKKÜR EDELİM	11
MİSAFİRLİK ADABI	11
ŞU ŞU DAVETLERE KATILMA	12
MİSAFİR OLAN ŞU DÖRT ŞEYE DİKKAT ETMELİ	14
YEMEĞE BAŞLARKEN	14
BUNA DİKKAT ETMEMİZ LAZIM	15
BİLGİLERİMİZİ TAZELEYELİM	16
HASTA -----	17
HASTANIN TANIMI	18
KISSA BİR HİKAYE	19
EY BİÇARE HASTA	21
HİKAYE	23
BİR ŞİİR	24
KISSA BİR HİKAYE	25
BUNU HİÇ UNUTMAYIN	25
EY OĞUL	26
HASTA NE YAPMALIDIR	27
İHLASLI DUAYI İHMAL ETME	27
PSKOLOJİSİ BOZUK HASTALARIN REÇETESİ	28

AĞRILARLA İLGİLİ HADİS	33
TEDBİRLİ VE İHTİYATLI OLMALIYIZ	34
HASTAYI ZİYARET ETMENİN FAZİLETİ	36
HASTA OLUP DA ŞÜKÜR EDENİN FAZİLETİ	39
AYRICA	40
BİR HİKAYE	41
KUL'LUĞUMUZDA KUSUR YAPMAYALIM	44
HELEL HARAM	47

HELAL VE HARAM NEDİR	47
BİR KİSSA HİKAYE	49
HELAL VE HARAM KILAN ALLAH TEÂLÂ'DIR	50
HARAM YALNIZ YEMEK İÇMEK DEĞİLDİR.	52
BİR ŞİİR	53
BİR HİKAYE	54
KUMAR	56
İÇKİ, FAİZ (RİBBA)	57
SİGARA, İSRAF VE BENZERLERİ	59
BEYTÜLMAL (DEVLET MALI	61
DEVLET'İN MALI DENİZ	62
KENDİMİZİ SORGUYA ÇEKELİM	63
KIYAFET TEMİZLİĞİ	64
ZERURETLER HARAMLARI MÜBAH KILAR	65

HİKAYE	66
ŞÜPHELİ ŞEYLER KONUSUNDA DİN ADAMLARIN GÖRÜŞÜ	69
HİKAYE	70
HEYKEL, OYUNCAK RESİM VE EV EŞYALARI	71
KÜFRAN-İ NİMETE DİKKAT EDELİM.	72
HELAL KAZANMAYA DİKKAT EDELİM.	73
AMAN DİKKAT	73
HARAM YALNIZ YEMEK İÇMEK DEĞİLDİR	73
HELALLAR DA HARAM OLABİLİYOR.	74
Z E K A T	76
ZEKAT'IN SÖZLÜKTE ANLAMI	77
ZEKAT ÖDEYİCİSİNİ GÜNAHTAN TEMİZLER MÜKAFATINI ARTIRIR	78
ZEKATIN HİKMETİ VE RÜKNÜ	79
BORÇLU KİŞİ ZEKAT VEREBİLİR Mİ?	80
ZEKATIN ÖNEMİ	80
SÖZ VERİP SÖZÜNDE DURMAYANLAR	82
BİR KISSA HİKAYE	82
MALIN ZEKATINI VERMEYENLER	83
ZEKAT VERMEYENLER KİMLERİN HAKKINI YİYOR	86
MALININ ZEKATINI VERENLER	87

ZEKAT VEREN DE ALANDA ŞU İNCELİĞE DİKKAT ETMELİDİR	88
ZEKAT VERMENİN ZAMANI VE ŞARTLARI	89
ZEKAT İSLAMIN KÖPRÜSÜDÜR.	90
ZEKAT KİMLERE VERİLİR	90
ZEKAT VERİLECEK KİMSELER ŞUNLARDIR	91
ZEKAT VERİLİRKEN ŞU SIRALAMA GÖZETLENMELİDİR.	91
BİR HİKAYENİN ÖZETİ	92
ZEKATI ALMA ŞARTLARI TAŞISA BİLE BUNLARA ZEKAT VERİLMİZ	93
ZEKAT VERMEK İÇİN MALDA BULUNMASI GEREKEN ŞARTLAR	94
ZEKATA TABİ MALLAR	94
NİSAP MİKTARLARI (ZAKAT ORANLARI)	94
BALLIN ZEKATI	98
ZEKAT VERİLİNCE NİYET EDİLİR ÇÜNKÜ NİYET FARZDIR	99
ZEKAT'IN AÇIKÇA VERİLMESİ EFDALDIR.	99
ZEKAT VERMENİN HAKİKATLERİ	100
ZEKAT VERMENİN EDEP VE İNCELİKLERİ	104
BİR KISSA HİKAYE	104
DEVLET VERGİSİ ZEKAT YERİNE GEÇER Mİ?	105
BİR DİN ALİMİ DİYOR Kİ,	107
ÖLÜYE (Cenazeye) zekat verilir mi ?	108
ZEKAT İLE İLGİLİ BAZI GÖRÜŞLER	110

